

[5th November 1965]

(4) THE MADURAI UNIVERSITY BILL, 1965 (L.A. BILL No. 11 of 1965).

MR. SPEAKER : Now, we can take up the clause-by-clause consideration of the Madurai University Bill.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், இன்றைக்கு என்ன என்ன மசோதாக்கள் கன்ஸிடரேஷனுக்கு வருகின்றன என்பதை நேற்று இரவு ஒன்பது மணிக்குத்தான் கொடுத்தார்கள். அதற்குப் பிறகு இதற்கு வேண்டிய பர்டிகுலர்ஸ் சேகரிப்பதற்கும், அமென்ட்மென்ட்ஸ் தயாரிப்பதற்கும் எங்களால் முடியவில்லை. இதே வழக்கமாக இருந்து வருகிறது. இதைப் பற்றி பிவினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியிலே கூட எடுத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டது. இருந்தாலும் இன்னும் அதே மாதிரி இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் இயந்திரங்கள் மாதிரி இயங்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, என்ன என்ன பில்கள் வருகின்றன என்று முன்னாலேயே கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் அங்கத்தினர்களுக்குச் சௌகரியமாக இருக்கும். இதைப்பற்றி பில் செக்ஷனிலே கேட்டால்.

MR. SPEAKER : Firstly, it is not a point of order. Secondly, all these things have been discussed in the Business Advisory Committee and we have decided that all the pending Official Bills would be taken up on the 4th and 5th instant. Moreover, except the Madurai University Bill, all other Bills are short Bills. So, I do not think that this is a matter to be raised as a point of order.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : யுனிவர்சிட்டி பில்லைப் பொறுத்த மட்டில் நேற்றைய தினமே அதை எடுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் அவகாசம் வேண்டுமென்று கூறினார்கள். அதனால்தான் இந்த யுனிவர்சிட்டி பில் இன்றைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. இல்லாவிட்டால் நேற்றே வந்திருக்க வேண்டும்.

MR. SPEAKER : If the hon. Member makes a representation through his Leader to the Business Advisory Committee that the discussion on all these Bills should be adjourned to the next session, I am prepared to consider it.

Now we shall take up clause 2 of the Madurai University Bill.

Clause 2.

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That Clause 2 do stand part of the Bill ’.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : கனம் தலைவரவர்களே, கிளாஸ் 2-க்கு என்பேரிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற இந்தத் திருத்தத்தை நான் பிரேரேபிக்கிறேன். “ (k) ” என்கிற பிரிவில் ‘ registered graduate ’ means a graduate registered under this Act

5th November 1965] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

என்று இருக்கிறது, அதற்குப் பதிலாக “(k) ‘Registered graduate or Diploma holders in Tamil’ means a graduate or Diploma holder in Tamil registered under this Act”.

என்று இந்தப் பிரிவு திருத்தப்பட வேண்டும் என்ற என்னுடைய திருத்தத்தைப் பிரேரேபிக்கிறேன்.

The amendment was duly seconded.

* திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : இந்தத் திருத்தம் ஒரு சிக்கலான திருத்தமல்ல. பொதுவாக, ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு திருத்தமென்றுதான் நான் கருதுகிறேன். இப்பொழுதுள்ள, பல்கலைக் கழக மசோதாவின் நோக்கங்களை நாம் எல்லோரும் நல்ல முறையிலே உணர்ந்திருக்கிறோம். அந்த அளவுக்கு மிகத் தெளிவாகச் சபையின் முதல்வர் அவர்களும் விளக்கமளித்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திருத்தத்தின் மூலம் நான் கூறுவது, தமிழிலே வித்துவான், புலவர் போன்ற பட்டங்களைப் பெற்றவர்களுக்குக்கூட பட்டப் படிப்புப் படித்து பட்டம் பெற்றவர்கள் ரிஜிஸ்டர் செய்து கொள்ள உரிமை இருப்பதைப்போல், ரிஜிஸ்டர் செய்துகொள்ள உரிமையிருக்க வேண்டுமென்பதுதான். பொதுவாகவே, வேறு பட்டப் படிப்புப் படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்களுக்கும் தமிழிலே புலவர், வித்துவான் போன்ற பட்டங்களைப் பெற்றவர்களுக்கும் இடைவெளி இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. தமிழிலே வித்துவான், புலவர் போன்ற பட்டங்களைப் பெறவேண்டுமானால் அவர்களும், நான்கு அல்லது ஐந்து ஆண்டுகள் படிக்க வேண்டும்; எல்லாத் தமிழ் நூல்களையும் படிக்க வேண்டும். அப்படிப் படித்துத் தான் அவர்கள் தேர்ச்சி பெறுகிறார்கள். ஆனால் அப்படித் தேர்ச்சி பெற்ற பிறகுக்கூட அவர்களுக்கு, வேறு பட்டங்களைப் பெற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற உரிமைகள் அளிக்கப்படவில்லை. தமிழை வளர்க்க வேண்டுமென்பதிலே ஆர்வங்கொண்டிருக்கிற நாமும், நம்முடைய அரசாங்கமும் இப்பொழுது இருந்து வருகிற இந்த இடைவெளியை நீக்குவது மிகவும் அவசியம். அதிலும் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தைப்பற்றிய மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கின்ற இந்த நேரத்திலே நாம் இந்த இடைவெளியை நீக்கவேண்டுமென்ற முறையில் இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். இந்தக் கருத்தை உள்ளடக்கிய இந்தத் திருத்தத்தைத்தான் நான் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். இந்தக் திருத்தத்தை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே, டெஃப்னிஷன் இரண்டாவது கிளாவில், ‘கே’ பிரிவிலே “‘registered graduate’ means a graduate registered under this Act” என்று இருப்பதற்குப் பதிலாக “‘Registered graduate or Diploma holders in Tamil’ means a graduate or Diploma holder in Tamil registered under this Act.” என்ற திருத்தத்தை நான் பிரேரேபிக்கிறேன். இதை எல்லோரும் ஆதரிக்க வேண்டும். சபையின் முதல்வர் அவர்களும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[5th November 1965]

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இந்தத் திருத்தம் சிக்கலான திருத்தம் அல்ல என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால், இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாதென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவதற்குப் பதிலாக, 'கிராஜுவேட்ஸ்' என்றால் என்ன என்று விளக்கம் கொடுக்கும் முறையிலே மாற்றிக் கொடுத்திருக்கலாம். அல்லது, இந்தப் பல்கலைக் கழகம் அமைக்கப் பட்ட பிறகு, ஸ்டாப்சுட்டுகள் இருக்கின்றன. விதிகள் இருக்கின்றன. இவைகளை யெல்லாம் பல்கலைக் கழகத்தினர் எப்படியிருந்தால் தங்களுக்கு உசிதம் என்று தோன்றுகிறதோ அப்படிச் செய்து கொள்ளலாம். ரிஜிஸ்டர்டு கிராஜுவேட்ஸ் யார் என்றால், சட்டப் படி ரிஜிஸ்டர் செய்துகொண்டவர்கள்தான்! தமிழிலே பட்டதாரிகள் இல்லாமல் இல்லை. தமிழிலே இரட்டைப் பட்டதாரிகள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். பட்டதாரிகள் ரிஜிஸ்டர் செய்து கொள்வதுபோல், தமிழிலே உள்ள பட்டதாரிகளும்—பட்டதாரிகள் என்றால் பல்கலைக் கழகப் பட்டதாரிகள் என்ற பொருளிலே அல்ல—ரிஜிஸ்டர் செய்து கொள்வதற்கு உரிமை இருக்க வேண்டுமென்று சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்வது முறையல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

10-00 a.m. Mr. SPEAKER : Is the hon. Member pressing his amendment?

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : கனம் தலைவர் அவர்களே, பொதுவான என்னுடைய இந்தத் திருத்தத்தினுடைய நோக்கத்தைச் சபையின் முதல்வர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டதாகச் சொன்னார்கள். இதிலே சிக்கல் இல்லை என்பதை அவர்களே ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரிவில் 'கிராஜுவேட்ஸ்' என்பதற்கு விளக்கமாகத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருந்தால் பொருத்தமாக இருந்திருக்கும் என்று சொன்னார்கள். அரசாங்கம் அதற்கான உத்தரவு பிறப்பிக்க, விளக்கங்களை இலாகா மூலம் தெரிவிக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் இயங்க ஆரம்பித்த பிறகு செனட்டிலே இதைப் பற்றி யெல்லாம் தீர்மானம் செய்து கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். இந்த மசோதாவினுடைய 49-வது விதியில் யார் யார் ரிஜிஸ்டர் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கும் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்தத் திருத்தத்தின் மூலம் நான் விரும்புவது, புலவர், வித்துவான் படிப்புகளைத் தமிழிலே படித்தவர்களும் கிராஜுவேட் ஆகக் கருதப்பட்டு அவர்களுக்கும் இந்த மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தில் எல்லா உரிமைகளும் வழங்கப் படவேண்டுமென்பதுதான். அந்த நோக்கத்தைப் பொதுவாக ஏற்றுக் கொள்வார்களானால் இந்தத் திருத்தத்தை வலியுறுத்தாமல் இருக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : திருத்தத்தை வலியுறுத்தாமல் இருக்க கண்டிஷன் போடுகிறீர்களா?

5th November 1965] [Mr. Speaker]

The Hon. Chief Minister has already replied. The question is whether the hon. Member presses his amendment or not.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : நான் நிபந்தனை எதுவும் விதிக்க வில்லை. வேண்டுகோளாகத்தான் கேட்கிறேன். தமிழகமான இடம் தர வேண்டுமென்று சபை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் திருத்தத்தைப் பிற்பாடு செய்து கொள்ளலாம், பிற்பாடு விளக்கங்கள் தரலாம் என்று கருதுவார்களானால் இந்தத் திருத்தத்தை வற்புறுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அடிப்படையான கருத்திலே ஒன்றும் ஆட்சேபணை இல்லை. இது பல்கலைக்கழகம் அமைக்கப் பட்ட பிறகு அவர்கள் பரிசீலிக்க வேண்டிய விஷயம்.

SRI RAMA. ARANGANNAL : Sir, I press my amendment.

The amendment was put and lost.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3 was put and carried.

Clause 4.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That clause 4 do stand part of the Bill ”.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தலைவர் அவர்களே, நான் 4-வது விதியில் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்.

Add the following as sub-clause (2), renumbering the existing sub-clauses (2) to (20) as sub-clauses (3) to (21) :—

“(2) to provide for instruction in the medium of Tamil language.”

The amendment was duly seconded.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : இந்தத் திருத்தத்தின் நோக்கத்தையும் நான் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லையென்றே கருதுகிறேன். இந்தப் பல்கலைக் கழகம் துவக்கப்படுவதற்குரிய நோக்கத்தைத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டின் இருதயமான மதுரையம்பதியில் பல்கலைக் கழகத்தை அமைப்பதன் மூலமாகத் தமிழில் கலைகள் வளரவும், தமிழில் பல்கலைகள் பெருகவும் வாய்ப்பு ஏற்படும் என்ற அளவிலே நாம் எல்லோரும் இன்றைய தினம் மகிழ்ச்சியிலே திளைத்திருக்கிறோம். அந்த மகிழ்ச்சியைச் சட்ட விதிகளிலே ஒன்றாக ஆக்கிவிட வேண்டும். தமிழை வளர்ப்பதற்கான முறையில் இந்தப் பல்கலைக் கழகம் பாடுபடும் என்ற அம்சத்தைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டிவிட வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்தத் திருத்தத்திலும் எந்த விதமான சிக்கலும் இல்லை. இந்த நோக்கத்தை எல்லோரும் ஆதரிப்பார்கள் என்று நம்பி இந்தத் திருத்தத்தைப் பிரேரேபிக்கிறேன்.

[5th November 1965]

* திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த கனம் உறுப்பினர் திரு. அரங்கண்ணல் அவர்கள் கொடுத்துள்ள இந்தத் திருத்தத்தின் மீது இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். மதுரைப் பல்கலைக் கழக மசோதாவைப் பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்பிய நேரத்திலே, இந்த மன்றத்தில் எல்லாப் பகுதியினரும், மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் அமைவதன் நோக்கத்தைப் பற்றி எடுத்துக் கூறி, கனம் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நல்வாழ்த்துக்களையும், பாராட்டுதல்களையும் தெரிவித்தார்கள். மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் பத்தோடு பதினென்று என்ற நிலைமையில் அமையாது, சிறப்பு அம்சம் பொருந்தியதாக இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்து வலியுறுத்தப்பட்டது. பொதுவாகப் பல்கலைக் கழகங்கள் இதர கல்வி, விஞ்ஞான ரீதியான வளர்ச்சிகள் ஆகியவற்றைப் பொருத்து அமைவதாக இருப்பினும், நம்முடைய தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரை பிரத்தியேகமான கடமை இருக்கிறது என்பதை யாருமே மறுக்கமாட்டார்கள். தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரை தமிழ் ஆட்சி மொழி என்று ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான காரியங்களை எல்லாம் செய்து வருகிறார்கள். அதற்காகத் தனியான டைரக்டரேட் நிறுவி அதிகாரிகளை எல்லாம் நியமித்திருக்கிறார்கள். மற்ற பல இலாகாகளிலும் தமிழைக் கொண்டு வர படிப்படியாக முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கெல்லாம் நூற்றற்காலங்களாக எதிர்காலத்தில் எல்லாமே தமிழ் என்ற நிலையில் கல்லூரியில் தமிழ் பாட மொழியாக அமைய வேண்டும். முன்னாலே இருந்த நிதியமைச்சர் காலத்திலே துவக்கிய பணிகள் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் எவ்வளவுதான் பேசினாலும் இவர் காத்தில் நல்ல உருவம் பெறவில்லை. நண்பர் திரு. அரங்கண்ணல் அவர்களுடைய திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரை கருத்திலே வேறுபாடு ஒன்றும் இல்லை. தமிழைப் பாட மொழியாகத் தொடங்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, 'தமிழிலே தேவையான புத்தகங்கள் இல்லை' என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பதிலே பயன் இல்லை. தண்ணீரிலே இறங்கினால்தான் நீந்த முடியும். வைகையாற்றங்கரையிலே அமைக்கப்பட இருக்கின்ற இந்தப் பல்கலைக் கழகம் தமிழைப் பாடமொழியாக்கும் திட்டத்தோடு தொடங்கப் பெற வேண்டும். ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தை இந்த மன்றம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே கனம் உறுப்பினர் பிரேரேபித்த இந்தத் திருத்தத்தின் அடிப் படையான கருத்தை ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால், திருத்தத்திற்கு அவசியம் இல்லையென்றுதான் திருத்தத்தை ஆட்சேபிக்கிறேன். கனம் உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் தமிழ் ஆட்சி மொழியாவதைப் பற்றியும், பாட மொழியாக வளர வேண்டுமென்பதைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். அதற்கு இந்தத் திருத்தம் வேண்டிய இல்லை. இந்தத் திருத்தம் இல்லாமலே தமிழைப் போதன மொழியாக வைத்துக் கொள்ளலாம். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில்

5th November 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கூட இப்போது தமிழ் போதனா மொழியாக இருக்க ஆட்சேபணை இல்லை. இப்போதே போதனா மொழியாக இருக்கிறது. சட்டம் இதற்குக் குறுக்கே வந்தால்தான் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும். தமிழைப் போதனா மொழியாகச் செய்வதற்கு சட்டப்படி இடம் இருக்கிறது. மேற்கொண்டு செய்ய வேண்டியதைப் பல்கலைக் கழகம் எடுத்துச் செய்ய வேண்டும். பல்கலைக்கழகம் பல்கலைக்கழகமாகத்தான் விளங்க வேண்டும். ஆனால், ஒரு குறிப்பிட்ட பல்கலைக் கழகம் என்ன வகையில் சிறப்பாக கவனம் செலுத்துவது, எதில் விசேஷ கவனம் செலுத்துவது என்பது அந்தப் பல்கலைக்கழகம் கவனம் செலுத்த வேண்டிய விஷயமாகும். தமிழைப் பாட மொழியாக அமைப்பதில் நிச்சயமாக மதுரைப் பல்கலைக்கழகம் கவனம் செலுத்தும் என்பதில் ஐயமில்லை. அதற்குத் தடை ஒன்று மில்லை. தடை இருந்தால்தான் இப்போது இருக்கிற மசோதாவைத் திருத்த வேண்டும். அவசியமில்லாத ஒரு திருத்தத்தைச் சட்டமாகக் கொண்டு வருவதில் பொருள் இல்லை. அப்படிக் கொண்டு வந்தால் சட்டத்தையே புரிந்து கொள்ளவில்லை என்ற ஒரு குற்றச் சாட்டு நான் இந்த மன்றத்திற்கு ஏற்படும். ஆகவே, இந்தத் திருத்தம் வேண்டாமென்று சொல்லிக் கொண்டு இந்தத் திருத்தத்தை நான் எதிர்க்கிறேன்.

* திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தின் மூலம் ஏற்படக் கூடிய நல்ல பலனையும் அதன் மூலமாகத் தமிழுக்கு ஏற்படக் கூடிய ஒரு பெரிய பெருமையையும் கருதித்தான் நான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்தேன். நாளைய தினம் பல்கலைக் கழகம் உருவாகி பணியாற்றுகிற நேரத்தில் தமிழையே அவர்கள் பயில் மொழியாக ஆக்கி எல்லாக் காரியங்களையும் செய்து கொள்ளலாம் என்று சபை முதல்வர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அப்படி அவர்களே செய்து கொள்ளக் கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று நான் நம்புகிற நேரத்தில் அப்படித்தான் இருக்கவேண்டும் என்ற நிலையை நாம் உருவாக்கினால் அதில் எப்படித் தவறு ஏற்படும் என்று என்னால் கருத முடியவில்லை. இப்படி ஒரு திருத்தம் கொடுக்கிற காரணத்தினால் சட்டத்தின் விதிகளைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்ற ஒரு நிலைமை நம் சபைக்கு வரக் கூடாது என்று சபை முதல்வர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். நம் சபையின் பெருமை குறையலாகாது என்பதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால், இந்தத் திருத்தத்தை நாம் ஏற்றுக் கொள்கிற காரணத்தினால் அப்படி ஒரு பெருமைக்குக் குந்தகமான ஒரு நிலைமை உருவாகும் என்று நான் கருதவில்லை. முதலாவதாக, "to provide for instruction and training in such branches of learning as it may determine" என்றிருக்கிறது. பல்கலைக்கழகத் திட்டைய அதிகாரங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறபோது பல விதிகளில் இது முதலாவதாகும். அடுத்தப்படியாக நான் சொல்வது, "to provide for instruction in the medium of 'Tamil language'" என்பதுதான். பிற்பாடு அந்த நிலை ஏற்படும் என்ற நல்ல இன்பக் கணவு நம் சபை முதல்வர் அவர்களுக்கு இருக்

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [5th November 1965]

கிற நேரத்தில் அந்தக் கனவு நிச்சயமாக ஏற்படத்தான் வேண்டும் என்ற அளவில் இப்படி ஒரு சிறிய திருத்தத்தை இந்த மசோதாவில் கொண்டு வருவது நல்லது என்று நான் திடமாக நம்புகிறேன். அந்தக் காரணத்தினால் நான் இந்தத் திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இன்பக் கனவு ஒன்றுமில்லை. எல்லோருக்கும் இருக்கிற கனவுதான் to provide only என்று போட்டிருந்தால் அந்தக் கருத்தை, அந்தத் திருத்தத்தைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். அது இல்லை. ஆகவேதான், இந்தத் திருத்தத்திற்கு அவசியமில்லை என்று சொல்கிறேன்.

The amendment was put and declared lost.

A poll was demanded.

The Hon. Speaker first called upon the Members who were in favour of the amendment and then called those against the amendment to stand up in their seats; and the Hon. Speaker declared that the amendment was lost.

Clause 4 was put and carried.

Clauses 5 to 10 were put and carried.

Clause 11.

MR. SPEAKER : The question is—

“That clause 11 do stand part of the Bill.”

■ திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, 11-வது விதியின் கீழ் நான் கொடுத்திருக்கிற கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தைப் பிரேரேபிக்கிறேன்:—

For sub-clauses (1) and (2), substitute the following, renumbering the existing sub-clauses (3) to (5) as sub-clauses (2) to (4):—

“The Vice-Chancellor.—(1) Every appointment of the Vice-Chancellor shall be made by the Chancellor from out of a panel of three names recommended by the Senate.”

The amendment was duly seconded.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : இந்தத் திருத்தம் மிகவும் முக்கியமான திருத்தம் என்று நான் கருதுகிறேன். பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்த அளவில் அதற்குப் பெருமை சேர்ப்பதும், அங்கு தயாராகிறவர்களை நல்லமுறையில் உற்பத்தி செய்வதும் யார் பல்கலைக் கழக துணை வேந்தராக வருகிறார்களோ அவரைச் சார்ந்த பெரும் பொறுப்பாக இருக்கிறது. நம் மாநிலத்தில் இரண்டு பல்கலைக் கழகங்கள் உள்ளன. முதல் பல்கலைக் கழகம் நம் சென்னைப் பல்கலைக் கழகமாகும். இந்த சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் அனுசரித்து வருகிற முறைக்கு மாறான ஒரு

5th November 1965] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

முறையாகும் இது. அனுசரித்து வருகிற முறைக்கு மாறான ஒரு முறை என்ற காரணத்தினால் நான் இதற்குத் திருத்தம் கொடுக்கவில்லை. கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற திருத்தத்தின் மூலம் நான் கோருவது, செனட் சபை மூலமாக மூவர் நியமிக்கப்பட்டு அந்த மூவரிலிருந்து ஒருவரை பல்கலைக் கழக வேந்தர் வைஸ்-சான்ஸலரை நியமனம் செய்ய வேண்டும் என்பதுதான். இதைத்தான் நாம் இப்போது சென்னையில் கடைப்பிடித்து வருகிறோம். செலக்ட் கமிட்டியில்கூட இதைப்பற்றி கருத்துத் தெரிவித்த போது—இன்றைய தினம் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தராக இருக்கக்கூடிய டாக்டர் லட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்கள் “கடந்த ஆறு தடவைகளாக இதே முறையில் நான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த முறையால் எந்தவிதமான சிக்கலும் ஏற்பட்டதில்லை. இனியும் ஏற்படும் என்று தெரியவில்லை” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இப்போது இருக்கின்ற முறையில் எந்த விதமான சிக்கலும் வருவதற்கு நியாயம் இல்லை. பல்கலைக் கழகத்தினுடைய பெரிய நிர்வாகப் பொறுப்பைப் பார்க்கும் சபையாக இருப்பது செனட் சபை தான். சிண்டிகேட், அக்கடமிக் கௌன்சில் போன்றவைகள் இருந்தாலும் கூட, பல்கலைக் கழகத்தினுடைய பெரிய பொறுப்பினை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற பாடி. செனட் சபை தான். இதை நாமே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம். இதே மசோதாவின் 14-வது விதியில் ‘The authorities of the University shall be the Senate ...’ என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். இதை நாம் கொள்கை அளவில் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அக்கடமிக் கௌன்சிலில் சிலர் இருப்பார்கள், சிண்டிகேட்டில் சிலர் இருப்பார்கள், இவர்களுடைய பிரதிநிதிகளாகவும் மற்றவர்களும் செனட் சபையிலும் இருப்பார்கள். இவ்விதம் ஒரு பெரிய பாடியாக விளங்குகிறது செனட் சபை. என்னுடைய திருத்தம், இந்த செனட் சபை தேர்ந்தெடுக்கும் மூன்று பேர்கள் கொண்ட ஒரு பானலில் இருந்து பல்கலைக் கழகத்தின் துணை வேந்தர் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்பது தான். ஆனால் இப்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற மசோதாவில் இருக்கின்ற நிலைமை என்னவென்றால், செனட் சபை ஒரு ஆணை நியமிக்கும், சிண்டிகேட் ஒரு ஆணை நியமிக்கும், கவர்னர் பெருமான் ஒரு பிரதிநிதியை நியமிப்பார், இந்த மூவரும் சேர்ந்து மூவர் கொண்ட ஒரு பானலைத் தேர்ந்தெடுப்பார்கள், அந்த பானலிலிருந்து கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் துணைவேந்தராக ஒருவரை நியமனம் செய்வார் என்று இருக்கிறது. இந்த முறை அவ்வளவு பொருத்தமானது அல்ல என்பது தான் என்னுடைய கருத்தாகும். அதற்குக் காரணம், செனட் சபையிலிருந்து ஒருவரை நியமனம் செய்யப் போகிறோம், செனட் சபையில் கிட்டத்தட்ட 50-லிருந்து 100 பேர்கள் வரை உறுப்பினர்களாக இருப்பார்கள், அவர்கள் சார்பில் ஒருவர் நியமனம் செய்யப்படுவார். சிண்டிகேட்டில் சுமார் 12 பேர்கள் இருப்பார்கள். இவர்கள் சார்பில் ஒருவர் நியமனம் செய்யப்படுவார். இன்னொன்று யார் கடைசியில் துணைவேந்தரை நியமனம் செய்யப் போகிறாரோ அவருடைய சார்பில் ஒருவர் நியமனம் செய்யப்படுவார். இப்படி மூவர் கொண்ட குழு

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [5th November 1965]

மூன்று பேர்களைக் கொண்ட ஒரு பானலைத் தயாரிக்கும். அதிலிருந்து கவர்னர் துணைவேந்தரை நியமிப்பார் என்று இப்போதுள்ள விதி இருக்கிறது. இந்த விதியைப்பற்றி நேற்றைய தினம் பேசிய நேரத்தில் நம்முடைய சபை முதல்வர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். பல பல்கலைக் கழகங்களுடைய விதிகளையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்துத் தான் பொறுக்குக் கமிட்டி இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்று தெரிவித்தார்கள். அதோடு யுனிவர்சிட்டி கிரான்ட் கமிஷன் தயாரித்திருக்கிற யுனிவர்சிட்டி மாடல் ஆக்ளையும் பார்த்துத்தான் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இப்போது டெல்லி பல்கலைக் கழகத்தில் ஒரு முறை இருந்து வருகிறது. டெல்லி பல்கலைக் கழகத்திற்கு வேந்தராக இருக்கக்கூடியவர் இந்தியாவிலுடைய துணைக் குடியரசுத் தலைவர் ஆவார்கள். இவர் 'விசிட்டர்' என்ற அளவில் வேந்தராக இருந்து வருகிறார்கள். டெல்லி பல்கலைக் கழகத்தில் இருக்கின்ற முறை எவ்வாறு இருக்கிறது என்றால், விசிட்டர் நியமனம் செய்கின்ற ஒருவர், சிண்டிகேட் நியமனம் செய்கின்ற இருவர் இவ்விதம் மூன்று பேர்கள் கொண்ட பானலிலிருந்து வைஸ்-சான்சிலர் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட அதேமுறையை அனுசரித்துத்தான் இங்கும் இந்தத் திருத்தம் இவ்விதம் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடும் என்று நினைக்கிறேன். அங்கே டெல்லி பல்கலைக் கழகத்தில் சிண்டிகேட்டிலிருந்து இரண்டு பேர்கள் நியமனம் செய்ய வேண்டும் என்றிருக்கிறது. இங்கு சிண்டிகேட் ஒருவர், செனட் ஒருவர் என்றிருக்கிறது. இந்தத் திருத்தத்தின்படி நாம் எதை விரும்புகிறோமோ அதாவது அரசியலோ அல்லது அரசியல் எண்ணங்களோ, கட்சி மாச்சரியங்களோ கல்வித் துறையில் வரக் கூடாது என்பதில் எனக்கும் என் கட்சிக்கும் ஆளும் கட்சியோடு அனுசரித்துப்போகக்கூடிய எண்ணம் தான் இருக்கிறது. எந்த நிலையிலும் கல்விக்கூடங்களில் அரசியல் எண்ணங்கள் வரக் கூடாது என்பதில் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. அதே நேரத்தில் அரசியல் எண்ணங்கள் வரக் கூடாது என்று சொல்லுகிறோமே ஒழிய, எங்கும் பரவி வருகின்ற ஜனநாயக உணர்வுகள் வரக் கூடாது என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. அந்த வகையில் பார்த்தால் பல்கலைக் கழக செனட் தான் நிர்வாகப் பொறுப்பு அத்தனையும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கிறது. ஆகவே செனட் சபையிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மூவர் கொண்ட ஒரு பானலிலிருந்து ஒருவரை வைஸ்-சான்சிலராக நியமிக்க வேண்டும் என்பதைத்தான் என்னுடைய திருத்தம் வலியுறுத்துகிறது. பம்பாய் பல்கலைக் கழகத்தில் என்ன முறை இருக்கிறது என்பதைப்பற்றியும் சொன்னார்கள். கவர்னராகவே பார்த்து ஒருவரை வைஸ்-சான்சிலராக நியமித்து விடுவார். பம்பாய் பல்கலைக் கழகத்தில் இருக்கின்ற துணை வேந்தருக்குத் தனியாகச் சம்பளம் கிடையாது. அவ்வன்ஸ் என்ற முறையில் ஒரு சிறிய தொகை தான் கொடுக்கப்படுகிறது. துணை

5th November 1965] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

வேந்தர் என்ற முறையில் கௌரவப் பொறுப்பாகவும் கருதப்பட்டு வருகிறது. கல்கத்தா பல்கலைக் கழகத்தில் சிண்டிகேட் மூவரைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கல்வி அமைச்சரோடு கலந்து ஒருவரை கவர்னர் தேர்ந்தெடுப்பார் என்றிருக்கிறது. சிண்டிகேட்டில் 12, 20 பேர்கள் இருப்பார்கள். அவர்கள் யாரைச் சொல்லுகிறார்களோ அவர்களிலிருந்து கல்வி அமைச்சரோடு கலந்து கவர்னர் ஒருவரைத் துணை வேந்தராக நியமனம் செய்வார் என்று இருக்கிறது. 1957 வரையில் ஆந்திராவிலும் வெங்கடேஸ்வரா யூனியர்சிட்டியிலும் செனட் சபையிலிருந்து வைஸ்-சான்சிலரை வேட்டு மூலம் தேர்ந்தெடுப்பது என்கின்ற முறை இருந்து வந்திருக்கிறது. அந்த முறையில் இருக்கவேண்டும் என்று கூட நான் வற்புறுத்த விரும்பவில்லை. செனட் சபையிலிருந்து தான் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்றிருந்தால், அதில் ஏராளமான பிரச்சனைகள், போட்டிகள், வேட்டு சேகரிக்கும் குழப்பங்கள் இவைகள் எல்லாம் ஏற்பட்டு விடும். ஆகவே அதைக்கூட நான் வற்புறுத்த விரும்பவில்லை. செனட் சபை சொல்லுகின்ற மூன்று பேர்களிலிருந்து கவர்னர் அவர்கள் ஒருவரைத் துணை வேந்தராக நியமிக்க வேண்டும் என்பதைத்தான் நான் பன்னிப்பன்னிச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நேற்றையதினம் நமது சபை முதல்வர் அவர்கள் இதைப்பற்றி பேசும்போது யுனியர்சிட்டி கிரான்ட் கமிஷனுடைய எந்த மாடல் ஆக்கடைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களோ, அதே ஆக்டில் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

'We therefore do not favour, in its present form, what is usually called the Delhi pattern for selecting the Vice-Chancellor'.

என்று அதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். டெல்லியிலுள்ள முறையில்— வைஸ்-சான்சிலரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையை நாங்கள் பொதுவாக ஆதரிக்கவில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நேற்றையதினம் எந்த மாடல் ஆக்கடை நமது சபை முதல்வர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டிச் சொன்னார்களோ அதே மாடல் ஆக்டில் தான் இவ்வாறு சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதில் சொல்லியிருப்பது, டெல்லியில் இருக்கின்ற முறை உகந்ததல்ல என்றும், அதற்கு மேலாக தெளிவாகச் சொல்லுவதற்கு எங்களுக்கு சக்தியில்லை என்றும் சொல்லியிருக்கிறது. எதையும் வரையறுத்துச் சொல்வதற்கு இல்லை என்றாலும் டெல்லி முறை உகந்ததல்ல என்ற கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறது. அப்படியிருக்கின்ற நேரத்தில் இன்றையதினம் இந்த மசோதாவில் சேர்த்திருக்கின்ற ஷரத்தானது டெல்லி பல்கலைக் கழக முறையை யொட்டி சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். பொறுக்குக் குழுவில் பல திறமையானவர்கள் அங்கம் வகித்து பல திருத்தங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். இருப்பினும் இந்த வைஸ்-சான்சிலர் நியமனம் பற்றி இந்தச் சபை நன்றாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முக்கியமாக வைஸ்-சான்சிலர் நியமனம் நல்லமுறையில் இருக்க வேண்டும், எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாக இருக்க

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [5th November 1965]

வேண்டும். அந்த முறையில் பார்ப்போமேயானால் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தை எடுத்துக்கொண்டால், இந்தியாவிற்கே தாயகமாக சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் விளங்கி வருகிறது. அத்தகைய பல்கலைக்கழகத்தில் அனுசரிக்கப்பட்டு வருகின்ற முறை நல்ல முறையாக இருக்கிறது. இதன் மூலமாக நல்லதொரு துணை வேந்தரை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். நமக்கு நல்ல துணைவேந்தர் கிடைத்திருக்கிறார் என்று மற்றவர்கள் எல்லாம் நமது தமிழகத்தை வாழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் இருக்கின்ற என்னுடைய இந்தத் திருத்தத்தையும் அருள்கூர்ந்து—நான் எதிர்கட்சியைச் சேர்ந்தவன் என்கின்ற நிலையில் பார்க்காமல்—ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, கவர்னரே தேர்ந்தெடுக்கப்படும் குழுவுக்கு ஒருவரை நியமிக்கிறார், அந்தக் குழுவே பானலை சிபாரிசு செய்கிறது, அந்தப் பானலிலிருந்து ஒருவரைத் திரும்பவும் கவர்னர் நியமனம் செய்யவேண்டுமென்றிருப்பது அவ்வளவு பொருத்தமானது தானா, அவ்வளவு உகந்தது தானா, சரியாக இருக்குமா என்பதைப் பார்த்து, இதில் கவனம் செலுத்தி—நம்முடைய சபை முதல்வர் அவர்கள், இந்தத் திருத்தம் எதிர்க்கட்சி தரப் பிலிருந்து வந்திருக்கிறது என்று கருதாமல்—இந்த நல்ல திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10-30
a.m.

* திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் திரு. அரங்கண்ணல் அவர்களுடைய திருத்தம் ஒரு பெரிய சிரமமான காரியம் அல்ல. நம் மதுரை பல்கலைக் கழக மசோதாவே பெரும்பாலான அளவில் சென்னை பல்கலைக் கழகச் சட்டத்தை அனுசரித்து உள்ளது தான். நமது மாநிலத்தில் இருக்கக் கூடிய இரண்டு பல்கலைக் கழகங்களிலும் துணை வேந்தர் நியமனம் சம்பந்தமாக இரண்டு வித விதிகள் இருக்கின்றன. நண்பர் திரு. அரங்கண்ணல் கொடுத்திருக்கிற திருத்தம் சென்னை பல்கலைக் கழகச் சட்டத்திலே இன்றைக்கு இருக்கிற விதியே தான். வேறு புதிய விதி ஒன்றும் அல்ல. சென்னை பல்கலைக் கழகச் சட்டத்திலே, 11-வது விதியிலே

‘The Vice-Chancellor shall be a whole-time officer of the University and shall be appointed by the Chancellor from among three persons recommended by the Senate.’

என்று தான் இருக்கிறது. இப்படிச் சென்னை பல்கலைக் கழகச் சட்டத்திலே விதி இருக்கிறது. அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகத்திலே, ஸ்தாபகராக இருக்கிறவர்கள், ஃபவுண்டராக இருப்பவர்கள் அதாவது இருக்கிற ப்ரோ-சான்ஸலர் மூன்று பெயர்களைக் கொடுக்கலாம், அதிலிருந்து சான்ஸலர் ஒருவரை நியமனம் செய்யலாம் என்று அங்கே இருக்கிறது. இன்றைக்கு வேறு விதிகளை யெல்லாம் சென்னை பல்கலைக் கழகத்தில் உள்ள அதே மாதிரி வைத்துக் கொண்டவர்கள் திடீரென்று செனட்டிலிருந்து ஒருவர், சின்டிகேட்டிலிருந்து ஒருவர், சான்ஸலர் நியமிப்பவர் ஒருவர் என்று மூவர் கமிட்டி நியமித்து, மூவர் கமிட்டி மூன்று

5th November 1965] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

பெயர்களைக் கொண்ட பேனலை நியமித்து அதிலிருந்து ஒருவரை சான்ஸலர் துணை வேந்தராக நியமிக்க வேண்டும் என்று அந்தக் கருத்து ஏன் வந்தது? ஏன் என்று முக்கியமாகப் பரிசீலிக்க வேண்டும், துணை வேந்தர் பொறுப்பு முக்கியமான பொறுப்பு; துணைவேந்தர் தான் நிர்வாகப் பொறுப்பை வகிக்கிறவர்கள். அவரை மையமாகக் கொண்டு தான் பல்கலைக்கழகம் நடைபெற வேண்டும் என்று இருக்கிற காரணத்தினால், செனட் சபைக்கு இருக்கிற அதிகாரத்தைப் பறிக்கிறது என்பதற்காகக் கூட திருத்தமல்ல. சிண்டிகேட் என்பது என்ன? செனட் என்பது என்ன? சான்ஸலர் என்பது என்ன? சான்ஸலர் என்பது கவர்னர் தான். சிண்டிகேட்டில் ஏறக்குறைய கவர்னரால் நியமிக்கப்படுகிற இரண்டு உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள் சர்க்காருடைய இரண்டு டைரக்டர்கள் இருக்கிறார்கள், 10-12 பேர்கள் கொண்ட சிண்டிகேட்டிலே சர்க்கார் சாயலே இருக்கிறது சர்க்கார் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் ஐந்து பேர்கள் இருக்கிறார்கள் கல்வியிலாகா காரியதரிசி இருக்கிறார் இரண்டு டைரக்டர்கள் இருக்கிறார்கள்—டைரக்டர் ஆப் ஹையர் எஜுகேஷன், டைரக்டர் ஆப் டெக்னிக்கல் எஜுகேஷன் இரண்டு பேர்களும் இருக்கிறார்கள். மூவர் கமிட்டி நியமிக்கிற மூன்று பேர்களிலிருந்து சான்ஸலர் தேர்ந்தெடுப்பது என்பதை விடக் கூட, முதன் மந்திரி அவர்களுடைய யோசனைப்படி சான்ஸலர் நியமிப்பது என்று கூட வைத்துவிடலாம்.

'The Vice-Chancellor shall be selected by the Chief Minister'. என்று கூட விதி போட்டு விடலாம். அந்த

அளவுக்கு இந்தப் பிரிவு இருக்கிறது. அது சரியானதல்ல. (கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அப்படியும் சில யுனிவர்திடி கனில் இருக்கிறது.) இங்கு வேண்டாம் என்பது தான் என்னுடைய வாத்தம். முதல் அமைச்சர் என்றால் இவர்களே என்று அல்ல. நானாய் தினம் எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருக்கலாம்.

On the advice of the Chief Minister the Chancellor nominates the Vice-Chancellor. ஆகவே இப்படி மூன்று பேர் கொண்ட அமைப்பு போட்டு செனெட்டையே கடைசிக் கட்டத்திற்குத் தள்ளி விடுவது என்று இல்லாமல் இருக்க வேண்டுமென்பதோடு, 'கட்சி அரசியல் ஆதிக்கம்' கல்விக் கூடத்தில் புகுந்து, புனித இடத்தில் புகுந்து, அது ஒரு உத்தியோக வேட்டைக் களமாக ஆகும் வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று தான் கனம் அங்கத்தினர் திரு. அரங்கண்ணல் அவர்களுடைய தீர்மானம் வற்புறுத்துகிறது. சென்னை பல்கலைக் கழகத்தில் உள்ள பலவித முறைகளை உருப்படி இல்லாத விஷயங்களிலெல்லாம் சேர்த்து விட்டு, இதை மட்டும் ஏன் மாற்றி விட்டார்கள் என்பது தான் ஆச் சரியமாக இருக்கிறது. ஒரே ஒரு நோக்கம் இருக்கிறது என்றால், வைஸ்-சான்ஸலருக்கு இருக்கிற அதிகாரம் கூட தங்களுக்கே வேண்டும். அதுவும் ஒரு சூத்திரக் கயிறு ஆக இருக்க வேண்டும் என்ற ஆசையே தவிர வேறு நோக்கம் இருக்க முடியாது. பரந்த அடிப்படையில் உள்ள இந்தத் திருத்தம் புதிய திருத்தம் அல்ல. செனெட் சபை மூன்று பேரை நியமிக்கட்டும். அப்போதும் சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது—இல்லை என்பதல்ல. கவர்னர்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [5th November 1965]

அவர்கள் மந்திரி சபை சொல்லித் தான் செய்கிறார்கள். இது சிரமமான காரியம் அல்ல. ஆகையால் இதை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நானும் வற்புறுத்தி அமைகிறேன்.

திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விதி சம்பந்தமாக இரண்டு விதக் கருத்துக்களை மனதில் கொண்டுதான் செலெக்ட் கமிட்டி இது போலச் சிபாரிசு செய்திருப்பதாக நான் கருதுகிறேன். ஒன்று, கனம் அங்கத்தினர்கள் கூட்டிக் காட்டியது போல, வைஸ்-சான்ஸலராக மிகவும் சிறந்த ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படைக் கருத்துக்கு இதிலே ஏற்ற இடம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கருதுகிறேன். ஏனென்றால், இரண்டு, மூன்று கட்டங்களில் வடிகட்டப்படுகிறது. செனெட் சபையிலிருந்து ஒருவர், சிண்டிகேட் சபையிலிருந்து ஒருவர், சான்ஸலர் நியமிப்பவர் ஒருவர் என்று இந்த மூன்று பகுதிகளிலிருந்து பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. அந்தப் பேனலிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கக் கூடிய கட்டம் கூட இல்லை. அதற்குப் பின்னாலும் அவர்கள் மூவரைத் தேர்ந்தெடுக்க, அதிலிருந்து அதற்குப் பின்னாலும் கூட ஒரு கட்டம் சான்ஸலர் மிகவும் பொருத்தமானவர் என்று எண்ணக் கூடியவரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் சந்தர்ப்பம் என்று இப்படி 2-3 கட்டங்களில் வடி கட்டி, மிகவும் பொருத்தமானவர் வருவதற்கு இந்தத் திருத்தத்தின் மூலம் வழி இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். அதோடு தேர்தல் ஜூர்ஸ் வைஸ்-சான்ஸலர் சம்பந்தமாக எந்தக் கட்டத்திலும் வந்து விடக் கூடாது என்ற பயம் செலெக்ட் கமிட்டிக்கு இருந்திருக்கிறது. அவர்களுடைய இந்தச் சிபாரிசுக்கு இது ஒரு அடிப்படையான காரணம் என்று நான் கருதுகிறேன். இப்படி இரண்டு மூன்று கட்டங்களில் தேர்தல் அமைவதால் தேர்தல் என்ற ஒன்றே மனதில் வராத நிலையில், செனெட் தன் பிரதிநிதியைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போதும், சிண்டிகேட் தன் பிரதிநிதியைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போதும், சான்ஸலர் தன் பிரதிநிதியை நியமிக்கும்போதும், அந்த முறையில் மூவர் குழு அமைத்து, அந்த மூவர் குழுவிற்குக் கூட தேர்தல் என்ற ஒன்று மனதிலே வரக் கூடாது என்ற நிலையில் பொருத்தமானவர்களை யோசித்து முடிவு செய்தோம் என்ற நிலையை ஏற்படுத்தி, அதற்கு மேல் அதிலிருந்து மிகவும் பொருத்தமான ஒருவரை சான்ஸலர் நியமிக்க வேண்டும் என்று வைத்திருப்பதானது, இந்த இரண்டு அம்சங்களும் மிகவும் பொருத்தமான ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுக்க வழி செய்வதாக அமைந்திருக்கிறது. அதே சமயத்தில் வைஸ்-சான்ஸலர் சம்பந்தமாகத் தேர்தல் எந்தக் கட்டத்திலும் வரக் கூடாது என்ற பயத்தின் காரணமாக, நுணுக்கமான யோசனை யோடு இது போன்ற இரண்டு மூன்று கட்டங்களில் அமைந்திருப்பதாகக் கருதுகிறேன். ஆகவே, செலெக்ட் கமிட்டியினர் செய்திருக்கிற முடிவு போலவே ஏற்றுக்கொள்ளலாம். கனம் அங்கத்தினர் திரு. அரங்கண்ணல் கொடுத்திருக்கிற திருத்தம் அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

5th November 1965]

*கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே பொறுக்குக் கமிட்டியிலே வைஸ்-சான்ஸலரை நியமிப்பதைப் பற்றி நன்றாக ஆராய்ந்து ஏகமனதாக முடிவு செய்து அந்த வகையிலே தான் இங்கே இந்தத் திருத்தப்பட்ட மசோதா சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. வைஸ்-சான்ஸலரைத் தேர்ந்தெடுப்பதிலே மற்ற மாநிலங்களிலே, மற்ற பல்கலைக்கழகங்கள் என்னென்ன முறைகளைக் கையாளுகின்றன என்பதை நன்றாக ஆராய்ந்தது. நம் சென்னை பல்கலைக் கழகத்தின் வைஸ்சான்ஸலரும் பொறுக்குக் கமிட்டியில் அங்கத்தினராக இருந்தார். அவர்களும் கலந்து கொண்டார்கள். எல்லா அம்சங்களையும் ஆராய்ந்து இந்த முடிவு ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. மத்திய அமைச்சர், யுனிவர்சிட்டி கிராண்ட்ஸ் கமிஷன் தலைவரைத் தலைவராகக் கொண்டு ஒரு பல்கலைக் கழகம் எவ்வாறு அமைக்கப்படவேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்ய பல கல்வி நிபுணர்களைக் கொண்ட ஒரு நிபுணர் குழுவை அமைத்தார்கள். அந்தக் குழு நன்றாக ஆராய்ந்து, பல சிபாரிசுகளைச் செய்திருக்கிறது. அதிலே வைஸ் சான்ஸலர் நியமனம் பற்றியும், நம் நாட்டிலே இருக்கிற பல்கலைக் கழகங்கள் என்னென்ன முறைகள் கையாளுகின்றன என்பது மட்டுமல்ல, மற்ற நாடுகளிலும் எவ்வாறு நியமிக்கப்படுகிறார்கள் என்று ஆராய்ந்து அவர்கள் கடைசியில் முடிவு தெரிவித்திருப்பது என்ன என்றால் அந்தந்தப் பல்கலைக் கழகத்தின் நிலைமைக்கு ஏற்றவாறு அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது தான். அதிலே அவர்கள் இப்படித் தான் இருக்க வேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்யவில்லை. ஆனால் அவர்களுடைய கடைசி முடிவில், நியமிக்கப்படுகிற வைஸ்-சான்ஸலர் எப்பேர்ப் பட்டவராக இருக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். Whatever may be the mode of appointment of a Vice-Chancellor the main object should be to choose the best person available. Ordinarily a Vice-Chancellor should be a distinguished educationist or eminent scholar in any of the academic disciplines or professions and have a high standing in his field and adequate administrative experience.' அதுதான் அவர்கள் வற்புறுத்துவது. ஜனநாயக முறைப்படி வைஸ் சான்ஸலர் தேர்ந்தெடுப்பதை செனெட்டுக்கு விட்டுவிடுவது நல்லதுதான். சாதாரணமாக ஜனநாயகம் வேண்டாம் என்று யாரும் சொல்ல மாட்டார்கள். ஆனால், இம்மாதிரி தேர்வுகளிலே பரிபூரண ஜனநாயக முறையை அனுசரிப்பதா என்பதுதான் யோசிக்கப்படவேண்டிய விஷயம். இப்பொழுது இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள்கூட சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் இருக்கும் முறையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதை மாற்றுவதற்குத்தான் அரசாங்கம் உத்தேசித்திருக்கிறது. அதற்காக இந்த மன்றத்தின் அங்கீகாரத்தைப் பெற வருவோம். செனட் மூன்று பேர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது, அதில் ஒருவரை சான்ஸலர் நியமிப்பது, ஏன் அப்படி? செனெட்டே ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவர்தான் வைஸ்-சான்ஸலர் என்று நியமிக்கக் கூடாதா? சான்ஸலருக்கு அந்த உரிமை ஏன் கொடுக்க வேண்டும்? கவர்னர் அவர்கள்தான் இப்பொழுது சான்ஸலராக

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th November 1965]

இருக்கிறார்கள். கவர்னர் அவர்கள் அரசாங்கத்தையோ அல்லது முதல் அமைச்சரையோ ஆலோசனை கேட்பார்கள். அந்த ஆலோசனையை கவர்னர் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டாலும் ஒப்புக்கொள்ளலாம் என்றெல்லாம் திரு. மதியழகன் அவர்கள் அச்சப்பட்டார்கள். இருக்கலாம், அதை யாரும் மறுக்கவில்லை. அப்படி அச்சம் இருக்கும்பொழுது ஏன் கனம் உறுப்பினர்கள் யாரும் இந்த யோசனையைக் கூறவில்லை? அதாவது, செனெட்டே ஒருவரை வைஸ்-சான்ஸலராகத் தேர்ந்தெடுப்பது என்ற யோசனையைக் கூறவில்லை? எதற்கு மூன்று பேர்களை செனெட் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்? அப்பொழுது எங்கே போயிற்று ஜனநாயகம்? ஆனால், மூன்று பேர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு ஒரு அவசியம் இருக்கிறது. இது மற்ற தேர்தல் மாதிரி இல்லை. செனெட் மூன்று பேர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, அதில் ஒருவரை நியமிப்பதற்கு சான்ஸலருக்கு சான்ஸ் கொடுக்க வேண்டும். வைஸ்-சான்ஸலர் எத்தகைய தகுதியுடையவராக இருக்க வேண்டுமோ அப்படித் தலைசிறந்த மூன்று பேர்களை செனெட் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்ப, அந்த மூன்று பேர்களில் முதலானவர் யார் என்று முடிவு செய்யும் ஒரு வாய்ப்பை சான்ஸலர் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். சில சமயங்களில் நடக்கிறது, அப்படி மூன்று பேர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்பொழுது, அதில் இரண்டு பேர்களைப் பின்னால் வாபஸ் வாங்கக்கூடியவர்களாகத் தேர்ந்தெடுத்துவிட்டால், சான்ஸலருக்கு வேறு வழியில்லை, அந்த மூன்றுவரு பேரைத்தான் நியமிக்க வேண்டும். இரண்டு பேர்கள் வாபஸ் செய்துவிட்டால் அல்லது ராஜினாமாச் செய்துவிட்டால், மூன்று பேர்களை தேர்ந்தெடுப்பதிலுள்ள நோக்கமே திறைவேறுது. அதுவும் சாத்தியப்படும். அப்படியில்லாமல் ஒருவரையே தேர்ந்தெடுப்பது என்றால், தேர்தலில் போட்டி, மைனாரிடி, மெஜாரிடி, ஒருவருக்கு 50 வோட்டுகள், இன்னொருவருக்கு 52 வோட்டுகள், அதனால் 52 வோட்டுகள் பெற்றவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார், இப்படியெல்லாம் நிலைமை வரலாம். ஆகவே, நிபுணர்கள் தெரிவித்தபடி மிகத் தகுதியுள்ளவர்களை வைஸ்-சான்ஸலராகப் போடுவது என்பது முடியாமல் போய்விடும். அதற்காகத்தான் ஒரு பானல் இருக்கட்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒவ்வொரு சர்வகலாசாலையிலும் எந்தெந்த முறை கையாளப்படுகிறது என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்த பிறகுதான் செனெட் ஒருவரை நியமிப்பது, சிண்டிகேட் ஒருவரை நியமிப்பது, சான்ஸலர் ஒருவரை நியமிப்பது, இந்த மூன்று பேர்கள் கொண்ட குழு மூன்று பேர்களைச் சிபார்சு செய்வது, அதில் ஒருவரை சான்ஸலர் வைஸ்-சான்ஸலராக நியமிப்பது என்ற நிலைமை ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது அரசாங்கம் ஒரு கமிட்டி என்று போட்டால் மூன்று பேர்களைக் கொண்ட கமிட்டி போடுகிறோம். அரசாங்கம், கவர்னர் எல்லோரும் சேர்ந்துதான் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மெம்பர்களை நியமினம் செய்கிறோம். அதற்காக பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் எல்லாவற்றையும் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுத் தான் செய்வார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா? எல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்துதான் பொறுக்குக் கமிட்டி இந்த முறையை ஏகமனதாக

5th November 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ஏற்றுக் கொண்டது. அதுவும் அந்தக் குழுவுக்கு நியமனம் செய்யப்படுகிறவர்கள் செனெட்டைச் சார்ந்தவர்களாக இருக்கக் கூடாது. வைஸ்-சான்ஸலர் நியமனத்துக்கு சிபார்சு செய்யப்படும் மூன்று பேர்கள் அந்தக் குழுவைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கக் கூடாது. வெளியிலே இருக்கக்கூடியவர்களைத்தான் அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். அப்படி அந்தக் குழுவினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மூன்று பேர்களில் ஒருவரை சான்ஸலர் வைஸ்-சான்ஸலராக நியமிப்பார். இதெல்லாம் நன்றாக ஆராய்ந்து முடிவு செய்யப்பட்ட விஷயம்தான். இதுவே சிறந்த முறை என்று நான் கூற விரும்புகிறேன். மதுரை பல்கலைக் கழகத்தில் அனுஷ்டிக் கப்படும் இந்த முறையை பின்னால் சர்வகலாசாலைப்பற்றி சட்டம் இயற்றுகிறவர்கள் பின்பற்றுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். நன்றாகப் பல முறை ஆராய்ந்து இதையே சிறந்த முறை என்று பொறுக்குக் கமிட்டி ஏற்றுக் கொண்டது. அதை இந்த மன்றமும் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று கோரி, இந்தத் திருத்தத்தை நான் எதிர்க்கிறேன்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : நான் இந்தத் திருத்தம் கொடுத்திருப்பதில் உள்ள நோக்கத்தை விரிவாக விளக்கியிருக்கிறேன். கவர்னருக்குத் துணைவேந்தரை நியமிக்கக்கூடிய அதிகாரம் இருக்கக்கூடாது என்று கருதுபவன் அல்ல நான். கவர்னர் நியமனம் செய்வது என்றால், இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய அரசியல் அமைப்புப்படி அரசாங்கம் நியமனம் செய்கிறது என்றுதான் அர்த்தம். அதில் இருக்கக்கூடிய விளக்கங்கள், யாருக்கு உரிமை இருக்கிறது என்ற பிரச்சனைக் கெல்லாம் நான் போக விரும்பவில்லை. அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாடு, தலையீடு, அரசாங்கம் கொடுக்கிற பணம் இவைகளைக் கொண்டுதான் பல்கலைக்கழகம் நடைபெறுகிறது. இதிலே நான் மிகவும் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், சான்ஸலர் முதலில் 'ரெகமெண்டிங் அதாரிடியாக' இருக்கிறார். பிறகு அவரே 'அபாயிண்டிங் அதாரிடியாகவும்' ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார். அது சரியா என்பதுதான் பிரச்சனை. சான்ஸலர் ஒரு ரெகமெண்டிங் அதாரிடியாக இருப்பதற்குப் பதிலாக, இந்த மூன்று பேர்களைக் கொண்ட கமிட்டியில் ஒருவராக சட்டமன்றத் தலைவரையே வைத்திருக்கலாம், அல்லது ஹைகோர்ட்டில் பிரதம நீதிபதியாக இருப்பவரை வைத்திருக்கலாம், அல்லது 'ப்ரோ சான்ஸலர்' கல்வி அமைச்சர் அவர்களே அந்தக் குழுவில் இருப்பார்கள் என்று சொல்லியிருந்தால்கூட நான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கவேண்டிய அவசியமே ஏற்பட்டிருக்காது. யார் அதில் இருக்கவேண்டும் என்பது இப்பொழுது பிரச்சனை அல்ல. தமிழ் பல்கலைக்கழகத்தை காக்கக் கூடியவர்கள், நல்லவர்கள் செனெட்டிற்கு வருவார்கள். செனெட் மன்றத்தில் அரசியல்வாதிகள் அதிகமாக இடம் பெறுவதில்லை. சட்டமன்றத்தின் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய 4, 5 பேர்கள், ஸ்தல ஸ்தாபன பிரதிநிதிகள் 7, 8 பேர்கள் இவர்கள்தான் அங்கே வருவார்கள். வியாபார ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்குக் கூட இப்பொழுது செனெட்டில் பிரதிநிதித்துவம் கிடையாது.

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [5th November 1965]

மற்றவர்கள் அத்தனைபேர்களும் கல்லூரி தலைவர்கள், நல்ல நிபுணர்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள்தான் செனட்டில் இருப்பார்கள். அரசியல் வாடை இங்கே வந்துவிடாது. தேர்தல் சிக்கல்கள் அங்கே வந்துவிட முடியாது. நான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்ததற்கான முக்கியமான நோக்கம் என்ன வேன்றால், சான்ஸலரை முதலில் ரெகமெண்டிங் அதாரிடி என்று சொல்லுகிறோம். பிறகு அவரையே அப்பாயிண்டிங் அதாரிடியாக ஆக்குகிறோம். அப்பாயிண்டிங் அதாரிடியாக அவர்தான் இருக்க வேண்டும், அவர்தான் தலைமை தாங்கவேண்டும் என்பது நல்ல முறைதான். ஆனால், அவரே ரெகமெண்டிங் அதாரிடியாக இருக்க வேண்டுமென்பதல்ல. ரெகமெண்டிங் அதாரிடி அவருக்குப் பதிலாக 'ப்ரோ சான்ஸலர்' இருக்கலாம், அல்லது வேறு யாராவது இருக்கலாம் என்று வைத்துக்கொண்டிருக்கலாம். மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற முறைதான் பிற்காலத்தில் ஒரு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கும் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி எடுத்துக்காட்டாக இந்த முறை விளங்காது என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

துணைவேந்தர் நியமனத்தைப்பற்றி கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்லியதை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்கிறேன். யுனிவர்சிட்டி கிராண்ட்ஸ் கமிஷன் எழுதியிருக்கிற வாசகங்களை நான் அப்படியே ஏற்றுக் கொள்கிறேன். எதிர்காலத்தில் ஒரு பல்கலைக்கழகத்தின் துணை வேந்தராக வரக்கூடியவர்கள் பல்கலைக்கழகத்திற்கு தலைமை தாங்க வரக்கூடியவர்கள் நல்ல உலக அனுபவம் பெற்றவர்களாக, சிறந்த மேதாவிகளாக இருக்கக்கூடியவர்கள் வரவேண்டும். நான் குறிப்பிட விரும்புவது அப்பாயிண்டிங் அதிகாரி கவர்னராக இருக்கலாம். ஆனால் இலைமறை காயாக ரெகமெண்டிங் அதாரிடியாக அவரையே வைத்திருக்கிறார்கள். இதெல்லாம் எதற்கு? இது, இது இப்படி இப்படி இருக்கவேண்டும் என்று திட்டவட்டமாக இருக்கவேண்டும். அதை ஒட்டித்தான் என்னுடைய திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

செனட்டில் சிக்கல் வரும் என்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். சிண்டிகேட்டில் சிக்கல் வராதா? இந்த விவாதத்திற்குள்ளேயெல்லாம், பிரச்சனைகளுள்ளேயெல்லாம் நான் போக விரும்பவில்லை. மறுபடியும் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன், பொறுக்குக் கமிட்டி ஒரு முடிவு எடுத்துவிட்டது என்ற காரணத்திற்காக, அதற்கு நாம் வக்கீல் ஆகவேண்டிய அவசியமில்லை. சிறந்த முறை எது, நியாயம் எது, எதிர்காலத்தில் எப்படி இயங்கவேண்டும் என்பதில் கவனம் செலுத்தி, உரிய மரியாதையை அளிப்போம். நான் கேட்பதெல்லாம், அப்பாயிண்டிங் அதாரிடி ஏன் ரெகமெண்டிங் அதாரிடியாக இருக்கவேண்டும், எதற்காக இருக்கவேண்டும்? ஆகவேதான்,

5th November 1965] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

நான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இதை சட்டமன்ற முதல்வர் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு நான் என்ன சொல்வதற்கு இருக்கிறது?

MR. SPEAKER : The hon. Member can say whether he presses the amendment or not.

SRI RAMA. ARANGANNAL : Sir, I press my amendment.

The amendment was put and lost.

Clause 11 was put and carried.

Clause 12.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That clause 12 do stand part of the Bill. ”

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பன்னிரண்டாவது பிரிவிலே, ஸப்-கிளாஸ் (1)-லே—

In sub-clause (1) for the words “ Preside at meetings of the Senate and at any convocation of the University ”, substitute the following :—

“ Preside at any convocation of the University ”.

என்கிற திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்தத் திருத்தத்தின் நோக்கம், பல்கலைக்கழகத் துணை வேந்தராக இருப்பவர், சாதாரணமாக செனட் சபையிலே தலைமை வகிக்கிறார்கள், சிண்டிகேட்டிலே காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். நம்முடைய சென்னைப் பல்கலைக்கழக செனட்டில் உறுப்பினராக இருந்து, இங்கே நேற்றையதினம் பேசிய சகோதிரி திருமதி. அனந்தநாயகி அவர்களும், சகோதரர் திரு. சங்கரன் அவர்களும், நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை ஒட்டியே கருத்துக்கள் தெரிவித்ததை நாம் அறிவோம். நானும் செனட் அங்கத்தினராக இருப்பதால், அங்கே நடக்கும் காரியங்களைக் கவனிப்பதால், செனெட்டுக்குத் தலைமை வகிக்க, வைஸ்-சான்ஸலருக்குப் பதிலாக, வேறொரு சேர்மன் இருந்தால்தான் நன்றாக இருக்கும் என்பது தெளிவாக தெரிகிறது. நம் சபை முதல்வரும் முன்னரில் செனட்டில் அங்கம் வகித்து இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கும் அங்கே நடக்கும் நடவடிக்கைகள் தெரிந்திருக்கக்கூடும். ஆகவேதான், “ Preside at meetings of the Senate and at any Convocation of the University ”. என்கிற வாசகத்திற்குப் பதிலாக, அதை நீக்கிவிட்டு “ Preside at any Convocation of the University ” என்று போடவேண்டும், அதுவும் தேவைப்பட்டால், என்கிறேன். ஆகவே, அந்த வகையில் திருத்தி வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று வற்புறுத்துகிறேன். இதே கருத்தை வலியுறுத்தும் வகையில், 18-வது பிரிவில் வருகிற வாசகத்திற்கும், திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன்.

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [5th November 1965]

கிறேன்: “The meetings of the Senate shall be presided over by a Chairman elected by the Senate at its first meeting.” என்று சொல்லியிருக்கிறேன். செனேட் சபை நிர்வாகம் முதலியவை செனட் சபை விரும்பும் தலைவரைக் கொண்டே இயங்கவேண்டும் என்பதுதான் திருத்தத்தின் நோக்கம். இப்பொழுது நமது அவையில் எப்படி சபாநாயகர், எல்லாக் கருத்துக்களையும் கேட்டு, பாகுபடுத்தி, சட்ட சபை நடவடிக்கைகளை நடத்திச் செல்ல வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்களோ, அதே போல் செனட் சபை அங்கத்தினர்களே தேர்ந்தெடுத்த ஒரு சேர்மனைக் கொண்டு இருப்பது அவசியம் என்று வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எப்படி இங்கே இரண்டு கட்சிகள் இருந்தால் அவைகளின் பலதரப்பட்ட கருத்துக்களைக் கேட்டு நடுநிலைமையாக இருந்து சபாநாயகர் நடத்துகிறார்களோ அதே போல் பல்கலைக் கழகத்திலும் காரியங்களை நடத்திச் செல்லுவது அவசியம். சிண்டிகேட் செய்யும் காரியங்களில் உள்ள குறைகளைக் கண்டிக்கவும், கல்வி முறைகளில் இருக்கும் காரியங்களை விவாதிக்கவும் செனேட் உறுப்பினர்களுக்கு அங்கே போதிய இடம் இல்லை. காரியங்களை அலசி ஆராய முடியவில்லை. செனேட் சபையில் வேறொரு சேர்மன் இருந்தால் துணிவாகப் பல கல்லூரித் தலைவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்ல முடியும். அரசியல் கருத்துக்களை அல்ல, கல்வி சம்பந்தமாகத்தான். ஒரு கல்லூரி முதல்வர், தன் கல்லூரியில் போஸ்ட் கிராஜுவேட் படிப்பு வைக்கவேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டு யோசனைகள் சொல்ல விரும்பலாம். ஆனால், அப்படிச் சொன்னால் அது வைஸ்-சான்ஸலருக்கு பிடிக்காமல் போகுமோ என்று அஞ்சி, கருத்துக்களைச் சொல்லக் கூடாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்த நிலையைப் போக்க வேண்டும். சிண்டிகேட் தவறு செய்து விட்டால் செனட் சபை அதைக் கேட்க—கல்வி சம்பந்தமாகத்தான்—சிண்டிகேட்டைத் தட்டிக் கேட்க செனேட் சபையில் உரிமை இருக்கிறது. அந்த ஜனநாயக உரிமையைப் பயன் படுத்த, தாங்களாகவே தேர்ந்தெடுத்த சேர்மன் இருந்தால், உற்ற சூழ்நிலை ஏற்படக்கூடும். அதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்தத் திருத்தத்தின் கருத்துக்கு ஒத்த வகையில் ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்களே கருத்துக்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, எல்லோரும் இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

The amendment was duly seconded.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, செனேட் கூட்டத்திலே வைஸ்-சான்ஸலர் தலைமை வகிக்கக் கூடாது என்பதுதான் திருத்தத்தின் நோக்கம். அதற்காக செனேட்டுக்கென்று தனியாக ஒரு தலைவர் வேண்டும் என்கிறார்கள் முதலிலே இந்தத் திருத்தத்தை பிரேரேபித்த அங்கத்தினரையும், மற்ற கனம் அங்கத்தினர்களையும் கேட்கிறேன், கொஞ்சம் சிந்திக்க வேண்டும் என்று. இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஸ்தாப

5th November 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

னங்கள் செனெட்டும், சிண்டிகேட்டும். பல்கலைக்கழகம் என்பது நமது சட்ட மன்றம் போல் அல்ல, பாராளுமன்றம் போல் அல்ல. இங்கே ஜனநாயக முறையில் பல கட்சிகள் இருக்கின்றன. அவற்றிற்கெல்லாம் பொதுவாக தாங்கள் இருந்து கூட்டத்தை நடத்துகிறீர்கள். இங்கே உள்ள ஆளும் கட்சி, எதிர்க் கட்சி எல்லோருக்கும் பொதுவாக தாங்கள் தீர்ப்புக் கொடுக்கிறீர்கள். அம்மாதிரிப் பொதுவாகத் தீர்ப்புக் கொடுக்கவேண்டிய நிலை பாராளுமன்றத்தில், சட்ட மன்றத்தில் இருக்கிறது. வைஸ்-சான்ஸலருக்கு அவ்வாறு பொதுவாகத் தீர்ப்புக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அப்படித் தீர்ப்புக் கொடுக்க அவர் ஏதோ ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்று நினைப்பது தவறு. அது வைஸ்-சான்ஸலருடைய கௌரவத்திற்கே ஹார்பி ஏற்படுத்தக் கூடும். பல்கலைக்கழகத்தைப் பொருத்த மட்டில், கவர்னர், சான்ஸலர், எக்ஸ்-அபிஷியோதான். கல்வி அமைச்சர் ப்ரோ-சான்ஸலர் என்றால் அதுவும் எக்ஸ்-அபிஷியோதான். முக்கியமாக, பல்கலைக்கழகத் தலைமைப் பீடத்தை வகிக்கிறவர் வைஸ்-சான்ஸலர் தான். ஆகவே, வைஸ்-சான்ஸலருடைய கௌரவத்தை மேலும், மேலும் பெருக்கவேண்டும். ஏதோ ஒன்றை நினைத்துக்கொண்டு, வைஸ்-சான்ஸலருடைய கௌரவத்தைக் குறைக்கும் அளவில் எதையும் நாம் செய்யக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். அவர்கள் ஏதோ பட்சபாதமாக நடப்பார்கள், பழிக்குப் பழி வாங்குவார்கள், கல்லூரி முதல்வர்கள் அஞ்சுவார்கள் என்றெல்லாம் நினைப்பது தவறு என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்றைச் சொல்ல வேண்டும். செனெட் சபைக் கூட்டத்திலே சாதாரணமாக எங்கேயும் வைஸ்-சான்ஸலர்தான் தலைமை வகிப்பார்கள். கூட்டத்தை நடத்துவார்கள். அவர்கள் தான் தலைமைப் பீடத்தில் இருக்கிறவர்கள். இங்கே இல்லை, வேறொரு மாநிலத்தில், கல்வி அமைச்சர், 'நான் தான் ப்ரோ-சான்ஸலர் ஆக இருப்பதால், செனெட் சபையை நான்தான் உட்கார்ந்து நடத்துவேன்' என்று உட்கார்ந்து கொண்டாராம். 'கேள்வி கேளுங்கள், என் அதிகாரத்தைப் பிரயோகித்து, வைஸ்-சான்ஸலரைப் புறக்கணித்து, நான் செய்யப் போகிறேன்' என்று சொன்னார் என்று ஒரு கதை கேள்விப்பட்டேன்—கதை என்று தான் சொல்லுகிறேன். ப்ரோ-சான்ஸலராக இருப்பதால் வைஸ்-சான்ஸலரை புறக்கணிக்க வேண்டும் என்கிற எண்ணம் சிறிதும் எனக்கு இல்லை, இந்த அரசாங்கத்திற்கும் இல்லை, இந்த மன்றமும் கொஞ்சம் கூட அதை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாது என்று முதலிலேயே சொல்ல விரும்புகிறேன். வைஸ்-சான்ஸலர், ப்ரோ-சான்ஸலர், கவர்னர் மாதிரிக் கூட இல்லை. அவர் பல்கலைக் கழகத்திலே தலைமை பீடம் வகிக்கிறவர். அவர்களைக் கண்டு அஞ்சுவார்கள், சந்தேகப்படுவார்கள் என்று சொல்வது சரியில்லை. இப்பொழுது வைஸ்-சான்ஸலர் தலைமை வகிப்பதால், கல்லூரி முதல்வர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல அச்சப்படுகிறார்கள் என்று கனம் அங்கத்தினர் இந்த பல்கலைக்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th November 1965]

கழக செனெட் அங்கத்தினராக இருக்கும் அனுபவத்தைக் கொண்டு சொல்லுகிறேன் என்று சொன்னார்கள். நான் கேட்கிறேன், அவர்கள் கருத்து என்ன? வைஸ்-சான்ஸலர் இல்லாவிட்டால், கல்லூரித் தலைவர் தாராளமாக தன் கருத்துக்களைச் சொல்லுவார்கள் என்றால், வைஸ்-சான்ஸலர் அந்தக் கூட்டத்திற்கே வரக் கூடாது என்பது கருத்தா? கூட்டம் நடக்கும்போது வைஸ்-சான்ஸலர் தன் அறையிலேயே இருக்க வேண்டுமா, சரி, செனெட் சபையிலே தைரியமாக தாராளமாகச் சொல்லுவார்கள், ரூலிங் கொடுப்பார்கள், முடிவு செய்வார்கள். அதன் பிறகு என்ன? அது என்ன ஆவது? யார் நிறைவேற்றுவது? நிறைவேற்றுவதாவேண்டாமா? யார் நடத்துவது? சேர்மனே நடத்துவதா? வைஸ்-சான்ஸலர் இல்லாமலேயே சேர்மன் நடத்துவதா? வைஸ்-சான்ஸலர் என்பவர் ஒழுங்காக சட்டப்படி நியமிக்கப்படுபவர்; பல்கலைக்கழகத்திற்குத் தலைமை வகிப்பவர். அவருக்கு ஒரு கருத்தும், செனெட்டுக்கு ஒரு கருத்தும் இருப்பதா? செனெட்டிலே பல கருத்துக்கள் வந்து, அதன் பேரில் அதன் தலைவர் ஒரு தீர்ப்பு கொடுக்கிறார் என்றால், அதை எப்படி வைஸ்-சான்ஸலர் நடைமுறைப்படுத்துவது? பல்கலைக் கழகம் என்பது வேறு அமைப்பு. சட்டசபை என்பது வேறு அமைப்பு. சட்டசபையிலும் ஒழுங்கு, நியதி எல்லாம் இருக்கிறது. ஜனநாயகத்தை நிலைநிறுத்துவதற்குச் சட்டசபை இருக்கிறது. ஜனநாயகத்தை நான் குறைத்துச் சொல்லவில்லை. நாம் சாதாரணமாக சட்டசபையையோ, பாராளுமன்றத்தையோ நடத்துவது மாதிரி பல்கலைக்கழகத்தை நடத்திவிடலாம் என்று நினைக்கக் கூடாது. அடிப்படையிலேயே ஏதோ கொஞ்சம் கருத்துக் குழப்பம் இருப்பதனாலோ என்னவோ இம்மாதிரி யோசனைகளெல்லாம் வந்திருக்கின்றனவே தவிர, இதை யாரும் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். எந்த நாட்டிலும் இதை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். வைஸ்-சான்ஸலரை செனெட்டிலிருந்தே பிரித்துவிட வேண்டும் என்ற கருத்தை யாரும் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தைக் கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் வற்புறுத்துவது சரியல்ல என்று தான் நான் சொல்கிறேன். பிறகு, அவருடைய இஷ்டப்படி அவர் செய்யலாம். இந்தத் திருத்தத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது, இதை எதிர்க்கத்தான் வேண்டியிருக்கிறது என்று தெரிவித்து என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

* திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் என்னுடைய திருத்தத்தை வற்புறுத்த ஆசைப்படுகிறேன். ஆனால், ஒன்று தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். எந்த விதமான நோக்கத்திலோ அல்லது கருத்துக் குழப்பத்தின் அடிப்படையிலோ இந்தத் திருத்தம் கொடுக்கப்படவில்லை. செனெட் சபை என்று நாம் ஒன்று வைத்திருக்கிறோம் என்றால், எதற்காக அதை வைத்திருக்கிறோம்? டெல்லி யுனிவர்சிட்டி போன்றவற்றில் இந்த செனெட் என்பதற்குக் 'கோர்ட்' என்றே பெயர் இருக்கிறது.

5th November 1965]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : 'கோர்ட்' என்றால், வலுகோர்ட்டோ, ஸ்பீக்கோர்ட்டோ, டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட்டோ அல்ல. 'கோர்ட்' என்ற வார்த்தைக்கு வேறு பொருள் இருக்கிறது.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : அந்தக் 'கோர்ட்' டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட்டைப் புரிந்து தான் நான் பேசுகிறேன். டெல்லி யுனிவர்ஸிடி யில் இருக்கும் செனட்டானது 'கோர்ட்' என்ற பெயர் சொல்லியே அழைக்கப்படுகிறது. அங்கேயிருக்கும் லிண்டிகேட், 'எக்ஸிக்யூட்டிவ் கௌன்ஸில்' என்ற பெயர் சொல்லி அழைக்கப்படுகிறது. அங்கேயிருக்கும் வைஸ்-சான்ஸலர், 'விஸிட்டர்' என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

நான் சொல்ல வந்தது ஜனநாயக உணர்வு அடிப்படையில் தான். இந்தப் பிரச்சினையில் கட்சிப்பிரதிகட்சி ஏற்படும் என்றெல்லாம் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட அபிப்பிராயங்கள் பல்கலைக் கழகத்திற்குள் புகக் கூடாது தான். ஆனால், எதற்காக நாம் செனெட்டை வைத்திருக்க வேண்டும்? வைஸ்-சான்ஸலரே திறமையானவராகவும் நல்லவராகவும் ஒருவர் இருந்துவிட்டால், அவருடைய யோசனைகளைப் பரிசீலிப்பதற்கு அங்கே சிண்டிகேட் இருக்கிறது. அந்த சிண்டிகேட்டுக்கு அலோசனை கூறுவதற்கு, அகாடமிக் கவுன்சில் இருக்கிறது. இவைகளோடே முடித்துவிடலாமே! எதற்காக இந்தச் சட்டத்தில் 'செனெட் சபை' என்ற ஒன்றை ஏற்படுத்துவது என்றும், அதில் யார், யார் இருக்கவேண்டும் என்றும் நாம் இதிலே குறிப்பிடுகின்றோம்? சான்ஸலர் செய்யும் முடிவுகள், நிர்வாகப் பொறுப்புகள் அத்தனையும் செனெட் சபை முன் வந்து, அவை பரிசீலிக்கப்படவேண்டும் என்ற ஒரு ஜனநாயக உணர்வு அடிப்படையில்தான் சொல்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஒரே ஒரு தெளிவு பெற விரும்புகிறேன். செனெட் கூட்டம் நடக்கிறபோதெல்லாம், செனெட்டால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு தலைவருடைய தலைமையில் கூட்டம் நடக்கிறபோதெல்லாம் வைஸ்-சான்ஸலர் அங்கே வரக் கூடாது என்பது தான் கனம் அங்கத்தினருடைய கருத்து என்று நான் நினைக்கிறேன். அக் கூட்டத்திற்கு வைஸ்-சான்ஸலர் வந்தால், கனம் அங்கத்தினருடைய லட்சியம் நிறைவேறாது. வைஸ்-சான்ஸலர் செனெட் கூட்டத்திற்கு வரக் கூடாது, செனெட்டுக்கும் வைஸ்-சான்ஸலருக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்பது தான் கனம் அங்கத்தினருடைய கருத்தா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : துணை வேந்தர் செனெட் கூட்டத்திற்கே வரக் கூடாது என்பது என்னுடைய திருத்தத்தின் நோக்கம் அல்ல. பதினெட்டாவது ஷரத்துக்கு நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தில்—

'The meetings of the Senate shall be presided over by a Chairman elected by the Senate at its first meeting'

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [5th November 1965]

என்று நான் தெரிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். சேர்மன் தலைமை தாங்கி நடத்தலாம். அப்பொழுது துணைவேந்தர் எங்கோ பயந்துகொண்டு உட்கார்ந்திருக்கவேண்டும் என்று நான் சொல்ல வில்லை. கட்சிப் பிரதி கட்சி செனெட்டிலே இருக்கும், அப்படித் தான் செனெட் நடக்கும் என்று யூதிக்க வேண்டியதில்லை. சில யோசனைகள் அங்கே இருக்கிறவர்கள் சொல்லலாம். வைஸ்-சான்ஸலர் வந்து அமர்ந்து, “நிலைமை அப்படி இல்லை, அவர்கள் சொல்வதிலே இன்ன இன்ன சிக்கல்கள் ஏற்படும்” என்று சொல்லலாம். ஏராளமான பணத்தைக் கொடுத்து நிர்வாகப் பொறுப்பு அங்கே இருக்கிறது. இதைக் குறித்து வாதப் பிரதிவாதம் செய்துகொண்டிருப்பதற்கு நான் தயாராயில்லை. நான் அவ்வளவு அனுபவம் பெற்றவன் அல்ல. என்னுடைய நோக்கம் ஜனநாயக உணர்வு அங்கும் பரிமளிக்க வேண்டும்—பராமரிக்கப்பட வேண்டும் என்பது தான். என்னுடைய திருத்தத்தை நான் வற்புறுத்துகிறேன்.

The amendment was put and lost.

Clause 12 was put and carried.

Clauses 13 and 14 were put and carried.

Clause 15.

MR. SPEAKER: The question is—

‘That clause 15 do stand part of the Bill.’

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: கனம் தலைவர் அவர்களே, 15-வது ஷரத்துக்கு நான் அறிவிப்புக் கொடுத்திருக்கின்ற பின் வரும் திருத்தத்தை பிரேரேபிக்கிறேன்.

For item (3) under the heading ‘Class III—Other Members’, substitute the following:—

“(3) Four members elected by the members of the Legislative Assembly of the State of Madras from among themselves according to the principle of proportional representation by means of the single transferable vote; and two members elected by the members of the Legislative Council of that State from among themselves according to the same principle.”

இந்தத் திருத்தம் ஒரு முக்கியமான திருத்தம் ஆதலால் சபையின் முதல்வர் இதை ஏற்றுக்கொள்வார் என்று நான் நம்புகிறேன். ஏனென்றால் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நமது சட்ட மன்றத்திலேயிருந்து சென்னை பல்கலைக் கழகத்திற்கு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்து எடுக்கின்ற தேர்தல் வந்தது. வந்த நேரத்தில், அருகின்ற கட்சியிலே இருக்கின்ற பெரியவர்களை எல்லா இடங்களுக்கும் அருகின்ற கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களையே அங்கே நியமித்துக் கொண்டார்கள். எதிர்க் கட்சியிலே இருக்கின்ற நாங்களும் சபையின் முதல்வர் அவர்களைப் பார்த்துக் கேட்டதற்கு, ‘இது முடிந்து போய்விட்டது, அடுத்த தேர்தலில்

5th November 1965]

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

பார்த்துக் கொள்ளலாம்' என்று சொன்னார்கள். அடுத்த தேர்தலில், அவர்களே மனமுவந்து எதிர்க் கட்சிக்கும் ஓரிடத்தை அளிப்பதற்கு முன்வந்தார்கள். ஆளும் கட்சியிலே பெரும்பான்மை உறுப்பினர்களைப் பெற்றிருக்கும் காரணத்தினால், அவர்களே கொடுத்து வாங்கிக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு நிலைமையிலே தான் இந்தத் தேர்தல் இருக்கிறதே தவிர, நியாயமாக எல்லாத் தேர்தல்களிலும் நாம் கையாளுகின்ற முறையினை செனெட் சபையின் தேர்தலுக்கு மட்டும் கையாளுவது இல்லை. ஆளும் கட்சியில் 136 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். மதுரைப் பல்கலைக் கழக செனெட்டுக்கு நான்கு உறுப்பினர்களைத் தேர்தெடுக்கவேண்டிய நிலை வருகிறது என்று வைத்துக் கொள்வோம். அப்பொழுது ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த 136 பேர்களும் நான்கு உறுப்பினர்களுக்கு ஒட்டுப்போட்டு விட்டால், அந்த நான்கு பேர்கள் தான் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள். எதிர்க் கட்சியிலே உள்ள நாங்கள் ஐம்பது, அறுபது பேர்கள் எவ்வளவு தான் முயன்றாலும், நாங்கள் ஓரிடத்தைக் கூடப் பெற முடியாது.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

ஆனால், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் மனது வைத்தால், அங்கே மூன்று பேர்களும் இங்கே ஒருவரும் வர முடியும். ஆனால், இந்த சமரச மனப்பான்மை, இப்படி நாம் செய்து கொள்ளக்கூடிய ஏற்பாடுகள் நமது சட்ட மன்றத்தைப் பொறுத்த அளவிலும் இன்னும் மற்ற துறைகளிலும் இன்றையதினம் நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கின்றவர்கள் எல்லா முறைகளிலும் ஒருவரையொருவர் அனுசரித்துப் போக வேண்டும். ஜனநாயக உணர்விற்குக் கட்டுப்படவேண்டும் என்ற ஆசையில் இருக்கிற காரணத்தினால் இந்த உணர்வு இன்றைய தினம் நம்முடைய அகையிலே பரிமாறித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதே உணர்வு நீடிக்குமா, பிறகு இதே உணர்வு இருக்குமா, அல்லது நமக்கே கொஞ்சம் ஆத்திரம் வந்துவிட்டால் இந்த உரிமை களெல்லாம் எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் கிடைக்குமா என்பதை யெல்லாம் இங்கேயிருக்கின்ற பெரியவர்கள் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒன்று, சட்ட சபையிலிருந்து மேல் சபைக்கு நாம் உறுப்பினர்களைத் தேர்தெடுக்கிறோம். நான் சபாவிதரும் உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறோம். அதிலே நம்முடைய சட்ட சபையில் கடைப்பிடிக்கின்ற முறை யாது? ப்ரபோர்ஷனல் ரெப்ரஸென்டேஷன் தான். இந்த மசோதாவிலே கூட, மதுரைப் பல்கலைக் கழக செனெட்டுக்கும் வேறு பல இடங்களுக்கும் பல பேர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். பட்டதாரிகள் தொதிக்கு நாம் கடைப்பிடிக்கிற முறை ப்ரபோர்ஷனல் ரெப்ரஸென்டேஷன் தான். சட்டசபையை அங்கீகரித்திருக்கும் தேர்தல் முறை, நமது பாராளுமன்றம் அங்கீகரித்திருக்கும் தேர்தல் முறை, நாம் அனுசரித்து வருகிற தேர்தல் முறை ப்ரபோர்ஷனல் ரெப்ரஸென்டேஷன் தான். ஆனால், இந்தப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு மட்டும் அந்த ப்ரபோர்ஷனல் ரெப்ரஸென்டேஷன் வேண்டாம், அப்படியே ஒட்டு மொத்தமாக பழைய முறையையே வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற விதி இருப்பானே? செலெக்ட் கமிட்டியின் நடவடிக்கைகளை

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

[5th November 1965]

நான் கூர்ந்து பார்த்தேன். இங்கே முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட அநேகமாக என்னுடைய கருத்தை ஒப்புக்கொள்கிற பாணியிலே தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ரிப்போர்ட்டை நான் படித்த வரையில், இது தான் அவர்களுடைய கருத்தாகவும் இருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய சட்டசபை கொரடா அவர்கள் தான் “ப்ரபோர்ஷனல் ரெப்ரஸென்டேஷன் வேண்டாம், இருக்கின்ற முறையே இருக்கலாம்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நமக்குள்ளேயே கன்வென்ஷன்கை இருக்கும்போது ப்ரொபோர்ஷனல் ரெப்ரஸென்டேஷன் முறை சட்டபூர்வமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டால் என்ன? அந்த அபிப்பிராயத்தை வைத்துத்தான், நியாயம் என்கிற காரணத்தாலும், மற்ற தேர்தல்களிலே நாம் கடைப்பிடிக்கின்ற முறை என்கிற காரணத்தாலும், இன்றையதினம் இருக்கும் முறை நீடிக்கும் எதையும் நாம் செய்துவிடக் கூடாது. இன்றைய தினம் ஆளும் கட்சியாக இருப்பவர்கள் எதிர்க்கட்சியாக மாறலாம். எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் ஆளும் கட்சியினராகலாம். நாம் செய்யப் போகிற சட்டம் எப்போதும் இருக்கப் போகிறது. ஆகவே தான் சட்டம் செய்கிறபோது நாம் இந்தச் சபையைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் எல்லோருடைய கருத்தும் பிரதிபலிக்கிற வகையில் ப்ரபோர்ஷனல் ரெப்ரஸென்டேஷன் முறைப்படி செனெட்டுக்கு மெம்பர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்று விரும்பு போர்ஷனல் ரெப்ரஸென்டேஷன் முறைப்படி அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகத்திற்கு இரண்டு பேர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பப் போகிறோம். அந்தத் தேர்தல் எந்த முறைப்படி நடக்க இருக்கிறது? ப்ரபோர்ஷனல் ரெப்ரஸென்டேஷன் முறைப்படி அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகத்திற்கு நாம் தேர்தலை நடத்துவது போல மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கும் தேர்தலை நடத்துவதில் ஏன் ஆட்சேபணை இருக்க வேண்டும்? இந்த நோக்கத்தின் அடிப்படையில் தான் சென்னை பல்கலைக்கழக மசோதாவையும் திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்பதற்கு நான் ஒரு மசோதா கொண்டு வந்தேன். அப்போது சென்னை பல்கலைக் கழக மசோதாவே திருத்தப்படவேண்டியிருக்கிறது, அப்போது எல்லாவற்றையும் சேர்த்து கவனித்துக்கொள்ளலாம் என்பதாக முதல் அமைச்சர் அவர்கள்—உறுதி மொழி அல்ல—தெரிவித்தார்கள். அதையொட்டித்தான் நான் இப்போது திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். ஆந்திர பல்கலைக் கழகத்தில் எப்படி இருக்கிறது? கேரள பல்கலைக் கழகத்தில் எப்படி இருக்கிறது? எல்லாப் பல்கலைக் கழக மசோதாக்களிலும் ப்ரபோர்ஷனல் ரெப்ரஸென்டேஷன் முறை இருக்கிறபோது மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் அது வேண்டாம், எப்படியாவது மெஜாரிட்டியாக இருக்கிற கட்சியினரையே தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளும் வகையில் வைத்துக் கொள்வோம் என்பது சரியல்ல. இப்படி வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது ஆளும் கட்சியினருக்கு ஆசையாக இருக்கலாம். நம்முடைய ஆசையை சட்ட விதிகளாக்குவது நல்லது அல்ல என்று தெரிவித்து என் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

The amendment was duly seconded.

5th November 1965]

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தாம் கொடுத்துள்ள திருத்தத்தைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் திரு. இராம. அரங்கண்ணல் அவர்கள் மிகவும் விரிவாகவும், தெளிவாகவும் பேசினார்கள். நான் ஒன்றே ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஜனநாயக அடிப்படையில் ப்ரபோர்ஷனல் ரெப்ரஸென்டேஷன் முறையை வைக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ஜனநாயக முறை எல்லா வகையிலும் செழித்து வளரவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் நாம் எப்போதுமே பெருந்தன்மையாக எதிர்க்கட்சியினர்களுக்கு விட்டுக்கொடுத்துக் கொண்டே வருகிறோம். இதை எதிர்க்கட்சிக்காரர்களே மறுக்க மாட்டார்கள். ஆனால், இன்றையதினம் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சென்னை நகராண்மைக் கழகத்தில் இந்த அடிப்படைக் கருத்தை ஒப்புக்கொண்டு செயலாற்றி வருகிறார்களா என்று கேட்கிறேன். அங்கே உள்ள எந்த கமிட்டியாக இருந்தாலும் தங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களையே போட்டு நிரப்பிக்கொள்கிறார்களே தவிர எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒருவராவது வாட்டும் என்கிற அடிப்படையில் ப்ரபோர்ஷனல் ரெப்ரஸென்டேஷன் முறையைக் கொடுத்திருக்கிறார்களா? நகராண்மைக் கழக நிர்வாகப் பொறுப்பில் காங்கிரஸ் கட்சி முதலில் இருந்தபோது எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு கமிட்டியில் இடம் கொடுத்தார்கள். அதுபோல இவர்கள் செய்திருக்கிறார்களா என்று பார்க்க வேண்டும். நகராண்மைக் கழகத்தில் திரு. அரங்கண்ணல் கட்சிக்காரர்களே அவர் சொல்வது போல் செய்யாமல் இருக்கிறபோது இங்கே அப்படிச் செய்வது தான் ஜனநாயக முறை என்று அவர்கள் பேசுவது, “ஊருக்கு உபதேசமடி பாப்பா, உனக்கு இல்லையடி பாப்பா” என்று சொல்பவரைப் போலத்தான் இருக்கிறது. நகராண்மைக் கழகத்திலே இந்த அடிப்படைக் கொள்கையைத் தங்கள் கட்சியே நிர்வாகத்தில் இருக்கும்போது செய்து காட்ட முடியாத நிலையில் இங்கே அப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் வற்புறுத்துவதில் நியாயமில்லை. இவர்கள் அங்கே செய்வது போலவே, நாம் இங்கே செய்வோம் என்று சொல்லி, ப்ரபோர்ஷனல் ரெப்ரஸென்டேஷன் அவர்கள் கொடுக்காதபோது நாமும் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று சொல்லி, திரு. இராம அரங்கண்ணல் அவர்கள் கொண்டு வந்த திருத்தத்தை வன்மையாக எதிர்க்கிறேன்.

* திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் துணைத்தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு நம்முடைய திரு. இராம. அரங்கண்ணல் அவர்கள் கொடுத்திருக்கக் கூடிய திருத்தத்தை நான் முழு மனதுடன் ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மதுரைப் பல்கலைக்கழக செனெட்டுக்கு இந்தச் சட்ட மன்றம் நான்கு பேர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்புவது என்பது இந்தப் பிரிவாகும். இப்படித் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்புவதற்கு இன்றைய தினம் சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் நேரான தேர்தல் முறையைக் கொண்டிருக்கிறது அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் ப்ரபோர்ஷனல் ரெப்ரஸென்டேஷன் முறையைக் கொண்டிருக்கிறது. இது

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [5th November 1965]

பற்றி நமக்கு ஏற்பட்டுள்ள அனுபவங்களை திரு. இராம. அரங்கண்ணல் அவர்கள் நன்கு எடுத்துச் சொன்னார்கள். இப்போது மதுரை பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் பொதுவாக மற்றெல்லாப் பல்கலைக் கழகங்களுக்கும். இருக்கிற முறைப்படி ப்ரபோர்ஷனல் ரெப்ரஸென்டேஷன் முறைப்படி நடத்த நாம் ஏன் வகை செய்யக் கூடாது என்றார்கள். எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள், அட்சய பாத்திரத்தை வைத்துக்கொண்டுள்ள மணிமேகலை போல, தாங்கள் தானம் கொடுத்து வருவதைப் போலப் பேசினார்கள். தானம் கொடுக்கிற நிலை மற்றவர்களுக்கும் வரலாம். இன்றைக்குச் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் நேரான முறையில் தேர்ந்தெடுப்பது என்கிறபோது நிலைமை எப்படி இருக்கிறது? இங்கிருந்து சென்னை செனெட்டிற்கு அனுப்பியுள்ள 8 பேர்களில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் 7 பேர் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர் ஒருவர். அதுவும் இந்தத் தடவை தான். ஆளுங்கட்சியின் கிருபா கட்டாட்சத்தால் சென்ற தடவை இல்லை. அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒன்றைமாற்று வோட்டு முறைப்படி தேர்தல் என்கிறபோது 3 பேர்களில் ஒருவர் எதிர்க்கட்சியினர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட முடிகிறது. இந்த முறைப்படி மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கும் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பினால் தான் இந்தச் சட்டசபையில் உள்ள எல்லோருடைய கருத்தும் அங்கே பிரதிபலிக்க இடமுண்டு. இதுபற்றி நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களின் கருத்து என்ன என்று பார்க்கிறபோது, ஒன்று நேராக வைத்துக் கொள்ளுங்கள், இல்லை விகிதாசார முறைப்படி வைத்துக் கொள்ளலாம் என்பதாகத் தெளிவு இல்லாது அடையாளம் இல்லாத கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரே குழப்பமாகத்தான் இருக்கிறது. ரொம்ப வயதானவர்கள் நேரான தேர்தல் முறையே போதும் என்கிறார்கள். வயதானவர்களின் கருத்து தேவைதான். ஆனால் மிகவும் வயதானவர்கள் கருத்து ஆபத்தாக உள்ளது. காலத்திற்குப் பொருத்தமானதாகவும் இருக்க வேண்டும். இன்றுள்ள நிலையே எப்போதும் இருக்காது. நிலைமைகள் மாறலாம், கிரகங்கள் மாறலாம். நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டியது, இந்த மன்றத்தின் கருத்து அங்கே பிரதிபலிக்கக் கூடிய வகையில் இது அமைகிறதா என்பதுதான். ஜனநாயகத்தைப் பற்றிப் பெரிதாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். அதுவும் போர்க் கோலம் பூண்டு ஆக்கிரமிப்பாளன் நம் முன் நிற்கிறபோது நாம் ஜனநாயகத்தைக் காக்க ஒருமுனைப்பட்டு நிற்கிறோம். இந்த நிலையில் ஜனநாயக அடிப்படையைப் புறக்கணித்து, ஜனநாயகக் கோட்பாடுகளை மறந்து நேரான தேர்தல் முறைப்படி ஆளும் கட்சியினரையே அங்கே போட்டு நிரப்பிவிடலாம் என்பதாகச் செய்கிற முயற்சி சரியானதாகாது. மிகவும் வெட்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

சுனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதில் வெட்கப்படவேண்டியது என்ன என்று தெரியவில்லை. இது செலக்ட் கமிட்டியினர் செய்த முடிவு. இதற்காக செலக்ட் கமிட்டி வெட்கப்படவேண்டுமா?

5th November 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

செலக்ட் கமிட்டி உறுப்பினர்கள் வெட்கப்பட வேண்டுமா? கனம் உறுப்பினர் பேசும்போது வார்த்தைகளைக் கவனமாக உபயோகிக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI K. A. MATHIALAGAN : Sir, I always respect the Hon. Chief Minister, the Select Committee and every hon. Member. ஜனநாயகத்தை வளர்க்க வேண்டும் என்கிறபோது நாம் இந்த வகையில் செய்வதானது நியாயம் தானா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அதோடு இந்த 15 ஆவது பிரிவில் மாநில அரசாங்கக் கல்வி இலாகா காரியதரிசியையும் போட வேண்டும் என்கிற திருத்தம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

“ The Secretary to Government in charge of Education ”

என்பதற்கு அவசியமே இல்லை. இதையும் அப்படியே ‘டிபீட்’ செய்ய வேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : அப்படித் திருத்தம் எதுவும் கொடுக்கப்படவில்லை.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : திருத்தம் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கலாம். நான் என்னுடைய கருத்தை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏற்கனவே டைரக்டர் ஆப் ஹையர் எஜுகேஷன் இருக்கிறார், டைரக்டர் ஆப் செகண்டரி எஜுகேஷன் இருக்கிறார், டைரக்டர் ஆப் டெக்னிகல் எஜுகேஷன் இருக்கிறார். போதாததற்குக் கல்வி இலாகா காரியதரிசியையும் போடவேண்டும் என்பதன் நோக்கம் என்ன? மாநில அரசாங்கக் கல்வியிலாகாவின் கீழே நிறுவனம் ஒன்றாக மதுரைப் பல்கலைக் கழக செனட்டை ஆக்க வேண்டும் என்பது நோக்கமா என்று கேட்கிறேன். நாம் நினைத்த அளவு இந்த மசோதா உருவாகவில்லை என்பதை நான் இந்தக் கட்டத்தில் சொல்வதற்கு வருந்துகிறேன். சட்ட மன்றம் இருக்கிறது, மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் இருக்கப் போகிறது, காலப்போக்கில் இந்தப் பல்கலைக் கழக மசோதா எவ்வாறு உருவாகும் என்பதற்கு நான் சிலவற்றைக் கோடிட்டுக் காட்டினேன். இப்போதுள்ள நிலையில் இது நிறைவேற்றப்பட்டால் நிச்சயமாக இது மாநில சர்க்காரின் கல்வியிலாகா மதுரை கீழை ஒன்றை மதுரையில் திறப்பதாகத்தான் அமையும் என்று சொல்லிக் கொண்டு திரு. இராம அரங்கண்ணல் திருத்தத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தை நான் ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் பேசிய முறையினாலே கனம் முதலமைச்சர் அவர்களுக்குக் கோபம் வந்திருக்கலாம். ஆகையினால் இதை மறுத்திருக்கலாம். ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு முறையிலே பேசுவார்கள். அதற்காக . . .

[5th November 1965]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அவ்வளவு பெருந்தன்மை, பொறுமை எனக்கு இல்லை. பொறுக்குக் குழு செய்ததை அவமான கரமாக இருக்கிறது என்று சொல்வதைக் கேட்டுப் பொறுத்துக் கொள்ளும் தன்மை கனம் அங்கத்தினருக்கு இருக்கிறது. எனக்கு இல்லை.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் பேசியதை நாம் அவ்வளவு சீரியஸாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியதில்லை. ஏனென்றால் செலக்ட் கமிட்டியிலே அவரது கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் இடம் பெற்றிருந்தார்கள். ஆனால், அவர் சொன்ன கருத்தை நான் வரவேற்கிறேன். பொறுக்குக் குழு விலே கனம் முதலமைச்சர் அவர்களும், அவர்களுடைய கட்சிக் கொறடா சொன்னதற்குப் பிறகுதான் “நீங்கள் விரும்பினால் எனக்கு ஆட்சேபணியில்லை” என்று கொள்ளுங்கள். அதேமாதிரி இங்கேயும் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம். செலக்ட் கமிட்டியிலே “நீங்கள் சொல்கிற அபிப்பிராயத்தின்படி செய்து கொள்ளலாம்” என்று தன்னுடைய கட்சிக் கட்டுப்பாட்டைத் தளர்த்திச் சதந்திரம் கொடுத்தார்கள். அதே மாதிரியே இந்தச் சபையிலும் அவர் சதந்திரம் கொடுத்தால் நல்லது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஜனநாயக முறையிலே சபையிலே இருக்கும் சிறுபான்மையோருக்கும் உரிமை இருக்க வேண்டுமென்ற முறையிலேதான் செலக்ட் கமிட்டியிலே ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சட்டமும் அப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்றுதான் சொல்லுகிறது. ஆகவே, எப்படியாவது மதுரை யுனிவர்சிட்டி அமைத்தால் போதுமானது என்ற காரணத்தால்தான் நான்கு மினிட் ஆப் டிசண்ட் கொடுக்கவில்லை மசோதாவில் பல்ஹீனங்கள் இருந்தாலும்கூட நான் அவற்றை எடுத்துக் கூறவில்லை. கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் புரப்போஷனல் ரெப்ரசண்டேஷன் என்று சொல்லாவிட்டாலும் மற்றக் கமிட்டிகளுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய முறையில் இதுவும் அமையும் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தால்கூடப் போதுமானதாக அமையும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்வி இலாகா காரியதரிசி இடம்பெறுவதைப் பற்றி திரு. மதியழகன் அவர்கள் ஆட்சேபித்தார்கள். அவர் சொன்ன கருத்து எனக்கு மாறுபாடான கருத்து. கல்வி இலாகா காரியதரிசி அவசியம் இருக்க வேண்டும். இந்தச் சபையில் எடுக்கப்படும் முடிவுகளை நிறைவேற்றி அவற்றை யுனிவர்சிட்டியிலே அமல் செய்வதற்காக கல்வி இலாகா காரியதரிசி இருப்பது அவசியம்தான். இலட்சியத்திற்காகக் கல்வி இருக்கக் கூடாது. நம் முடைய நாட்டிலே ஏற்படக்கூடிய முன்னேற்றம், இன்னும் மற்ற வற்றைப் பற்றியெல்லாம் கூட எடுத்துரைக்கக் கூடிய அளவிலே கல்வி அமைய வேண்டும். அந்த முறையிலே சபையிலே வருக்கப் படக்கூடிய யோசனைகளை யுனிவர்சிட்டியில் அமல் நடத்துவதற்குக் கல்வித் துறை அதிகாரி இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதன்பிரகாரம் மற்ற சட்டங்களையும் திருத்த வேண்டுமானால் திருத்திக்கொள்ளலாம் என்பதுதான் என்னுடைய

5th November 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

அபிப்பிராயம். கல்வி இலாகா காரியதரிசி சரியாக தன்னுடைய கடமையைச் செய்யாவிட்டால் அவரை அந்த இலாகாவிலிருந்து வேறு ஒரு இலாகாவிற்கு மாற்றலாம், அது வேறு விஷயம், நிர்வாகக் கஷ்டங்களை உணர்ந்து அதற்குத் தகுந்தாற்போல் செயல்படுவதற்கும், யுனிவர்சிட்டியிலே இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களைக் கல்வித் துறைக்கு எடுத்துச் சொல்வதற்கும் கல்வித் துறை அதிகாரி இருப்பது நல்லது. அது ஒரு முட்டுக்கட்டையாக எந்த விதத்திலும் இருக்காது என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: பீஹார், மத்திய பிரதேஷ், பெங்களூர் போன்ற பல்கலைக் கழகங்களில்கூட கல்வி இலாகா காரியதரிசி இடம் பெற்றிருக்கிறார்.

* திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: கனம் துணைத்தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் கனம் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு மாறுபாடான கருத்து இல்லை என்பதைப் பொறுக்குக் குழுவின் கூட்டத்திலேயே அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஒற்றைமாற்று ஓட்டு முறையில், 'உறுப்பினர்களை' இந்த மன்றத்திலிருந்து, மதிப்பிட்டுக் குழு, பொதுக் கணக்குக் குழு போன்ற குழுக்களுக்குத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்புகின்ற முறையைத்தான் நாம் கையாள்கிறோம். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக சேனட் அவைக்கு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கின்றபொழுதுகூட இந்த ஒற்றைமாற்று ஓட்டுமுறைதான் கையாளப்பட்டு வருகின்றது. ஆகவே, இந்த முறையை கையாள்வது புதிய பல்கலைக் கழகத்திற்கும் பொருத்தமுடையதாக இருக்கும். இதில் மாறுபட்ட, முரண்பட்ட கருத்துக்கள் இருப்பதற்கு நியாயமில்லை. எந்த முறையைக் கையாண்டாலும் ஏற்படப் போகின்ற விளைவு ஒன்றுதான். இந்த ஒற்றைமாற்று ஓட்டு முறையைக் கையாள்வதின் மூலம் விபரீதமான விளைவு, ஏற்படப் போவதில்லை. ஆகவே, இந்த முறையை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கனம் உறுப்பினர் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் பேசுகின்ற பொழுது, சென்னை மாநகராட்சியைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள், அங்கே சட்டம் எப்படியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்க விளங்கிக் கொள்ளக்கூடிய நிலையில் இப்பொழுது நாம் இல்லை. ஆகவே, அங்கேயும் ஒற்றைமாற்று ஓட்டு முறையைக் கையாள்வேண்டுமென்று சட்டங்கள் அமையுமானால், அந்த முறையைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க்காது; வரவேற்கவே செய்யும். ஒற்றை மாற்று ஓட்டு முறையில் அங்கே தேர்தல்கள் அமையவேண்டும் என்ற முறையிலே—சட்டம் இல்லாமல் இருக்குமானால்—இனிச் சட்டம் கொண்டுவந்தால் அதையும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆதரிக்கின்ற நிலையில்தான் இருக்கிறது என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தத் திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஒற்றைமாற்று ஓட்டு முறை வேண்டும் என்பதை ஏற்றுக் கொண்டால் அது சாலப் பொருத்த முடையதாக அமையும் என்று கூறி இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[5th November 1965]

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர்கள் வேறு பல திருத்தங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாவை நன்றாக ஆராய்ந்து பல திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்து இருக்கிறார்கள். என்னுடைய ஆசையெல்லாம் ஒரு திருத்தத்தையாவது ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான். ஆனால், அதுவும் முடியாமல் இருப்பதற்காக நான் வருந்துகிறேன். இந்தத் திருத்தத்தைப் பொறுத்த மட்டில், கனம் அங்கத்தினர்கள் தெரிவித்ததுபோல், எனக்குக் கருத்திலே வேற்றுமையில்லை; ஆட்சேபமில்லை. ஒற்றை மாற்று ஒட்டு முறையாகவும் இருக்கலாம். அல்லது குவியலாக எல்லோரும் சேர்ந்து தேர்ந்தெடுக்கும் முறையாகவும் இருக்கலாம். எல்லோரும் சேர்ந்து தேர்ந்தெடுக்கும் முறையை வைத்துக் கொண்டால் அதற்கு நாமாக ஒரு ஏற்பாடு செய்து கொள்ள வேண்டும். இந்த மன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் இவ்வாறு தான் செய்து கொண்டு வருகிறோம் என்பதை யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள். ஸ்டேட் எய்ட்டு இண்டஸ்ட்ரீஸ் ஆக்டிங்கிழ் இரண்டு பேர்களை இந்த முறையில்தான் தேர்ந்தெடுத்தோம். ஒற்றைமாற்று முறையில் இல்லை. பொறுக்குக் குழுவில் இந்தப் பிரச்சனை விவாதத்திற்கு வந்தபோது வெவ்வேறு கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன. சில பேர்கள் ஒற்றை மாற்று ஒட்டு முறை இருக்கவேண்டுமென்று கூறினார்கள். ஆனால், மேல் சபைப் பிரதிநிதிகள் இந்த முறை இருக்கக்கூடாது, எங்கள் மேல் சபைக்கு அது வேண்டாம் என்று திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்துவிட்டார்கள். அப்போதுதான் நான் தெரிவித்தேன். 'மேல் சட்டசபைக்கு ஒரு முறை, கீழ் சட்டசபைக்கு ஒரு முறை என்று இருப்பது சரியல்ல; ஒரே முறையாகத்தான் இருக்கவேண்டும்' என்று தெரிவித்தேன். நன்றாக விவாதித்த பிறகு, இதை மாற்றுவதில்லை, இப்படியே இருக்கட்டும் என்று பொறுக்குக் கமிட்டியினர் முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். பொறுக்குக் கமிட்டி இதையெல்லாம் நீர் விவாதித்து இந்த முடிவுக்கு வந்த பிறகு அதை மாற்றுவதற்கு நான் ஒப்புக் கொள்வது சரியல்ல என்ற காரணத்தினால் தான் இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER : Is the hon. Member, Sri Rama Arangannal pressing his amendment?

* திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை அளவிலே இந்தத் திருத்தத்தை நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற பெருந்தன்மைக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதே நிலைமை அவர்களுக்கு செலக்ட் கமிட்டியிலும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நமது கொறடா அவர்கள் அங்கே தெரிவித்த கருத்தைப் பற்றி நான் தவறாக எதுவும் கருதவில்லை. நமது சட்டசபைகளின் நடவடிக்கைகளைப் பொறுத்து அவர்கள் எதிரிக் கட்சியையும் கலந்து

5th November 1965] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

செம்மையாகப் பணியாற்றிக் கொண்டு வருவதை உணர்ந்திருக்கிறேன், பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அங்கே அவர்கள் இப்போதிருக்கிற முறையில் இருக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். “எல்லோரும் ஒத்துக் கொள்வார்களானால் ‘ப்ரொப்போர்ஷனல் ரெப்ரசன்டேஷன்’ முறையை நான் ஆட்சேபிப்பதற்கில்லை. இரண்டு சபைகளுக்கும் பொருந்த வேண்டும்” என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இந்த ஒரு திருத்தத்தைப் பொறுத்த அளவில் என்னை ஆதரிப்பார்கள் என்பதில் எனக்குப் புரணமாக நம்பிக்கை இருக்கிறது. ஜனநாயகத்தைக் கட்டிக் காக்க வேண்டுமென்பதிலே பண்டித நேரு அவர்கள் ஆரம்பித்து வைத்த அந்த உணர்வு, அவர்களுடைய நியாகப் பரம்பரையில் வந்த நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் திருத்தத்தைப் பொறுக்குக் குழுவிலே செய்ய முடியவில்லை என்ற காரணத்தால் நம்முடைய சபையும் செய்யாமல் இருக்க வேண்டாமென்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோள். மேல்சபையில் இருக்கும் உறுப்பினர்களில் யார் இந்தத் திருத்தம் வேண்டாமென்று சொன்னார்கள் என்பதை அறிவேன். மேல்சபையின் பிரதிநிதிகள் அத்தனை பேரும் வேண்டாமென்று மறுத்து விட்டீர்கள். ‘ப்ரொப்போர்ஷனல் ரெப்ரஸென்டேஷன்’ வேண்டுமென்றும் வலியுறுத்தி இருக்கிறார்கள். ஆகவே, நியாயமான கோரிக்கையாக இருக்குமானால் இதை கன்வென்ஷனாக வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று ஆளுநர் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லோரும் சம்மதிக்கிறார்கள். கன்வென்ஷனாக இருக்கின்ற ஒன்றை சட்ட பூர்வமாகச் செய்து விட்டால் தவறு ஏற்பட வழி இருக்காது. சகோதரி திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் இதிலே காப்பரேஷனை இழுத்தா ஏதேதோ பேசினார்கள். அவர்கள் அதைப்பற்றி நியாயமான யோசனைகளைச் சொன்னால் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். எங்கள் தலைவர்களும் தயாராக இருக்கிறார்கள். கார்ப்பரேஷனில் ப்ரொப்போர்ஷனல் ரெப்ரஸென்டேஷன் இல்லை யென்று சொன்ன சகோதரியார் அவர்கள் அங்கு ப்ரொப்போர்ஷனல் ரெப்ரசன்டேஷன் வேண்டுமென்பதற்காகத் தனி நபர் மசோதா ஒன்றை சிட்டி முனிசிபல் ஆக்டிவிக்ஸ் கொண்டு வருவார்கள் என்று எதிர் பார்க்கிறேன். எங்கெங்கு நியாயம் இருக்கிறதோ அதை ஆளுங்கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். குறிப்பாக இன்ன இடத்தில் தவறு நடைபெற்றிருக்கிறது என்று சகோதரி அனந்தநாயகி அவர்கள் சொன்னார்களானால் அந்தத் தவறுகளைத் திருத்திக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம் ஏதோ நேற்று ஆதரித்துப் பேசி விட்டோமே என்ற காரணத்திற்காக வேண்டாத சில பிரச்சினைகளை இன்று இழுத்துப் பேசிவிட்டுச் செல்வது நல்லதல்ல. இந்த திருத்தத்தைப் பொறுத்த அளவில் குறிக்கோளை ஏற்றுக் கொள்கிறேன் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதுவே என்னுடைய இந்தத் திருத்தம் இந்தச் சபையில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதற்கு ஒப்பாகும் என்று என்னைப் பொறுத்த அளவில் கருதுகிறேன். ஆகவே, இந்த ஒரு திருத்தத்தை யாவது அவர்கள் அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[5th November 1965]

The amendment was put and lost.

Clause 15 was put and carried.

Clauses 16 and 17 were put and carried.

Clause 18.

MR. DEPUTY SPEAKER: The amendment given notice of by hon. Member Sri Rama. Arangannal to this clause is out of order in view of the decision taken by the House on the hon. Member's amendment to clause 12.

Clauses 18 to 28 were put and carried.

Clause 29.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is—

‘That clause 29 do stand part of the Bill.’

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move the following amendment:—

‘In clause 29, in sub-clause (3), in the proviso, add the following at the end, namely:—

“or reducing the estimates of income”.’

கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, இது பொறுக்குக் கமிட்டியில் விவாதிக்கப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதுதான். இந்தக் கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. ஃபினான்ஸ் கமிட்டி இருக்கிறது. ஃபினான்ஸ் கமிட்டி ஆராய்ந்து பட்ஜெட்டை செனெட்டில் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுகிறபோது மொத்தத்தில் அதை அதிகப்படுத்தக் கூடாது, குறைக்கவும் கூடாது என்பதுதான் கருத்து. ‘அதிகப்படுத்தக் கூடாது’ என்ற கருத்து இருக்கிறது, ‘குறைக்கக் கூடாது’ என்ற கருத்து இல்லை. ஆகையினால்தான் இந்தத் திருத்தம்.

MR. DEPUTY SPEAKER: Now the clause and the amendment are before the House for discussion.

திரு. சா. கணேசன்: ‘ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார்’. கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற திருத்தம் ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டியில் முடிவு செய்யப் பெற்று பிறகு கொண்டுவந்திருக்கிற திருத்தம், பொதுவாக, எல்லாச் சட்டசபை களுடைய மரபு அல்லது நெறி முறைகள், ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டியில் உறுப்பினர்களாக இருப்பவர்கள் எந்த விதமான திருத்தமும் கொண்டு வரப்படாது என்பது. கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டியின் தலைவராக இருந்திருக்கிறார்கள். தலைவராக இருக்கின்றவர்கள் உறுப்பினராகவும் கருதப்பட வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலையிலே, ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டியில் பல நாட்கள் சிந்தித்து முடிவு செய்து அனுப்பிய பிறகு திடீரென்று இப்போது இந்த ஒரு திருத்தத்தை— திருத்தத்தினுடைய சாதக பாதகங்கள், பயன் அல்லது பயன்

5th November 1965]

[திரு. சா. கணேசன்]

இன்மைபற்றிப் பிறகு பேசலாம்—கொண்டுவருவது சட்டநெறிப் படி, சட்டசபை மாபுப்படி பொருத்தமானது அல்லவென்பதைச் சபாநாயகர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அதற்குத் தக்க தீர்ப்பு நல்க வேண்டுமென்றும் வேண்டுகிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், ஸார். இந்தமாதிரி ஒரு திருத்தத்தை ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டியில் நிறைவேற்றிய பிறகு கொண்டு வருவது முறையாக இருக்காது என்று நான் நினைக்கிறேன், அதற்கு அவசியம் இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. முறையும் அல்ல. அவசியமும் இல்லை. அது முறை அல்ல என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். அவசியமும் இல்லை. அப்படி இருக்குமானால் மறுபடியும் இதை ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டிக்கு ரெஃப்ர் செய்ய வேண்டும். அப்படி ரெஃப்ர் செய்துதான் முடிவு செய்யவேண்டும். அதே ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டி மீட் செய்யலாம். இந்த ஒரு க்ளாஸை மட்டும் நிறுத்தி வைக்கலாம். அப்படி ஒரு திருத்தம் அவசியமானால் சாயங்காலமோ அல்லது நாளைக்கோ கமிட்டி மீட் செய்து மறுபடியும் இந்தச் சபை முடிவு செய்வதற்கு இதைப் பரிசீலனை செய்து நிறைவேற்றுவதுதான் முறையாக இருக்கும். ரிப்போர்ட் சமர்ப்பித்த பிறகு கவர்ன்மென்ட் திருத்தம் கொண்டு வருவது இருக்கிறதே அது சரியானதல்ல. இது செலக்ட் கமிட்டி ப்ரொஸீஜரிவிருந்து டீவியேஷன் ஆகும். அனுமதிக்க முடியாத டீவியேஷனைப் போய்விடும். ஆகவே, இது சரியல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இப்போது ஒழுங்குப் பிரச்சனைகள் எழப்ப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒழுங்குப் பிரச்சனைக்கு உரியது அல்ல என்றுதான் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளவிரும்புகிறேன். இதற்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணை இல்லை என்றுதான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். முன்பே நான் கூறியதுபோல் இந்தப் பொறுக்குக் கமிட்டி நடவடிக்கைகளில் இதுபற்றி விவாதிக்கப்பட்டபோது இந்தக் கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. அப்போதே இது டிராஃப்ட் செய்யப்பட்டு கமிட்டி ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இந்த முடிவுகளை யெல்லாம் ஏற்று டிராப்ட் செய்து பின்னால்தான் அனுப்பவேண்டும். அதற்கு முன்னால் எல்லாம் நடைபெற்ற கூட்டங்களின் நடவடிக்கைகள் இருக்கின்றனவே அவை எல்லாம் அப்போதைக்கப்போது அங்கத்தினர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் அவற்றைப் படித்துப் பார்த்தார்கள். படித்து விட்டு திருத்தம் இருந்தால் திருத்தினார்கள். இது கடைசி நாள் நடந்தது. பின்னால் டிராஃப்ட் தான் அனுப்பப்பட்டது. ஆகவே, இது கவனிக்கப்படவில்லை. அதிகப்படுத்தக் கூடாது என்றால் குறைக்கவும் கூடாது என்ற கருத்து இருக்கத்தான் வேண்டும். அதுதான் செலக்ட் கமிட்டியின் கருத்து. ஆகவே, அதைத் திருத்தமாகக் கொண்டு வருவது என்று கொண்டு வந்திருக்கிறேன். செலக்ட் கமிட்டிக்கு நான்தான் தலைவராக இருந்தேன். அப்படித் திருத்தம் இல்லை என்றால் கூட இன்று மீண்டும் இதைக் கொண்டு வரலாம்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th November 1965]

கவ்வென்ஷன் வேறு. இது ஒழுங்குப் பிரச்சனை இல்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். இப்போது இது அவசியம் என்று அரசாங்கத்திற்குத் தோன்றுகிறது. ஆகவே திருத்தம் கொண்டு வந்திருந்தாலும் அதில் தவறு இல்லை. சட்டப்படி தவறு இல்லை, இது ஒழுங்குப் பிரச்சனைக்குரியது அல்ல என்றுதான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : 'எஸ்டிமேட் ஆஃப் எக்ஸ்பென்டிச்சர்' தான் ஓட்டிற்கு விடப்பட வேண்டும். 'எஸ்டிமேட் ஆஃப் ரெலீட்ஸ்' ஓட்டிற்கு விடப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அது கூடத்தான் விடப்படும்.

MR. DEPUTY SPEAKER : Regarding the point of order raised by Sri Saw. Ganesan, I wish to draw the attention of the House to Rules 108 and 109 of the Madras Legislative Assembly Rules. Rules 108 deals with the procedure to be adopted after presentation of the report by the Select Committee. Rule 109 says :—

"When a motion has been agreed to by the Assembly that a Bill be taken into consideration, any member may propose an amendment of such Bill."

The Hon. Chief Minister is also a member of this House and there is no legal bar to the moving of any amendment. Even if there is any convention, there is already a ruling of this House that such amendments are in order. In 1947, there was a ruling to the following effect :—

"Government amendments to Government Bills.—The Government can move amendments to a Government Bill as reported on by the Select Committee, even though those amendments have not been moved by them in the Select Committee."

Therefore, there is a precedent in 1947 in this House and the amendment is in order.

Does the hon. Member want to say anything regarding the amendment?

திரு. சா. கணேசன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது முதல் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற திருத்தப் பிரேரணையானது க்ளாஸ் 22 சப் க்ளாஸ் 3-க்கு எற்கனவே அங்கிருக்கிற "Provided that the Senate shall not make any modifications in the estimates which have the effect of increasing the estimates of expenditure". என்பதை வைத்துக் கொண்டு அதோடு அச்சொற்றொடரின் இறுதியாக "or reducing the estimates of income" என்ற சொற்றொடரை அதோடு சேர்த்துத் திருத்த வேண்டுமென்று விதிக்கு மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இங்கு ஒன்றை மிக முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டும். முன்னே வந்த பல்வேறு அமென்ட்மென்ட்களுக்கு

5th November 1965] [திரு. சா. கணேசன்]

சர் அவர்கள் பல் வேறு யூனிவர்சிட்டிகளிலும் இந்த நிலைமை இல்லை என்று அவற்றை ஆதரவு காட்டி, மேற்கோள் எடுத்துக் காட்டிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதுபோல்தான், அந்த நெறியைப் பின்பற்றியே தான் செல்லவேண்டும் என்று, உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக ஆட்சியாளரைக் குறிப்பாக கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சென்னை, அண்ணாமலை, ஆந்திரா முதலிய பல்வேறு யூனிவர்சிட்டிகளிலும் அதற்கென்று அமைக்கப்பட்டிருக்கிற விதி நெறிமுறைகளிலே இதுமாதிரியான ஒரு சொற்றொடர் காணப்படுகிறதா? ஏன் காணப்படவில்லை என்பதைத்தான் நாம் இங்கு சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். உரிமையும் கூட, இன்னொன்றும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கு காணப்படுகிற சொற்றொடரிலிருந்து "shall not make any modifications in estimates என்று சொல்கிறபோது" shall not make any modifications in the estimates which have the effect of increasing the estimates of expenditure" என்று சொன்னால், அதற்குள்ளே சொல்லாமலே மற்றொரு பொருள் பொதிந்து அல்லது தொக்கி நிற்கிறது புலப்படும். அதாவது 'இன்க்ரீஸிங்' கூடாது என்று சொன்னால், செலவைக் கூட்டுவது தவறு அல்லது வேண்டாதது என்று சொன்னால், குறைப்பதற்குக் கூடும் என்ற பொருள் அதில் தொக்கி நிற்கிறது என்பதை நாம் உணருகிறோம். ஒரு செலவைக் கூட்டக் கூடாது என்று சொன்னால் குறைப்பதில் ஆட்சேபணை இல்லை என்ற பொருள். அந்தச் சொற்றொடரில் தொங்கி நிற்பதை அல்லது தோன்றி உணர்த்துவதை நாம் உணருவோம். அதேபோல் இந்த இரண்டு சொற்றொடர்களையும் நாம் ஏற்றுக் கொண்டு விடுவோமானால், "or reducing the estimates of income" என்று சொன்னால் இன்கம்மை இன்க்ரீஸிங் ஆக்குவதற்கு இடம் உண்டு என்பது தொனிக்கிறது. இந்த விளக்கத்தையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். நம் பட்ஜெட்கள் அல்லது வேறு தனி ஸ்தாபனங்கள், பொது ஸ்தாபனங்கள், சட்டநீதியாக அமைக்கப்பட்ட ஸ்தாபனங்கள் இவற்றில் டிமான்ட் என்றால் 'எக்ஸ்பென்டிச்சருக் குத்தான். எக்ஸ்பென்டிச்சரைக் காட்டுகிறபோது அதில் இந்தத் தொகைச் செலவிற்கு இன்னின்ன தலைப்புகளில் இருந்து இவ்வளவு இவ்வளவு வரும் என்று அனுமானிக்கப்படுவதால் இந்தச் செலவைச் செய்வதால் அடிப்படை நஷ்டம் வந்து விடாது என்று சாங்க்ஷன் செய்கிற அத்தாரிட்டி தெரிந்து கொள்வதற்காகத் தான் வரவினத்தைக் குறிப்பிடுகிறோமே அன்றி, வரவினத்தை அவர்கள் சாங்க்ஷன் செய்வதற்காகவல்ல. டிமான்ட் முழுவதும் எக்ஸ்பென்டிச்சருக்காகத்தான் என்பதை நாம் மனத்தில் கொள்ள வேண்டும். எக்ஸ்பென்டிச்சரை கூட்டக் கூடாது என்று சொல்வது பொருத்தம்; நியாயம். ஏனெனில், சர்க்காரில் இருந்து அதற்கு என்று இவ்வளவு தொகை என்று நிர்ணயித்து அளிக்கப்படுகிறது. ஆகவே அதற்கு மேல் செலவு செய்தால் நாங்கள் தா முடியாது என்ற பொருள் அதில் பொதிந்து நிற்கிறது. ஆனால் வரவு எவ்வளவு இருக்கும் என்பதை சர்க்கார் நிர்ணயிக்க முடியாது. மாணாக்கர்களின் தொகை, மாணாக்கர்களுக்கு விதிக்கப்படுகிற கட்டணங்கள், பிற வகை வரவு இவற்றை எல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு

[திரு. சா. கணேசன்] [5th November 1965]

எத்தனை மாணாக்கர்கள் சேருவார்கள், எத்தனை மாணாக்கர்கள் முன்னே இருந்தார்கள் ஹைஸ்கூல்கள் எந்த அளவு வளர்ச்சி பெறுகிறது இவற்றை யெல்லாம் கவனித்து இவ்வளவு வரும் என்று நிகுதி செய்யக் கூடிய தகுதி யுனிவர்சிட்டி அதாரிட்டிகளுக்குத் தான் உண்டு. ஆகவே காலத்தை யொட்டி வரவு குறையக்கூடும். வரவு கூடக் கூடும். அல்லது சென்ற ஆண்டு ஏராளமானவர்கள் பெயில் ஆகி இருப்பார்கள். அவர்கள் மறுபடியும் எக்ஸ்ஸாமினேஷனுக்கு உட்கார வேண்டிய திர்ப்பந்தம் வரும். அதனால் வரக் கூடிய பரீட்சைக் கட்டணங்கள், எக்ஸ்ஸாமினேஷன் பீஸ் அதிகமாக ஒரு ஆண்டில் கூடி விடலாம். இன்னொரு ஆண்டில் 98 சதவிகிதம் பாசாகியிருப்பார்கள். அப்படி வரும்போது அந்த ஆண்டில் அதிக வருமானத்திற்கு இடமில்லாமல் போய்விடும். இதையெல்லாம் நாம் மனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இப்படியெல்லாம் உரிமைகளை நாம் சுருக்கிக் கொண்டே போனால், நம்முடைய குறிக்கோள் போய்விடும் யுனிவர்சிட்டி என்பது அட்டானமஸ் பாடி என்றும், எல்லா உரிமைகளும் பெற்றது என்றும் சொல்லுகிறோம். அப்படியிருக்கும்போது இவ்வாறு வேண்டாத கட்டுப்பாடுகளைப் போடுவது சரிதானா, என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும் வரவுக்குத் தகுந்தபடி செலவு செய்ய வேண்டும் என்று சொல்வதை ஒப்புக் கொள்ளலாம். வரவு கூடுதலாக இருக்கிறது, அல்லது குறைவாக இருக்கிறது என்று சொல்லக் கூடாது என்று சொல்வது சரியல்ல. நாங்கள் சொல்வதைத்தான் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்வது தர்மரீதியில், அற நெறியில் பொருந்தாது. இம்மாதிரியான விதி வேறு எந்த யுனிவர்சிட்டியிலும் இல்லாத நேரத்தில் இதற்கு மட்டும் திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் என்ன, அப்படிப்பட்ட நிலைமை என்ன வந்தது, இது இல்லாவிட்டால் என்ன தீமை ஏற்படும், இதனால் ஏற்படக்கூடிய நன்மை தீமை என்ன, அதன் விளைவுகள் என்ன என்பதை யெல்லாம் நம்முடைய சபை முதல்வர் அவர்கள் சபைக்கு விளக்குவார்கள்—விளக்கக் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று நம்புகிறேன். இத்தியாதி காரணங்களால் அரசாங்கம் கொண்டு வந்த அமென்ட்மென்ட் தேவையானா என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, இதில் பிடிவாதம் காட்டவேண்டாம். தேவையில்லை என்று உணருகின்ற ஒன்றைத் தேவையில்லை என்று சொல்வதில் எந்தவிதமான தவறும் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். இல்லையென்றால் இதில் என்ன சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்பதையாவது சபை முதல்வர் அவர்கள் சபைக்கு விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏதோ அரசாங்கத் திருத்தம் என்பதற்காக இதை எதிர்க்கவில்லை. என் மனச்சாட்சிப்படி இது தேவையில்லாத திருத்தம் என்கின்ற காரணத்தால் இதை எதிர்க்கிறேன். எதிர்க்கிறேன் என்று கூட நான் சொல்ல விரும்பவில்லை—இது வேண்டாம் விட்டு விடுங்கள் என்று கூறி அமைகிறேன். ஜெய் ஹிந்த்.

திரு. இராம அரங்கண்ணல் : கனம் உதவித் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதித் குழு சம்பந்தமான விதியில் முன்றாவது சப்-கிளாசாக இருப்பதில் அரசாங்கத்தின் சார்பில் இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரப்படுகிறது. இதில் பொறுக்குக் குழு அரசு அமர இருந்து பரி

5th November 1965] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

சீலனை செய்த பிறகு இப்போது அரசாங்கம் இந்தத் திருத்தத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறது. நான் இந்த மசோதாவில் பல திருத்தங்களைக் கொடுத்த நேரத்தில் அவைகளை ஏற்பதற்கில்லை என்று பேசின கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள்—பொறுக்குமு ஆராய்ந்து முடிவு செய்த பிறகு—இம்மாதிரிப்பட்ட திருத்தங்கள் தேவையில்லை. ஆகவே திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை என்று தெரிவித்தார்கள். அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் இப்போது எந்த அவசரத்தின் காரணமாக, என்ன அவசியத்தின் காரணமாக இப்போது இந்தத் திருத்தம் சர்க்காரால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று புரியவில்லை. இது பல்கலைக் கழகத்தின் நிதி சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனையாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தினால் பெரிய பாதகமோ குந்தகமோ ஒன்றும் ஏற்படாது என்று கருதுகிறேன். நாங்கள் கொண்டு வந்த திருத்தங்களை எல்லாம் ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை என்று சபை முதல்வர் அவர்கள் சொல்லியிருந்த போதிலும், அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற திருத்தத்தை எங்கள் கட்சியின் சார்பில் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கடைசியில் பேசிய கனம் உறுப்பினர் அவர்களுடைய பெருந்தன்மைக்கு நான் வணக்கம் செலுத்துகிறேன். பல்கலைக் கழகத்தில் செனட் ஒன்றிருக்கிறது. சிண்டிகேட் ஒன்று இருக்கிறது. ஃபைனான்ஸ் கமிட்டி ஒன்று இருக்கிறது. கனம் உறுப்பினர் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் பல்கலைக் கழகத்தின் நடவடிக்கைகளில் வெளியிலிருந்து யாரோ பிரவேசிக்கிறார்கள் என்கின்ற கருத்தில் பேசினார்கள். அப்படி ஒன்றும் இல்லை. எல்லாம் பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்தது தான். ஃபைனான்ஸ் கமிட்டி நிதி சம்பந்தமாக விஷயத்தைப் பரிசீலனை செய்கின்றது. செலவினங்களைப்பற்றி பரிசீலனை செய்கின்றது. வரவினங்களைப் பரிசீலனை செய்யாமல் செலவினங்களைப் பரிசீலனை செய்ய முடியாது. செலவினங்களை அதிகரிக்கக் கூடாது, வேண்டுமென்றால் குறைத்துக் கொள்ளலாம் என்றிருக்கிறது. இதை யாரும் ஆட்சேபிப்பதற்கில்லை. ஆனால், வரவினங்களைக் குறைப்பது என்றால் என்ன ஆவது? இதைக் குறைத்துவிட்டு வேண்டுமென்றால் எப்படிச் செலவினங்களை நிறைவேற்றுவது? செலவினங்களைக் கவனியாமல் வரவினங்களைக் குறைத்துவிடுவோம் என்று சொன்னால் எப்படிச் காரியங்களை நிறைவேற்றுவது? அப்படி வந்தால் 'டெட் லாக்' தான் வரும். அதை யொட்டித்தான் வரவினங்களைக் குறைக்கக்கூடாது என்றிருக்கிறது. செலவினங்களை அதிகரிக்க வேண்டும் என்பதில் மட்டும் நமக்கு அக்கறையில்லை. மற்ற இடங்களில் இல்லாத ஒரு திருத்தம் தான் இப்போது வந்திருக்கிறது. ஆகவே, இதைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

The amendment was put and carried.

Clause 29, as amended, was put and carried.

Clauses 30 to 48 were put and carried.

[5th November 1965]

Clause 49.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய இந்தத் திருத்தத்தினுடைய நோக்கத்தைப் பார்த்தால் நான் முன்னால் 2-வது பிரிவுக்குப் பிரேரேபித்து நிராகரிக்கப்பட்ட திருத்தத்தைப் போலவே இருக்கின்ற காரணத்தால் இதை நான் முன்மொழியவில்லை.

Clause 49 was put and carried.

Clauses 50 to 58 were put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

“That the Madurai University Bill, 1965 (L.A. Bill No. 11 of 1965), as amended, be passed.”

MR. DEPUTY SPEAKER : The motion is before the House for discussion.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் உதவிச் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா சட்டமாகும் தறுவாயில் இருக்கிறது. இது சட்டமானால் இன்னொரு பல்கலைக் கழகம் நமது ராஜ்யத்திற்கு வந்திருக்கிறது என்று மகிழ்ச்சியுடைய வேண்டுமே தவிர, இருக்கிற பல்கலைக் கழகத்தைப் பிரிக்க வேண்டும் என்று குறுகிய நோக்கத்தோடு இது செய்யப்பட்டவில்லை. நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு ஒரு பல்கலைக் கழகம் தான் இருந்து வந்தது. அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் இருக்கிறது என்று சொன்னாலும் அது குறிப்பிட்ட பல்கலைக்களை இணைத்துக் கொண்டிருக்கிற பல்கலைக் கழகம் அல்ல. மூன்றரைக் கோடி மக்கள் இருக்கக் கூடிய இந்த ராஜ்யத்தில், அதிலும் திட்ட வேலைகளை எல்லாம் வெகு துரிதமாக நிறைவேற்றி வரக்கூடிய இந்த ராஜ்யத்தில் பல்கலைக் கழகங்கள் அதிகமாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்வது, நம்முடைய கல்வி வளர்ச்சிக்கு உதவியாக இருக்கும் என்பது தான் என்னுடைய நோக்கமாகும். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய பிரதேசம் அதிகமாக இருக்கிறது, அதைக் குறைக்கவேண்டும் என்கிற, அல்லது அதனுடைய அதிகாரத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்கிற, ஜமீந்தாரி ஒழிப்பு நோக்கத்தில் ஏற்படுத்தவில்லை. நேற்று பேசும்போது நமது கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள், ‘இதுவே தப்பிப் பிழைந்தது, இந்த யூனிவர்ஸிட்டி கிடைத்ததே கஷ்டம். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இன்னொரு யூனிவர்ஸிட்டி கிடைக்கும் என்ற நிச்சயம் இல்லை’ என்று கூறினார்கள். இதை எப்படி அமலுக்குக் கொண்டுவர அவர்கள் பிரயாசைப் பட்டார்களோ, அதே போன்று இன்னும் ஒரு யூனிவர்ஸிட்டியை ஏற்படுத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும், இன்னும் ஒரு யூனிவர்ஸிட்டிக்கான அவசியம் நம் ராஜ்யத்திற்கு இருக்கிறது. மூன்று யூனிவர்ஸிட்டிகள் அமையுமானால்

5th November 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

கிட்டத்தட்ட விஸ்தீரணத்திலும், இன்னும் மற்ற வகைகளிலும் சரிசமமாக அமையும் என்று நான் கருதுகிறேன். இந்த மதுரை யூனிவர்ஸிட்டி அமைந்த பிறகும் கூட, மிச்சம் இருக்கக்கூடிய சென்னை யூனிவர்ஸிட்டி மதுரை யூனிவர்ஸிட்டியை விட பல மடங்கு அதிகமாக இருக்கும் விஸ்தீரணத்திலும் மற்ற வகைகளிலும். எந்த நோக்கத்திற்காக யூனிவர்ஸிட்டி புதிதாக ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நினைத்தோமோ அந்த நோக்கம் பூர்ணமாக நிறைவேறியதாக ஆகாது. இன்னும் பல சங்கடங்கள் இருக்கும். யூனிவர்ஸிட்டியின் நோக்கம், வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்தில் அவர்கள் ஏற்படுத்தியதின் நோக்கம் வேறு அவர்களுடைய நிர்வாகத்திற்கு வேண்டிய குமாஸ்தாக்களை உற்பத்தி செய்யவும், அவர்களுடைய ஆட்சிக்கு வேண்டிய சேவகர்களை உற்பத்தி செய்யவும், உத்தியோகஸ்தர்களை உற்பத்தி செய்யவும், அவர்கள் நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற மருந்துகளை வியாபாரம் செய்ய டாக்டர்களை உற்பத்தி செய்யவும் யூனிவர்ஸிட்டிகளை ஏற்படுத்தினார்கள். நாம் யூனிவர்ஸிட்டி அமைப்பதன் நோக்கம் என்ன என்றால் பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்படவும், கலாச்சார வளர்ச்சி ஏற்படவும் உதவி செய்யக்கூடிய வகையில் அமைக்கிறோம். சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்பு இருந்த மாதிரி இல்லாமல் சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு கலாசாலைகளின் நோக்கத்தில், பல்லைக் கழகங்களின் நோக்கத்தில் அடிப்படையாக மாறுதல் இருக்கிறது. யூனிவர்ஸிட்டிகள் சிறப்பாக இயங்கவேண்டும். அந்த நோக்கத்தோடு பார்க்கும்போது ஓரளவு யூனிவர்ஸிட்டிகள் சுதந்திரமானவை என்று மட்டும் வைத்திருப்பது சரியா என்று பார்க்கவேண்டும். இதில் பெருமளவுக்கு சுதந்திரத்தைக் குறைத்து விடுவதாக நினைக்கவில்லை. கல்வித் துறையை நிர்வகிப்பதில் யூனிவர்ஸிட்டி அதிகாரிகளுக்குச் சுதந்திரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பூரணமாக அரசாங்கத்தின் யோசனையையே நிராகரிக்கும் அளவுக்கு சுதந்திரம் வேண்டுமென்றால், அதற்கு அவசியம் இல்லை. அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளை நிறைவேற்ற வேண்டியது கல்வித் துறையில் யூனிவர்ஸிட்டியின் பொறுப்பாக இருக்கவேண்டும். அந்த அர்த்தத்தில் சில மாறுதல்கள் வந்திருப்பது நல்லது எனக் கருதுகிறேன். இதே போன்று இன்னும் இருக்கக்கூடிய இரண்டு சட்டங்களையும்—சென்னை யூனிவர்ஸிட்டி சட்டத்தையும், அண்ணாமலை யூனிவர்ஸிட்டி சட்டத்தையும்—திருத்த வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. அவைகளுக்கும் திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அப்படிக் கொண்டுவரும்போது, மூன்றாவது யூனிவர்ஸிட்டிக்கும் வழி இருக்கவேண்டும். மதுரை யூனிவர்ஸிட்டி அமைக்கப்பட்ட பிறகு எஞ்சியிருக்கும் சென்னை யூனிவர்ஸிட்டியை இரண்டாகப் பிரிக்கவேண்டும். திருச்சியில் ஒரு யூனிவர்ஸிட்டியை அமைத்து, திருச்சி, தஞ்சை, கோயம்புத்தூர், நீலகிரி போன்ற மாவட்டங்களை இணைத்தால் பொருத்தமாக இருக்கும். சென்னையிலேயே இருந்துகொண்டே யூனிவர்ஸிட்டிகளை நடத்துவதால், முடிவுகளை வெளியிடுவதில், கேள்வித் தாள்கள் அனுப்புவதிலே, விடைத் தாள்கள் அனுப்புவதிலே, சர்ட்டிபிகேட் புத்தகங்கள் அனுப்புவதிலே என்ன கோளாறுகள் ஏற்பட்டன? ஒரு ஜில்லாவுக்குப் போக வேண்டியது இன்றொரு

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [5th November 1965]

ஜில்லாவுக்குப் போய் இப்படிப்பட்ட கோளாறுகள் ஏற்பட்டன. சிறிய அளவில் யூனிவர்ஸிட்டி இருந்தால் நிர்வாகம் செம்மையாக நடக்க வழி ஏற்படும். செனெட் பெரிதா, அக்டெமிக் கௌன்சில் பெரிதா அல்லது சின்டிகேட் பெரிதா என்று ஜமீன்தாரி மாதிரி அந்த நினைவோடு எப்படி ஆதிக்கம் செலுத்துவது என்றோ, ஆதிக்கத்தை எப்படிக் குறைப்பது என்றோ அந்த நோக்கத்தோடு எதுவும் செய்யக் கூடாது. எப்படி கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவது என்று பார்க்க வேண்டும். கடந்த சில ஆண்டுகளாகப் பார்த்தால், நம் யூனிவர்ஸிட்டி கல்வியின் தரத்தை உயர்த்தியிருப்பதாக நாம் பெருமை அடைய முடியாது—பெருமை அடைய முடியாது என்று வேண்டாம், திருப்தி அடைய முடியாது என்ற வார்த்தையைச் சொல்லிக் கொள்ளலாம். கல்வியின் தரத்தை உயர்த்தும் நடவடிக்கையில் இன்னொரு யூனிவர்ஸிட்டிக்கு அவசியம் இருக்கிறது என்று வலியுறுத்திக் கூறிக்கொண்டு, அதே சமயத்தில் சட்டத்தில் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய மாறுதல்கள், ஆட்சேபனைக் குறிப்புகள் வெளியிடாவிட்டாலும், திருத்தங்கள் கொடுத்து வன்மையாக ஆட்சேபிக்காவிட்டாலும், பூர்ணத் திருப்தி அளிக்கக் கூடியவைகளாக இல்லை. செனெட்டுக்கு இருக்கிற அதிகாரத்தைப் பார்த்தால் ஆலோசனை கூறக்கூடிய அதிகாரம் தான் இருக்கிறது. எண்ணிக்கையிலும் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அரசாங்க அதிகாரிகள் கல்வித் துறை அதிகாரிகள், நிதித் துறை அதிகாரிகள் அதிகமாகப் பங்கெடுக்கும் சந்தர்ப்பம் இருப்பதால் அவர்கள் சென்று பங்கெடுப்பது இந்தச் சபையின் எண்ணங்களைப் பிரதிபலிக்க உதவியாக இருக்கவேண்டும். அந்த முறையில் யூனிவர்ஸிட்டிக்கே உதவியாக இருந்து, இந்த சபையின் எண்ணங்களைப் பிரதிபலிக்கக் கூடிய முறையில் இருந்து, இந்த யூனிவர்ஸிட்டி நல்ல முறையில் இயங்கவேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு இராம. அரங்கண்ணல் : கனம் உதவித் தலைவர் அவர்களே, புதியதொரு நல்ல சகாப்தத்தை எழுதுகின்ற ஒரு கட்டமாக மதுரை பல்கலைக் கழக மசோதா சட்டம் ஆகின்ற நிலைமையிலே வந்திருக்கிறது. மதுரை பல்கலைக் கழக மசோதாவினை சபையிலே இருக்கிற எல்லோரும் ஒரு மனதாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஒரு சில திருத்தங்களை எதிர்க் கட்சியின் சார்பிலே கொடுத்து இங்கே பேசப்பட்டு இருந்தாலும், அந்தத் திருத்தங்களின் நோக்கம், சட்டம் பூர்ணத்தனம் கொண்டதாக இருக்கவேண்டும், அதிலே எந்தவிதக் குறைகளும் இருக்கக்கூடாது என்ற நோக்கத்திலே கொடுக்கப்பட்டதே தவிர, மதுரையிலே ஒரு பல்கலைக் கழகம் அமைகிற இந்த நல்ல செயலை மனதார வரவேற்கிறோம். இந்த மதுரை பல்கலைக் கழகம் மிகச் சிறந்தது, தமிழ் நாட்டின் ஒளியைப் பரப்ப எல்லா வகையிலும் முயலவேண்டுமென்று மனதார வாழ்த்துகிறேன். மதுரை பல்கலைக் கழகத்தின் புதிய வரலாற்றையும், இந்த பல்கலைக் கழகம் ஏற்க இருக்கிற பொறுப்புகளையும், முதலில் உருவாக்கப் போகிறவர்கள் யார் என்பதையும் நாம் திடமாக நல்ல முறையில் எண்ணிச் செயலாற்றவேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதன் முதலாகத் துணை வேந்தராக

5th November 1965] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

நியமிக்கப் படப் போகிறவர்கள் அரசாங்கத்தினால் நியமனம் செய்யப்படப் போகிறார்கள். தமிழ்நாட்டிலே எல்லாப் பண்புகளும் ஒருங்கே கொண்டவர்களும், கல்வியில் நல்ல தேர்ச்சி பெற்றவர்களும், பல்கலைக் கழகம் வளரவேண்டுமென்று அக்கறை கொண்டவர்களும் ஏராளமான பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்பேர்பட்டவர்களுள் ஒருவர் அந்த பிடத்தை அலங்கரித்து, எதிர்காலத்தில் ஆண்டாண்டு காலத்திற்கு வளர்ந்து வாழப்போகிற மதுரை பல்கலைக் கழகத்திற்கு வழி காட்டுவார்கள் என்பதிலே திட்டமான நம்பிக்கை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒருவரை துணை வேந்தராக நியமிக்கவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அரசுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மதுரை பல்கலைக் கழகம், மதுரை, ராமநாதபுரம், நெல்லை, கன்னியாகுமரி ஆகிய மாவட்டங்களில் இருக்கிற மக்களுக்கு நல்ல புதிய தேம்பையும் ஒரு புதிய மகிழ்ச்சியையும் அளிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. அதே மாதிரி தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற எல்லா மக்களுக்கும், தமிழ் நாட்டில் கல்வி நல்ல முறையில் வளர வேண்டுமென்று அக்கறை காட்டுகிற எல்லோருக்கும் நிச்சயம் மகிழ்ச்சி இல்லாமல் இருக்க முடியாது. அதுவும் இந்த பல்கலைக் கழகத்தில் ஃபாகல்டி மஸ் பற்றிச் சொல்லுகிற நேரத்தில் எல்லாத் துறைக்கும் இடம் கொடுத்திருப்பது போல, Arts, Science, Law, Medicine, Engineering Technology, Teaching, Agriculture, Commerce, Indian and other languages, Veterinary Science, Fine Arts என்று எல்லாத் துறைகளுக்கும் இடம் கொடுத்திருப்பது போல, இன்றைக்கு இண்டியன் சிஸ்டம் ஆஃப் மெடிஸினுக்கும் ஒரு இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே இதனை வரவேற்கிற நேரத்தில், இதற்குக் கூட ஒரு திருத்தம் கொடுக்க வேண்டும் என்று இருந்தேன், நடைமுறையில் இண்டியன் ஸிஸ்டம் ஆஃப் மெடிஸின் என்கிற அடிப்படையில் நம்முடைய தமிழ் நாட்டினுடைய பெரிய வைத்திய முறையாக இருக்கிற சித்த வைத்திய துறைக்கு நல்ல இடம் தரப்படும் என்று நினைக்கிறேன். இண்டியன் சிஸ்டம் என்று சொல்லப்படும்போது ஆயுர்வேத முறையும், யுனானி முறையும், சித்த வைத்திய முறையும், ஆக இம் மூன்றும் இண்டியன் ஸிஸ்டமாகக் கருதப்படுகிறது. மூன்றும் இண்டியன் ஸிஸ்டம் என்று கருதப்பட்டாலும் பன்னெடுங்காலமாக இருந்து வருவதும், சித்தர்கள் போற்றியதும், பலவித நல்ல மருந்துகளைக் கொண்டதுமான ஒரு முறை சித்த வைத்திய முறை. அந்த வைத்திய முறை நல்ல இடமும் நல்ல வரவேற்பும் பெறுவதற்கான நல்ல ஏற்பாடுகளும் இந்த மதுரை பல்கலைக் கழகத்தின் மூலமாகக் கிடைக்கும் என்று எண்ணுகிறேன்.

இன்னொன்று, அண்மையிலே, மதுரையிலே ஒரு விவசாயக் கல்லூரி ஆரம்பித்திருக்கிறோம். விவசாயத் துறைக்கே ஒரு தனி சர்வகலாசாலை வேண்டும் என்ற கருத்து இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்தக் கருத்து சரியா, தவறா என்பது ஒருபுறம் இருந்தாலும், நமது மதுரைப் பல்கலைக்கழகம், வைகை ஆற்றங்கரையில் அமைக்கப்பட இருக்கிற மதுரை பல்கலைக் கழகம் விவசாயத்

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [5th November 1965]

துறையிலே நல்ல பல புதிய கல்லூரிகளை உண்டுபண்ணி, விவசாயத் துறையில் நல்ல நிபுணர்களை தயாரித்துக்கொடுப்பதோடு கூட, அங்கே இருக்கிற விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் அத்தனை பேர்களும் அந்த சர்வகலாசாலையில் படித்து, பட்டம் பெறுவதற்கு வாய்ப்புச் செய்து தரும் என்று நம்புகிறேன்.

இந்த மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்படுகிற இந்த நேரத்தில் என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலும், என்னுடைய சார்பிலும், மதுரை பல்கலைக்கழகத்திற்கு வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். யார் முதல் முதலில் இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தை நிர்வகிக்கிறார்களோ, அவர்களைப் பின்பற்றித்தான், பிறகு அமைகின்ற எல்லா காரியங்களும் நல்ல முறையில் அமையும். ஆகையினால் நான் மறுபடியும் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழகத்தில் சிறந்த ஆற்றல் மிக்க அறிஞர்கள், எல்லாத் துறைகளிலும் சிறந்த மேதாவி்கள் பலத்துறைகளிலும் சிறந்து விளங்கக்கூடிய விற்பன்னர்கள், தமிழகத்தின் எதிர்காலத்தில் நல்ல அக்கறை உள்ளவர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களில் தலை சிறந்த ஒருவரை துணைவேந்தராக நியமித்து நல்ல முறையில் இந்தப் பல்கலைக்கழகம் இயங்கும்படி வைக்கவேண்டும். நல்ல முறையில் இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தின் நடவடிக்கைகளை கட்டிக்காக்கின்ற நல்ல ஒரு துணைவேந்தரை அரசு நியமனம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த மசோதா சட்டமாகப்போவது குறித்து ஆளும் கட்சி, எதிர் கட்சி எல்லோரும் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். இந்த மகிழ்ச்சி கலந்த வாழ்த்துக்களை, உருவாகின்ற மதுரை பல்கலைக்கழகத்திற்கு மீண்டும் தெரிவித்துக்கொண்டு, அமர்கிறேன். வணக்கம்.

* SRI S. NANJUNDA ROW: Sir, we have come to the happy position of passing this Madurai University Bill and it is going to become an Act. As I said yesterday, the whole of Tamilnad will be very happy and delighted to have this Act. The Madurai University Act is going to usher in a new period of prosperity. That is what I hope. In the course of my speech in welcoming this Bill yesterday, I wanted to stress another point which, on account of shortage of time, I could not do. I want to say only one thing now. The University should create such an atmosphere in which our young men will be trained to look after the future society. The relationship between the teacher and the student should be so well appreciated and so well formed that everybody should say that at least the Madurai University has a name and fame in establishing a very good student-teacher relationship in the whole of India.

We know for the past one or two years in what ways students and teachers have not mutually understood each other. There have been so many student agitations and teacher agitations. Such things can be avoided. I do hope that the Academic Council, the Syndicate and the Senate will formulate such schemes, plans and programmes as will establish a good student-teacher relationship.

5th November 1965]

[Sri S. Nanjunda Row]

Let there not arise occasions for friction between the students and the teachers. With this hope, I want to invoke the blessings of God by reciting this Upanishadic Sloka for the success of the Madurai University :

असतो मा सद्गमय

तमसो मा ज्योतिर्गमय

मृत्योर्मा अमृतं गमय ॥

ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

Om! Asatho Ma Sathgamaya
Thamaso Ma Jyothirgamaya
Mrithyor Ma Amrithamgamaya
Om! Shanthi! Shanthi! Shanthi!

The meaning of the Sloka is this :—

Oh God! Lead us from untruth to truth
from darkness to light,
from death to life.

Om ! Shanthi, Shanthi, Shanthi (Peace, peace, peace).

* திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மதுரை பல்கலைக்கழக மசோதா சட்டமாகப்போகிற இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சில கருத்துக்களை சொல்ல பிரியப்படுகிறேன். நேற்றைய தினம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மசோதா சம்பந்தமாக கொடுக்கப்பட்ட பல்வேறு ஆலோசனைபற்றி சொல்லுகிறபொழுது, சட்டசம்பந்தமாக சில விஷயங்கள் இந்த ஆலோசனைகளில் அடங்கியிருந்தால்கூட, பெரும்பாலும் இந்த மசோதா சட்டமானபிற்பாடு நடைமுறையில் பல்கலைக்கழகத்தை நடத்திச் செல்லவேண்டிய நிலையில் எவ்வாறு அமையவேண்டும் என்பதைப்பற்றி பல்வேறு கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன என்று கூறினார்.

எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீமான் நஞ்சுண்டராவ் அவர்கள் குறிப்பிட்ட கருத்தையொட்டியே, நேருஜி அவர்களுடைய பெயரால் டெல்லியில் புதியதாக பல்கலைக்கழகம் அமைக்கப்படுவதுபற்றி அங்கே தெரிவிக்கப்பட்ட சில கருத்துக்களை இங்கே மனத்தில் கொள்ளுவது தவறு இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன். குறிப்பாக வளரக்கூடிய இலக்கியங்களும் கூட தேசிய ஐக்கியத்தையும், உலக சமாதான சக்தியையும் கூட கொடுக்கக்கூடும் என்ற உயரிய கருத்துக்களை பல பெரியவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். வளருகிற இலக்கியங்கள் தேசிய ஐக்கியத்தை மட்டுமல்லாமல், உலக அன்பையும், ஐக்கியத்தையும் கூட உறுதிப்படுத்த முடியும் என்ற அடிப்படையில் மனதில் எண்ணிப்பார்க்கும்பொழுது, இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பாலைகள், மொழி வழக்கு இழந்திருக்கக்கூடிய பாலைகள்,

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [5th November 1965]

வழக்கத்தில் உள்ள பல்வேறு பாஷைகள் எந்த அளவுக்கு ஒருமைப்பாடு உடையனவாக இருக்கின்றன என்பதைப்பற்றிய ஆராய்ச்சியை புதிய பல்கலைக் கழகத்தில் ஒரு சிறப்பு அம்சமாக எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். முதன் முதலில் இந்த நாட்டில் ஒருமைப்பாடு எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது, தேசத்தின் ஐக்கியத்தை காக்க மொழிகள் எவ்வாறு துணை செய்ய முடியும், ஒவ்வொரு மொழியிலும் உள்ள எழுத்துக்களுக்கும், ஒலிகளுக்கும் இடையே என்னென்ன ஒருமைப்பாடுகள் இருக்கின்றன, என்ன வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றி தீர்க்கமாக சிந்தித்து, ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு ஏற்ற பீடமாக இந்த பல்கலைக்கழகம் அமையலாம் என்று கூட நான் கருதுகிறேன். டெல்லியில் புதியதாக பல்கலைக்கழகம் ஏற்படுத்தப் படும்பொழுது நேருஜி அவர்கள் இந்த நாட்டிற்கும் உலகத்திற்கும் அளித்துள்ள தத்துவங்களையும் கூட பரிசீலனை செய்யவேண்டியது அவசியம் என்ற கருத்தை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். புதியதாக தமிழ் நாட்டில் அமையக்கூடிய மதுரை பல்கலைக்கழகத்தில் நாகரிக அமைப்பு என்று இந்த நாடு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கக்கூடிய 'டெமாக்ரடிக் சோஷலிசம்' ஜனநாயக சமதர்மம் இதைப்பற்றி ஆழநீளமாக பரிசீலனை செய்யக்கூடிய வாய்ப்பையும் ஏற்படுத்த வேண்டும். அது அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்ட இடமாக இருந்தாலும் கூட நாடு முழுமையும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு அந்தக் கருத்தை எப்படி வலியுறுத்த முடியும், பல்வேறு தேசங்களில் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது, அதிலுள்ள இடர்பாடுகள் என்ன, மேன்மைகள் என்ன என்பதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்வதற்கு ஏற்ற பீடமாக மதுரை பல்கலைக்கழகம் அமையலாம். புதிய பல்கலைக்கழகத்தில் அதிலும் கூட சிந்தனை செலுத்துவதில் தவறு இல்லை என்று கருதுகிறேன். அரசியல் ரீதியில் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய கருத்து, நவநாகரிகமான கருத்து, இந்த நாடு ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய கருத்து, நாட்டின் ஒற்றுமைக்கு பயன்படக்கூடிய அளவுக்கு தேவையான கருத்துக்களை பரிசீலனை செய்து, ஆராய்ச்சி செய்து கூற முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அது போலவே, 18-ம் நூற்றாண்டில் இந்த நாட்டில் வாழ்ந்து வந்த பல இலக்கிய கர்த்தாக்களைப்பற்றியும், ஆராய்ச்சி செய்யலாம். உதாரணமாக காளிதாஸரைப்பற்றி ரஷ்ய நாட்டு பல்கலைக் கழகம் ஆராய்ச்சி செய்து வருகிறது. அது மாதிரி நாட்டில் உள்ள பல்வேறு மொழிகளைப்பற்றியும், இந்த நாட்டிலுள்ள சாதாரண மாகப் பழக்கத்தில் இருக்கிற நாடோடிப் பழமொழிகளைப்பற்றியும் ரஷ்யா நாட்டில் பரிசீலனை செய்கிறார்கள், ஆராய்ச்சி செய்கிறார்கள். அதுபோல உலகத்தில் வழங்கக்கூடிய பல்வேறு மொழிகளில் நிபுணர்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள் பற்றியும், அவர்களுடைய இலக்கியங்களைப்பற்றியும், கருத்துச்செறிவுகளைப்பற்றியும், பல்வேறு நாடுகளில் இருக்கக்கூடிய நாடோடிப் பழமொழிகள் பற்றியும், அவற்றிற்கிடையே இருக்கக்கூடிய ஒருமைப்பாடு பற்றியும் பரிசீலனை செய்யலாம். அவற்றைப்பற்றியெல்லாம் ஆழநீளமாகச்

5th November 1965] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

சிந்தனை செய்து, ஆராய்ச்சி செய்வதற்குரிய, அதற்கேற்ற இடமாக இந்தப் புது பல்கலைக்கழகம் அமையவேண்டும், அதற்குரிய பீடமாக இது அமையலாம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அத்தகைய செறிவுகளோடு, சீரோடும், சிறப்போடும், இன்னும் பல்வேறு நல்ல அம்சங்களோடும் எல்லாத் துறைகளிலும் சிறந்து விளங்கி நாட்டைப் பெருமைப்படுத்தும் அளவுக்கு, அதற்குரிய இடத்தில் அமைகின்ற இந்தப் பல்கலைக்கழகம் வளர்ச்சி பெற வேண்டும் என்று நல்ல வார்த்தைகளைக் கூறி, என் ஆசிகளையும் கூறி முடிக்கிறேன்.

* திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மதிப்பிற்குரிய துணைத்தலைவர் அவர்களே, மதுரை பல்கலைக் கழகம் அமைவதற்கான முறைகள் சட்ட வாடிவம் பெறும் இந்த நேரத்தில் எங்கள் நல்வாழ்த்துக்களையும், பாராட்டுதல்களையும் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க நான் இந்த மன்றத்தின் முன்னால் நிற்கிறேன். இந்த மதுரைப் பல்கலைக்கழகம் பற்றிய மசோதா இந்த மன்றத்தின் முன் வந்த நேரத்திலேயே கூறினேன். இது நம்முடைய முதல் அமைச்சர் செய்திருக்கிற சில பல நல்ல காரியங்களின் ஞாபகமாக அமையும், அதற்கு இவர்கள் நடத்தப்போகும் கால்கோள் விழா எதிர்காலத்தில் தடகூர்த்திரமான, அறிவாற்றல் செறிந்த இளைஞர்களை உருவாக்கும் சீரிய பல்கலைக் கழகமாக அமைவதால் தமிழர் சமுதாயம் வாழ்த்தும் என்று குறிப்பிட்டேன். அப்படிப்பட்ட ஞாபக சின்னம் இந்த பல்கலைக் கழகம் என்று குறிப்பிட்டேன். இந்தச் சமயத்தில் எங்கள் இதயங்களிந்த வாழ்த்துக்களையும், பாராட்டுதல்களையும் மீண்டும் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த மசோதாவை விவாதித்த நேரத்தில் நாங்கள் கூறிய கருத்துக்கள் காரசாரமாக இருந்திருக்கலாம். முதல் அமைச்சருக்குக் கோபமாகக் கூட இருந்திருக்கலாம். ஆனால், நாங்கள் வாழ்த்துகிறோம். இந்தப் பல்கலைக் கழகம் எழிலும், ஏற்றமும், அழகிய வண்ணமும் பெற்று, பெருமையும் சிறப்பும் பெற்று விளங்கவேண்டும். இது தமிழர் கலாசாரக் கேந்திரமாக விளங்க வேண்டும். பல கட்டங்களிலும் பல கருத்துக்களையும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம். இந்த யோசனைகளும் கருத்துக்களும் நடைமுறைப்படுத்தப் படும் என்று தமிழகம் போல, நாங்களும் தம்புகிறோம். அதைத் திருப்பித் திருப்பி வற்புறுத்திச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. திருச்சியிலே ஒரு பல்கலைக்கழகமும், கோவையிலே ஒரு பல்கலைக்கழகமும், இரண்டு பல்கலைக்கழகங்கள் ஏற்படுவதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன. நான்காவது திட்டத்திலேயே இந்த இரண்டு பல்கலைக்கழகங்களையும் அமைக்க வேண்டிய முயற்சிகளைச் செய்ய புனராலோசனை செய்ய வேண்டும் என்று எடுத்துக் கூறக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தில் போதனா மொழியாதத் தமிழை ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலும், செயல்படும் காலத்தில், தமிழ் இடம் பெறும் என்று நிச்சயமாக நம்புகிறோம். திராவிட மொழிகளும்,

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [5th November 1965]

திராவிடக் கலாச்சாரமும் வைகை ஆற்றங்கரையிலிருந்தே ஆரம்பமாகின்றன. இதைப்பற்றி விண்ஸென்ட் ஸ்மித் என்கிற சரித்திர ஆசிரியர், இந்தியாவின் வரலாற்றை கங்கைக்கரை, யமுனைக்கரையிலிருந்து துவங்கி எழுதியதற்குப் பதிலாக வைகை ஆற்றங்கரையிலேயே துவங்கி எழுதியிருக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அவ்வளவு சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த வைகைக் கரையிலே மதுரைமாநகரிலே அமைகிற இந்தப் பல்கலைக் கழகம் உலகெலாம் பெருமை வாய்ந்ததாக அமையவேண்டும். இன்னும் இந்த நெருக்கடி நேரத்திலே, பகைவர்களை விரட்டியடிக்க, நம் மண் உரிமையை மானத்தைக் காக்க ராணுவ வீரர்களை உற்பத்தி செய்யவும், அறிவுச்சகடர்களை உண்டாக்கவும் முனைந்து, இந்த மதுரைப் பல்கலைக்கழகமும் சீரும் சிறப்பும் பெற்று, எழிலும் ஏற்றமும் உண்டாக்கி, மணக்கவேண்டும் என்று கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. க. ர. நல்லசிவம் : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது மதுரையிலே அமைக்கவிருக்கும் சர்வகலாசாலைச் சட்டத்தை நிறைவேற்றும் தறுவாயில் இருக்கிறோம். சுதந்திரம் பெற்றதற்குப் பின்னால், இதுதான் முதலாவதாக அமைகின்ற சர்வகலாசாலை. இதைத் துவங்க இருக்கின்றோம். எனக்கு முன்பாகப் பேசிய பல கட்சித் தலைவர்களும் குறிப்பிட்டதைப் போல, முன்பெல்லாம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சர்வகலாசாலைகள் பல்வேறு காரணங்களுக்காக ஆரம்பிக்கப்பட்டன. சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு இப்பொழுது நாம் கல்வி முறைகளைச் சீர் செய்ய ஆரம்பிக்கிறோம். இந்தியர்களின் மனோபாவம் என்ன வென்றால், இலக்கியத்திலும், சிறந்த தத்துவங்களிலும் பல்வேறு புதிய கருத்துக்களைச் சொல்லக் கூடியவர்கள்தான். ஆனால், வேடிக்கை என்னவென்றால், சொல்லுகின்ற வாசகத்திற்கும், விமர்சனத்திற்கும் உகந்தவகையில் நடைமுறையில் இருப்பதில்லை. அதை நடைமுறையில் கொண்டுவருவதில்தான் நம்முடைய பவ்லீனம் இருக்கிறது. சொல்லும் செயலும் ஒன்றுபடும் சூழ்நிலை உருவாக்கப்படவேண்டும். அந்த வகையில் மேலும் மேலும் சர்க்கார் செயல்படவேண்டும், இந்தப் புதிய சர்வகலாசாலை முயலவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழைப் பற்றிச் சொல்லுகிறோம். அதாவது, அதுதான் நம்முடைய மொழி என்றும், நாட்டுக்குப் பொது மொழி தேவையென்றும், இன்னும் பலவிதமாகக் கருத்துக்களைப் பல சந்தர்ப்பங்களில் சொல்லுகிறோம். எவ்வளவோ காரியங்களை முன்னும் பின்னும் செய்கிறோம். இருந்தாலும் கூட, என்னுடைய உள்ளத்திலே உள்ள ஒரு வருத்தத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தப் புதிய சர்வகலாசாலையில் கூட தமிழ் பாடமொழியாக இருக்கவில்லையே என்ற வருத்தத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். எல்லாப் பாடங்களுக்கும் தமிழ் மூலமாகவே (குறுக்கீடு) —வேறு மொழி படிக்க வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை—பாடங்களை யெல்லாம் தமிழிலேயே படிக்க வேண்டும் என்கிறேன். உண்மையிலேயே இந்தப் புது சர்வகலாசாலை ஏற்படும் போதும்

5th November 1965] [திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

நமது மொழிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவில்லையே என்கிற வருத்தம் உள்ளத்திலே இருக்கிறது. இதன் மூலம் தாய் மொழி வளர்ந்து, மொழிக்கிளர்ச்சிகள் ஒழியும்.

கடைசியாக, பல்வேறு சர்வகலாசாலைகள் ஆரம்பிக்க சூழ்நிலை இருக்கிறதாகவும், இங்கே நான்கு சர்வகலாசாலைகள் ஏற்படக்கூடும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இந்த நோத்தில் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்னும் ஒரு சர்வகலாசாலையை ஏற்படுத்த கோவை மிகவும் சரியான இடம் என்பதை மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்துகிறேன். அங்கே ஒரு மெடிக்கல் காலேஜ் வைத்து விட்டால் போதும். (குறுக்கீடு) திருச்சியென்றால் அதைப் பற்றி எனக்கு ஆட்சேபனை கிடையாது. ஆனால் கோவையில் ஒன்றை வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மசோதா சட்டமாக்கப்படுவதற்குப் பரிபூரண மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் வாழ்த்துறையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அனைத் தலைவர் அவர்களே, பல ஆண்டு காலமாக விரும்பப் பெற்று, வற்புறுத்தப் பெற்று, எதிர்பார்க்கப்பட்ட, மதுரைப் பல்கலைக்கழகம் உருவாவதற்கான முறையில் சட்டம் செய்யப்படும் வகையில், மசோதாவை நிறைவேற்றுகிற கட்டத்திற்கு அவை வந்திருப்பது மகிழ்ச்சிக்கூரிய ஒன்று. மதுரைப் பல்கலைக்கழகம் உருவாகும் தன்மையை மன்றத்திலுள்ள அத்தனை உறுப்பினர்களும் பாராட்டி, போற்றி, வரவேற்று மகிழ்ந்திருக்கிறார்கள். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், இருக்கின்ற சூழ்நிலையைப் பொறுத்தவரையில், இருக்கின்ற கல்வி ஆர்வம் ஆனால் ஆகியவற்றைப் பொறுத்தவரையில், நான்கு பல்கலைக்கழகங்கள் அமைக்க இன்றியமையாமை இருப்பதை உணருகிறோம், ஆனாலும் நான்கு பல்கலைக்கழகங்கள் ஏற்பட வசதி அமையவில்லை என்பதையும் உணருகிறோம். நான்கு பல்கலைக்கழகங்கள் உருவாக இன்றியமையாமை இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து அதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, மதுரைப் பல்கலைக்கழகம் உருவாகும் முயற்சியை கனம் முதல் அமைச்சர் மேற்கொண்டு, அதை நடத்துவதற்கான முறைகளில் இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றும் கட்டத்திற்குக் கொண்டு வந்திருப்பது மிக்க மகிழ்ச்சிக்கூரிய ஒன்றாகும்.

இந்தப் பல்கலைக் கழகம் எப்படிச் சிறந்து விளங்கவேண்டும் என்பதற்கான விளக்கங்களை உறுப்பினர்கள் பலரும் தங்கள் கருத்துக்களை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இங்கே நடைபெற்ற விவாதத்தின்போது பலரும் பல்கலைக்கழகம் புதுமுறைப் பொலிவோடு அமையவேண்டும் என்று தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட முறைகளை மேற்கொண்டால், இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தின் நோக்கத்தைச் சிறப்பாக நிறைவேற்ற முடியும் என்பதற்கான காரிய காரண விளக்கங்களைத் தெளிவுபட எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படி அமைகின்ற பல்கலைக்கழகம் தமிழை வளர்த்த வைகை ஆறு ஓடும் மதுரையில் துவங்கப் பெறுகிறது. இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் மனம்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [5th November 1965]

12-30
p.m.

கமழ வேண்டும், இது சீரும் சிறப்புமாக இருக்கவேண்டும் என்கிற விருப்பத்தை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பல்கலைக்கழகங்களினுடைய முக்கிய நோக்கத்தின் அடிப்படையில், பல்வேறு பல்கலைக்கழகங்களில் இருக்கும் பொதுவான பாட திட்டங்களோடு இந்தப் பல்கலைக் கழகம் உருவாகித் திகழும் என்றாலும், சில சிறப்புக் குரிய தன்மைகளை இந்தப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு உருவாக்கிக் கொடுப்பது நம்முடைய கடமையாகும். எந்த நோக்கத்தோடும், குறிக்கோளோடும் பல்கலைக் கழகம் துவக்கப்படுகிறதோ, அந்த நோக்கமும் குறிக்கோளும் மேலும் மேலும் விரிவடைந்து வளர்ந்து பரந்திருக்க வழிவகைகள் முதலிலேயே ஏற்பட வேண்டும். எனவே தான் துவக்குகிறபோதே அதற்குரிய சிறப்பு நோக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அதற்கான ஆக்கப் பணிகளுக்கான வழி வகைகள் திட்டப்பட வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

இங்கே விவாதங்களில் கூறப்பட்டிருக்கிற கருத்துக்கள் பல வற்றையும் இப்போதே சட்ட உருவிலே கொண்டுவந்து நடைமுறையில் கொண்டு வருவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படாவிட்டாலும், நடைமுறையில் பார்க்கும்போது, இத்தகைய கருத்துக்கள் எல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு அவை சிறப்பாக அமைவதற்கு வழி தேடப்படும் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், நான்கு பல்கலைக் கழகங்கள் உருவாவதற்கு வழி இருக்கிறது. இப்பொழுது தென் மாவட்டங்களில் அமைந்திருக்கிற கல்லூரிகளையெல்லாம் இணைக்கும் வகையில் மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் அமைகிறது. சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலே பிறமாவட்டங்களிலுள்ள கல்லூரிகள் அனைத்தும் இணைந்திருக்கின்றன. எதிர்காலத்தில் திருச்சியிலே ஒரு பல்கலைக் கழகம் அமைப்பதற்கேற்ற வகையிலும், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து (கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : சேலம்) சேலத்திலே ஒன்றை அமைப்பதற்கான வாய்ப்பும் ஏற்படக்கூடும். இப்பொழுது சேலம், கோயம்புத்தூர் ஆகிய பகுதிகளுக்குக் கோவையிலே ஒரு பல்கலைக் கழகம் அமைக்கக் கூடும் என்ற எண்ணமும், திருச்சியிலே ஒரு பல்கலைக் கழகம் அமைக்கக் கூடும் என்ற தன்மையும் இருக்கும் காரணத்தால், அதற்கேற்ற வகையில் பிரிப்பதற்கு வாய்ப்பு வைத்துத்தான் அவைகளைச் சென்னை பல்கலைக் கழகத்தோடு இப்பொழுது நிறுத்தி வைத்திருக்கிறோம். அதிலிருந்து பல கல்லூரிகளை எடுத்து, மேற்கொண்டு இரண்டு பல்கலைக்கழகங்கள் எதிர்காலத்தில் அமைப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், அமைக்கப்படுகிற நான்கு பல்கலைக் கழகங்களும் தமிழக மக்களுடைய முழு ஆவலை நிறைவேற்றித் தரும் வகையில், அவற்றின் பாடதிட்டங்கள் அமைய வேண்டும். உலகத்திலே உள்ள பல்வேறு பல்கலைக்கழகங்கள் ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட துறையிலே பெயரும் புகழும் வாய்த்தனவாக அமைந்திருக்கின்றன. அதுபோல இங்கும் ஒவ்வொரு

5th November 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஒவ்வொரு பல்கலைக் கழகத்திலும் ஒவ்வொரு வகையான சிறப்புக் குரிய தன்மைகளை ஏற்படுத்துவது மிக மிக நல்லது. ஒரே அடிப்படையிலேயே எல்லாப் பல்கலைக் கழகங்களும் அமையாமல், ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு வகையிலே சிறப்புப் பெற வேண்டும். மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் தமிழகத்திற்கு ஏதேனும் ஒருவகையில் தனிச் சிறப்புத் தருகிற ஒன்றாக அமையவேண்டும். மதுரை மாநகர் பழம் பெரும் வரலாற்றுச் சிறப்புப் பெற்றதாகும். தமிழ் வளர்த்த பெருமை கொண்டதாகும். அத்தகைய மதுரையில் ஏற்படும் பல்கலைக் கழகம் அந்த நோக்கத்தை ஈடேற்றும் ஒன்றாக அமையவேண்டும். புதிது புதிதாக அமைக்க வருகிற அல்லது நாம் ஆவல் பட்டு ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று விரும்புகிற துறைகளுக்கு வேண்டிய பல்கலைக் கழகமாக மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தை ஏற்படுத்துவதன் மூலமாக அதற்கு ஒரு தனிச் சிறப்பு ஏற்படுத்துதல் முடியும். எதிர்காலத்திலே நான்கு பல்கலைக் கழகங்கள் அமைகின்றபோது, ஒவ்வொரு பல்கலைக்கழகமும் ஒவ்வொன்றில் சிறப்புடையதாக அமைதல் வேண்டும். ஒரு பல்கலைக் கழகம் கலையியல் துறையில் சிறந்து விளங்கவேண்டும். மற்றொரு பல்கலைக் கழகம் அறிவியல் துறையில் சிறந்து விளங்க வேண்டும். மற்றொன்று, மொழியியல் துறையில் சிறந்து விளங்க வேண்டும். மற்றொன்று பொறியியல் துறையில் சிறந்து விளங்க வேண்டும். இப்படித் தனிச் சிறப்புக்குரிய தன்மையில் இந்த நான்கு பல்கலைக் கழகங்களையும் அமைப்பதன் மூலம் தமிழ் நாட்டின் தேவையை நிறைவேற்ற முடியும். அந்தந்தப் பல்கலைக் கழகம் தனக்குரிய சிறப்புத் தன்மைகளை வளர்ப்பதற்கு ஏற்றதாக அமையக் கூடும். இப்பொழுது அமைகின்ற மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழுக்கு மிகச் சிறப்பான இடத்தை அமைத்துக் கொடுப்பதன் மூலம், மற்ற உறுப்பினர்கள் பலரும் எடுத்துத் தெரிவித்த கருத்துக்களை நிறைவேற்ற வழிவகை ஏற்படக் கூடும். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் ஓரளவு தமிழ்த் துறைக்கு அதிக ஆக்கம் தந்து பணியாற்றும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது. அது சிறு பல்கலைக் கழகமாக இருக்கும் காரணத்தால் அதனுடைய நோக்கம் முழுவதும் நிறைவேறுவதற்கு வழிவகை ஏற்பட முடியாமல் போகிறது. புதிதாக ஏற்படும் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தில் அது மிகவும் விரிவுபட்டுப் பார்த்த அடிப்படையில் வளர்வதற்கு முயற்சி எடுக்கப்படுமானால், அது எதிர்காலத்தில் மிக மிக நலம் பயக்கக் கூடிய ஒன்றாக அமையக் கூடும்.

தமிழ் துறையை நான்கு பெரும் துறைகளாக அமைக்க வேண்டும். கலைத் துறையை (நிராவிட மொழித் துறை) அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் இருப்பது போன்று அமைத்தால், கலைத் துறையில் தமிழை நன்றாக வளர்க்க முடியும். கீழ்த் திசைக் கலைத்துறை (ஓரியண்டல்)யை ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் தமிழை வளர்த்தால் தமிழுக்கு நல்ல ஆக்கம் தர முடியும். ஆராய்ச்சித் துறைக்கும் நல்ல ஆக்கம் தந்தால் எதிர் காலத்தில் அதுவும் நல்ல பலன் அளிக்க முடியும். மொழியியல் துறை (லிங்க்விஸ்டிக்ஸ்) ஏற்படுத்தி அதையும் விரிவுபடச் செய்யலாம். இந்த வகையில் நான்கு பெரும் துறைகளை அமைத்து

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [5th November 1965]

அவற்றிற்கு ஊக்கம் தரப்படுமானால், எதிர்காலத்தில் நம்முடைய எண்ணங்களை நிறைவேற்ற எளிதில் முடியும். எல்லாவற்றையும் தமிழில் நடத்த வேண்டும், தமிழிலேயே ஆட்சியை நடத்த முடியும், அரசாங்க அலுவலகங்களில் எல்லாம் தமிழைக் கொண்டுவர வேண்டும், பொறியியல் துறை, தொழில் துட்பத் துறை எல்லாவற்றையும் தமிழில் கற்றுக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற ஆவல் மக்களுக்கு இருக்கிறது. எனவே, மக்களுடைய ஆவலை நிறைவேற்றவேண்டுமானால், அதற்குத் தகுதியானவர்களை உருவாக்கித் தரும் பொறுப்பு பல்கலைக் கழகத்திற்குத் தான் அமைய முடியும். மற்றப் பாடங்கள் தமிழில் வரவேண்டுமென்றால் நான்கே அத்தனை பாடங்களையும் தமிழில் கற்பிப்பதற்கான வாய்ப்புப் பெற முடியாத நிலை இன்று இருக்கலாம். ஆனால், என்னைக்கேனும் எல்லாத் துறைகளிலும் தாய் மொழியாம் தமிழிலே எடுத்துத் தெரிவிக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில், அதற்கு ஆக்கமான பணியை இப்போதிருந்தே செய்துகொண்டு வந்தால்தான், அதற்கேற்றவர்களை உருவாக்குகிற நிலையைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஏற்படுத்தித் தந்தால்தான், அதிலிருந்து உருப்பெற்று வருகிறவர்கள் அந்தந்தத் துறையிலே தமிழைப் பயிற்சி மொழியாகக் கொண்டுவரவும், தமிழை ஆட்சி மொழியாகக் கொண்டுவரவும், அந்தத் துறைகளை இயக்குவதற்கான ஆற்றல் பெறவும் முடியும்.

நீந்தத் தெரிந்துகொண்டு தண்ணீரில் இறங்குவதா, தண்ணீரில் இறங்கி நீந்தக் கற்றுக் கொள்வதா என்று சிந்தித்துக் கொண்டே இருப்போமானால், இரண்டும் நடைபெறுது. நாட்டிலுடைய எல்லாத் துறைகளும் பணிகளும் தமிழில் நடைபெற வேண்டும் என்ற நோக்கத்திலே யாருக்கும் கருத்து மாறுபாடு இருக்க வழி இல்லை. அந்த நோக்கம் நிறைவேற்றப்பா வேண்டும் என்று அத்தனை பேரும் விரும்புகிறோம். அந்த நோக்கம் நிறைவேற வேண்டுமென்றால், அதை நிறைவேற்றத் தகுதியும் திறமையும் படைத்தவர்களை உருவாக்கும் ஒரு களம் இருக்கவேண்டும். ஒரு களம் ஏற்படுத்தி அறிவாற்றலைப் பெற்றவர்களை உருவாக்கினால் எல்லாத் துறைகளிலும் தமிழை ஆட்சி மொழியாகக் கொண்டுவர முடியும். அதற்குத் தக்க புதிய முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தில் அந்த முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுவோமானால் நல்ல ஆக்கம் தரும் ஒன்றாக அமையும். தமிழறிவு மட்டுமே படைத்தவர்கள் வானளாவும் கட்டடங்களை எழுப்பிய காட்சிகளை நாம் ஆங்காங்கு காண்கிறோம். எனவே அந்த அறிவைத் தமிழிலே கொண்டுவர முடியும். பழக்கத்தில் கொண்டு வருவதன் மூலம், பல சொற்களை ஆட்சி மொழிச் சொற்களாக ஆக்க முடியும். பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மிரட்சியும் மருட்சியும் தந்த பல சொற்கள் இன்று எளிதாகக் கையாளப் படுவதைப் பார்க்கிறோம். பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தமிழில் தெரிவிக்க முடியாதது என்று கருதப்பட்டு, இப்பொழுது எளிய இனிய, அழகிய, அருமையான தமிழ்ச் சொற்களாக வன்மை பெற்று இருக்கின்றன. அதற்கான தகுதியும், திறமையும், ஆர்வமும் உள்ளவர்களிடம் அப்படிப்பட்ட

5th November 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

புக்கள் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கும் காரணத்தால், அந்தத் துறைகளின் செயல்கள் இனிதாக ஈடுதருகின்றன. அந்த வகையிலே மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்த் துறையை வளர்ப்பதற்கும் பல்வேறு பாடத் திட்டங்களைக் கல்லூரிகளிலும் மற்றவைகளிலும் கொண்டுவர முடியாத அளவிற்கு இருக்கும் நிலைமையைப் போக்குவதற்கும் அந்தத் துறையிலே பயிற்சி பெற்றவர்களை உருவாக்கவும் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தைக் களமாகக் கொண்டு, பயன்படுத்தி, அதற்கான திட்டம் வகுக்கும் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

மேலும் பல்வேறு பல்கலைக்கழகங்கள் கல்லூரிகள் வரலாற்றுச் சிறப்பைப் பொறுத்தவரையில் எடுத்துச் சொல்கிறபோது உலக வரலாறு, ஐரோப்பிய வரலாறு, இந்திய வரலாறு, அரசுகள் வாழ்ந்த வீழ்ந்த வரலாறு ஆகியவை பற்றிப் பட்டியல் மட்டுமே அறியும் நிலை இருக்கிறது. மனிதப் பண்பும் நாகரிகமும், உலக மனிதப் பண்பும் நாகரிகமும், பல்வேறு நாடுகளின் நாகரிகம், பண்பாடு வளர்ந்த வகையும், இந்த நாட்டு நாகரிகம், பண்பாடு, மக்கள் வளர்ச்சி ஆகியவற்றிற்கு அதிக கவனம் செலுத்துவதன் மூலமாக மக்கள் இனத்தை அறிந்துகொள்ளவும் நாட்டைப் புரிந்து கொள்ளவும், உலகத்தை அறிந்துகொள்ளவும், வாய்ப்பு ஏற்படும் முறையில் பாடத் திட்டங்கள் அமைய வேண்டும். மனிதப் பண்பாட்டுத் துறைக்கு மிக முக்கியத்துவம் அளித்து மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தைச் சிறந்து விளங்கக் கூடிய முறையில் ஏற்படுத்த வேண்டும். தனிச் சிறப்புகளை ஏற்படுத்த முடியும். அந்த வகையிலே பல்வேறு புதிய முயற்சிகள் கையாளப்பட வாய்ப்பாக அமைந்த மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் உருவாவது மிக்க மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும். இங்கே கூறப்பட்ட கருத்துக்கள் பல வற்றையும் மனத்தில் தாங்கி நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவதற்கு எல்லா முயற்சிகளையும் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன். வணக்கம்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, பல்கலைக் கழகம் ஒன்று புதிதாக வருகிறது என்பதையே மக்கள் அனைவரும் வரவேற்கிறார்கள். இந்த மன்றத்திலே உள்ள கனம் உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் இதை மகிழ்ச்சியோடும், உற்சாகத்தோடும், நம்பிக்கையோடும் வரவேற்கிறார்கள். மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் என்னும்போது அதிலேயே ஒரு தனி உற்சாகம் ஏற்படுகிறது. தமிழ் நாட்டில் மட்டுமல்ல; இந்த மன்றத்தில் மட்டுமல்ல; அகில இந்தியாவிலும் ஒரு தனி உற்சாகம் இருக்கிறது. மதுரையில் ஒரு பல்கலைக் கழகம் வரப் போகிறது என்பதை, முக்கியமாகக் கல்வித் துறையில் பணியாற்றுகிறவர்கள், கல்வியில் அக்கறை கொள்ளுகிறவர்கள் எல்லோரும் மிகுந்த நம்பிக்கையோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் வருவதை எவ்வாறு இந்த மன்றத்திலுள்ள கனம் உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் மிகுந்த ஆர்வத்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th November 1965]

தோடு வரவேற்கிறார்களோ, அதே மாதிரி இந்த மசோதாவைச் சட்டமாக்கும் வகையிலும் எல்லோரும் தங்கள் தங்களுடைய அரிய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துத் தங்களுடைய ஒத்துழைப்பை அளித்தார்கள். சீரிய வகையிலே இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றும் வகையில் ஆதரவு அளித்த இந்த மன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லோருக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். அவர்களுடைய நம்பிக்கை வீண் போகாது. அவர்கள் இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பற்றி, எத்தகைய பெருந்த நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்களோ, அதற்கேற்ற வகையில் இந்தப் பல்கலைக் கழகம் அமைந்து விளங்கும் என்று நம்புகிறேன்.

முதலில் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் “இந்த ஒரு பல்கலைக் கழகம் போதாது” என்று கூறினார்கள். மற்றவர்களும் அதையொட்டிப் பேசினார்கள். போதாது என்பதை நானும் ஒப்புக் கொள்கிறேன். இப்போதுள்ள நிலையில்—நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குள் நம் ராஜ்யத்தில் இன்னொரு பல்கலைக் கழகம் ஆரம்பிப்பது என்பது சிரமமாக இருக்கும் என்கிற நிலையைத்தான் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். இங்கே மதுரையில் பல்கலைக் கழகம் வந்துவிட்டது. ஆகவே, மேற்கொண்டு வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. வேறு சில மாநிலங்களில் அதிகமாகப் பல்கலைக் கழகங்கள் ஏற்பட்டுள்ளது போல ஏற்பட்டு, அவை சரியான முறையில் செயல்படாது போவதைக் காட்டிலும்—முதலில் யுனிவர்சிட்டி சென்டர் ஏற்பட்டும். அது நல்ல முறையில் ஏற்பட்டு, செயல்படத் தொடங்கி, நன்றாகப் பூர்த்தி அடைகிறபோது அந்த இடத்திலே ஒரு பல்கலைக் கழகம் ஏற்படுவது தான் பல்கலைக் கழகம் நன்றாக நடைபெற உதவி செய்யும். இதைத்தான் யுனிவர்சிட்டி கிராண்டு கமிஷனும் தெரிவித்தார்கள். இதையே தான் மத்திய அரசாங்கமும் தெரிவித்தார்கள். மதுரையில் ஏற்கனவே யுனிவர்சிட்டி சென்டர் துவங்கப்பட்டு அது நல்ல முறையில் செயல்பட்டுக்கொண்டிருந்தது. ஆகவே, இப்போது அங்கே ஒரு பல்கலைக் கழகத்தை ஏற்படுத்துவது நமக்கு சாத்தியமாயிற்று. திருச்சியைப் பற்றி திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் கூறினார்கள். எப்படி முன்பு மதுரையில் யுனிவர்சிட்டி சென்டர் ஆரம்பித்திந்தார்களோ, அதுபோல இப்போது திருச்சியில் ஒரு யுனிவர்சிட்டி சென்டர் ஏற்படுத்த சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தார் முன் வந்திருக்கிறார்கள். ஏற்பாடுகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இங்கே ஒரு யுனிவர்சிட்டி சென்டர் ஏற்பட்டு முறையாக அது வளர்ந்தால், அந்த இடத்திலும் ஒரு யுனிவர்சிட்டி ஏற்படுத்துவது சாத்தியமாகலாம். அப்படி சீக்கிரத்திலேயே திருச்சியில் ஒரு பல்கலைக் கழகம் அமையும் என்று நம்புகிறேன். அதற்காக கோவையில் வேண்டாம் என்று கருதவில்லை. திருச்சியில் அமைக்கப்பட்ட பிறகு கோவையிலும் அமைக்கலாம். “Too many Universities” என்பதாக அதிகமாகப் பல்கலைக் கழகம் பெருகிக் கொண்டு போவதை நான் விரும்பவில்லை.

5th November 1965]

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

பண்டைய காலத்தில்—ஆயிரம், ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக நம்முடைய தேசத்தில் சிறப்பு வாய்ந்த பல்கலைக் கழகமாகத் திகழ்ந்து கொண்டிருந்த பல்கலைக் கழகம் பற்றி நாம் ஒன்றிரண்டைத்தான் வரலாற்றின் மூலம் தெரிந்து கொள்கிறோம். உண்மையில் அவை மிகச் சிறப்பு வாய்ந்த பல்கலைக் கழகங்களாகத் திகழ்ந்து இருக்கின்றன. நாளந்தாவில் பிரசித்தி பெற்ற ஒரு பல்கலைக் கழகம் இருந்திருக்கிறது. காஞ்சிபுரத்தில் பிரசித்தி பெற்ற ஒரு பல்கலைக் கழகம் இருந்திருக்கிறது. காஞ்சியில் இருந்து நாளந்தாவுக்கு பிரசித்தி பெற்ற பேராசிரியர் ஒருவர் சென்று பணியாற்றியிருக்கிறார் என்பதை வரலாற்றில் இருந்து தெரிந்து கொள்கிறோம்.

உண்மையில் நம் எல்லோருடைய கடமையும் அறிவைப் பரப்புவது தான். உயர்ந்த அறிவைப் பரப்ப வேண்டும் என்பது தான் முக்கியமான பணி. பன்மைப் பெருமையைப் பற்றி மட்டுமே பேசிக் கொண்டிருந்தால் போதாது. இன்று நாட்டில் எத்தகைய முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு வருகிறது, எவ்வளவு வேகமாக உலகம் சுழன்று கொண்டிருக்கிறது, அதற்கேற்ற வகையில் நம் இளைஞர்களை நாம் எவ்வாறு தயாரிக்க வேண்டும் என்பதை உணர்ந்து, அந்த அடிப்படையில் பல்கலைக் கழகத்தை அமைக்க வேண்டும்.

மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்தமட்டும் பல உறுப்பினர்கள் கூறினார்கள். நிச்சயமாக இந்தப் பல்கலைக் கழகம் சிரிய வகையில் அமைக்கப்படும் என்று நம்புகிறேன். இதன் வைஸ்-சான்ஸலர் எத்தகைய தகுதி வாய்ந்தவராக இருக்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றி யுனிவர்சிட்டி கிராண்டு கமிஷன் எத்தகைய கருத்து தெரிவித்திருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டினேன். கூடியவரை அத்தகைய தகுதி வாய்ந்த ஒருவர் அதற்குத் தலைமை தாங்க நமக்குக் கிடைக்கவேண்டும் என்பதே என் கருத்து. இது பற்றி கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு ஏதாவது கருத்து இருந்தாலும், என்னிடம் தெரிவித்துக் கொள்ளலாம். முதன் முதலில் ஏற்பட இருக்கிற பல்கலைக் கழகமாதலால்—இதை நல்லமுறையில் துவக்கி, செயல்படத்தக்க வகையில் வழிகாட்டுவதற்கு நல்ல திறமையும், தகுதியும் வாய்ந்த ஒருவர் நமக்கு வைஸ்-சான்ஸலராகக் கிடைக்க வேண்டும். அதற்கேற்ற தகுதி வாய்ந்த தலைவர் ஒருவர் கிடைக்கக் கூடும் என்றே நான் நம்புகிறேன்.

முன்பே நான் கூறியிருக்கிறேன், இன்னும் சில உறுப்பினர்களும் கூறினார்கள். ஒரு பல்கலைக் கழகம் என்றால் அது சில சிறப்பியல்புகளைப்பெற்றிருக்க வேண்டும். அப்படி என்றால் இந்த மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தின் சிறப்பு என்ன? உலகத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு பல்கலைக் கழகமும் ஒவ்வொரு சிறப்பு இயல்புகளைப் பெற்றுத்தான் இருக்கிறது. அதுபோல இந்த மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் என்னுடைய கருத்து தமிழைத் தன் சிறப்பு இயல்பாகப் பெறவேண்டும் என்பது தான். தமிழ் வளர்ச்சி மட்டும் அல்ல, தமிழில் ஆராய்ச்சி—ஆராய்ச்சியின் அவசியத்தை

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th November 1965]

நாம் உணரவேண்டும்—தமிழில் நல்ல ஆராய்ச்சி வேண்டும், தமிழ் இலக்கியத்தில் நல்ல ஆராய்ச்சி வேண்டும். இவற்றில் இன்றைக்கே பல புலவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். பல சாதனைகளைச் சாதித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய அரிய சாதனைகளைத் தமிழ் உலகம் நன்றாக அனுபவித்து வருகிறது. கன்னித் தமிழ் மேன்மேலும் பல்வேறு துறைகளில் வளர்ச்சி அடையவேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். இந்த வகையில் மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் சிறப்பாக பணி புரிகின்ற வகையில் அமைய வேண்டும். மாஸ்கோவில் இருக்கிற பல்கலைக் கழகம் கூட தமிழில் அக்கறை கொண்டு ஈடுபட்டு வருகிறது எனலாம். அதை நாம் மனதில் கொள்கிறோம். அது போன்று என்று சொல்லவில்லை. சிறப்பாக தமிழில் உள்ள எல்லா நூல்களைப் பற்றியும் ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சி செய்கின்ற இடமாக இது அமைதல் வேண்டும்.

நேற்று மாலை ஒரு பெண்மணி என்னிடம் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது நாம் ஏதோ ஆராய்ச்சி செய்வதாகச் சொன்னார்கள். கல்வித் துறை சம்பந்தமாக ஆராய்ச்சி, 'எது பற்றி?' என்று கேட்டதற்கு 'பி.எச்.டி. க்காக' என்று சொன்னார்கள். 'என்ன மொழி ஆராய்ச்சி?' என்று நான் கேட்டேன். 'ஆங்கில இலக்கியத்தில் ஆராய்ச்சி' என்று சொன்னார்கள். ஆங்கிலம் அவ்வளவு சுவை அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. இந்தியர்களில், தமிழர்களில் பலர் ஆங்கிலத்தில் சிறந்த நிபுணர்களாக இருக்கிறார்கள். அதுபற்றி நாம் பெருமை கொள்கிறோம். ஆங்கிலத்தை நான் வெறுப்பவன் அல்ல. ஆங்கிலம் உலக மொழியாக விளங்குகிறது. அதில் அக்கறையோடு ஈடுபட வேண்டியது தான். நான் அந்தப் பெண்மணியிடம் ஒன்றும் குறையாக, அவர்களுடைய முயற்சிக்கு ஊக்கம் குன்றும் வகையில் சில பேரைப் போல ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அவர்களைப் பாராட்டி அனுப்பி விட்டேன். ஆயினும் அவர்களைப் போன்றவர்கள் தமிழ் ஆராய்ச்சியில் இறங்கவில்லையே என்று என் மனதில் கோன்றியது. மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் சிறப்பாக தமிழ் ஆராய்ச்சி செய்யும் இடமாக அது விளங்கவேண்டும் என்பது என் கருத்து.

திரு. இராம அரங்கண்ணல் அவர்கள் நாட்டு மருத்துவத்தைப் பற்றிக் கூறினார்கள். அதைப்பற்றியும் ஆராய்ச்சி செய்யாமல் பழைய வைத்திய நூல்களை வைத்துக்கொண்டு பாட்டைப் படித்துக் கொண்டிருப்பதில் என்ன பிரயோசனம்? பல பாசுரங்கள் இருக்கலாம். ஆராய்ச்சி இல்லை என்றால் என்ன பயன்? "வாளால் அறுத்துச் சுடினும" என்கிற பாசுரத்தில் ஆப்பரேஷன் மட்டும் அல்ல காட்டரைஸ் பற்றிக் கூடச் சொல்லியிருக்கிறாரோ என்றால் அதுபற்றி மேற்கொண்டு எங்கே ஆராய்ச்சி நடந்திருக்கிறது? பாட்டை வைத்துப் படித்துக் கொண்டிருந்தால் போதுமா? மேல்நாட்டு ஆராய்ச்சியை எடுத்துப் பாருங்கள். நேற்று உள்ளது இன்று பழசாகிப் போகிறது. அன்றாம் பத்திரிகைகளை எடுத்துப் பார்த்தால் புதுப் புதுச் சோதனைகள்,

5th November 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

அதன்மேல் பல சாதனைகள் வந்து கொண்டே இருக்கின்றன. நானே என்னுடைய அரசாங்கத்தைப்பற்றிக் குறைகூற மாட்டேன், குறைகூறக் கூடாது. ஆனால் இப்பொழுது இங்கே மருத்துவத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இல்லை. நாட்டு மருத்துவக் கல்லூரி வைக்கிறோம். அது இயங்கி வருகிறது. எனக்கு இதைப் பற்றி அன்றாடம் கவலை இருந்து வருகிறது. உண்மையிலேயே நாட்டு மருத்துவக் கல்லூரியில் இருக்கின்ற மாணவர்கள் ஏதாவது நவீன முறையில் ஆராய்ச்சி செய்கிறார்களா என்றால் இல்லை. ஏதோ தங்களுக்கு உத்தியோகம் வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாட்டு மருத்துவக் கல்லூரி குற்றாலத்தில் இருந்தாலும், திருநெல்வேலியில் இருந்தாலும், எங்கே இருந்தாலும் அது நல்ல முறையில் நவீன முறையிலே ஆராய்ச்சிகள் செய்யவேண்டும். கலப்பு முறையாக இருந்தால் என்ன பயன்? நாட்டு மருத்துவ முறைக்கு நான் விரோதியல்ல. நாட்டு மருத்துவ முறை நல்ல முறையில், நவீன முறையில் மக்களுடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய முறையில் விளங்க வேண்டும். மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் எவ்வாறு சிறப்பிற்றுத் திகழவேண்டும் என்பதிலே எனக்கு இரண்டு அவாக்கள் இருக்கின்றன. வேறு மொழிகள்—திராவிட மொழிகள் என்று நான் சொல்லமாட்டேன், ஏனென்றால் தெலுங்கு, கன்னட மொழி பேசுகின்ற அங்கத்தினர்கள் பின்னால் இருக்கிறார்கள்—எல்லா வற்றையும் நாம் கற்று ஆராய்தல் வேண்டும். மாஸ்கோவில் தமிழ் ஆராய்ச்சி செய்கிறார்கள். நம்முடைய நாட்டில் சமஸ்கிருதம் சிறந்த பொக்கிஷமாக இருக்கிறது. ஆகவே, சமஸ்கிருதமாக இருந்தாலும் சரி, வங்காள மொழியாக இருந்தாலும் சரி, மராத்தியாக இருந்தாலும் சரி, கன்னடமாக இருந்தாலும் சரி, எந்த மொழியையும் வேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை. முன்பு ஏழியன் லாங்குவேஜஸ் என்று இருந்ததை லாங்குவேஜஸ் என்று போட்டோம். நம்முடைய நாட்டிற்கு ஜெர்மனி நாட்டின் அதிபர் வந்திருந்தபொழுது, 'நாங்கள் தமிழ்மொழியைப் படித்து வருகிறோம்' என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, நாமும் ஜெர்மனி மொழியைப் படிக்கவேண்டும். எல்லா மொழிகளையும் படிக்க வேண்டும். ஆனால், முதன்மையான கவனம் நம்முடைய தாய் மொழியாகிய தமிழ் மொழியில் செலுத்தவேண்டும். தமிழில் எவ்வளவோ இலக்கியம் இருக்கிறது. தமிழ் மொழி ஒரு பொக்கிஷமாக இருக்கிறது. இருந்தாலும்கூட யாரும் தமிழ் இலக்கியத்தில் அவ்வளவு அக்கறை செலுத்தவில்லை. ஆகவே, தமிழில் அதிகமான கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்பதில் இந்தப் பல்கலைக் கழகம் ஈடுபடும். தமிழ் இலக்கியங்களில் ஆராய்ச்சி செய்யக் கூடியவர்களுக்கு, அறிஞர்களுக்கு, ஏதாவது ஐயம் ஏற்பட்டால் அதற்கு இந்த மதுரைப் பல்கலைக் கழகம்தான் விளக்கம் கொடுக்க வேண்டும். உலகத்திலே உள்ளவர்கள் நம்மைவிட தமிழின்மேல் அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் ஏதாவது ஐயமேற்பட்டால், அவர்களும் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தின் மூலம் தங்கள் ஐயப்பாடுகளைத் தீர்த்துக்கொள்ளக்கூடிய முறை

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th November 1965]

யிலே மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் விளங்கவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய அவா. மற்றொரு அவா என்னவென்றால், விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியில் மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் சிறப்புறவேண்டும் என்பது. இப்பொழுது ஆரம்பப்பள்ளிகளிலே விஞ்ஞானம் போதிய அளவில் இல்லை. அங்கே நல்ல முறையில் இது புகுத்தப்படவேண்டும். உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் விஞ்ஞானம் போதாது. இன்னும் அதிகமாக உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் புகுத்தப்படவேண்டும். அதற்கேற்ற வகையில் உயர் கல்வி நிலையிலும் புகுத்தப்படவேண்டும். இந்த வகையில் அரசாங்கம் முயற்சி செய்துகொண்டு வருகிறது. ஆகவே, விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி மிகவும் முக்கியமானது என்றாலும், அதிலும் குறிப்பிட்ட சில விஞ்ஞானத் துறைகளில், விவசாயத்தைப் போன்று, இரசாயனத்தைப் போன்று,—மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் சிறந்த ஆராய்ச்சியை நடத்தி உலகத்திலேயே தலைசிறந்த—குறிப்பிட்ட சில விஞ்ஞானப் பகுதிகளிலாவது—பல்கலைக் கழகமாக, உலகத்திலே உள்ளவர்கள் எல்லோரும் போற்றக்கூடிய அளவுக்கு விளங்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய அவா. இந்தப் பல்கலைக் கழகம், பல்கலைக் கழகம் என்பதோடு, ஒரு சில குறிப்பிட்ட துறைகளிலே சிறப்பையளிக்கக்கூடிய வகையிலே விளங்குமென்று நான் நம்புகிறேன். முக்கியமாக, இந்த மன்றத்திலே உள்ள கனம் உறுப்பினர்கள் எவ்வளவு தூரம் எதிர்பார்க்கின்றார்களோ, அதற்கு ஏற்றவகையில் சிறந்ததொரு பல்கலைக் கழகமாக விளங்குமென்று நான் நம்புகிறேன். மீண்டும் இந்த மன்ற உறுப்பினர்களின் வரவேற்பிற்கும், ஆதரவிற்கும், ஒத்துழைப்பிற்கும் என்னுடைய நன்றியையும், பாரட்டுதலையும் தெரிவித்துக்கொண்டு நான் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the Madurai University Bill, 1965 (L.A. Bill No. 11 of 1965), as amended, be passed.”

The motion was put and carried, and the Bill, as amended, was passed.

(5) THE MADRAS PANCHAYATS (AMENDMENT) BILL, 1965.

THE HON. SRI G. BHUVARAHAN: Sir, I introduce the Madras Panchayats (Amendment) Bill, 1965 * and move—

“That the Bill be taken into consideration.”

Hon. Members are aware that the levy of house tax by panchayats is compulsory under the Madras Panchayats Act, 1958 and this is a major source of revenue to the panchayats. Under the present procedure of levying the house tax once in every half year, there is some procedural difficulty. The period of limitation for the recovery of taxes and other sums due to panchayats and panchayat union councils either by distraint or by suit or by prosecution is restricted to three years under the provision in the